R623
M72

53,28

உ

சிவபெருமான் திருவருள் வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை

43
3-72

விருத்தாசலம்
ஸ்ரீ குமாரதேவர்
ஆதீனபரம்பரையைச்சேர்ந்த
வேதசிரோமணி

சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணாக்கராகிய

சண்முகசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இஃது
திருமயிலை. முருகேசமுதலியாரால்
பரிசோதிக்கப்பட்டு,

ஊ. புஷ்பரதசெட்டியாரது
சென்னை,
கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஆங்கிரச ௵ வைகாசி ௴

Registered Copy-right.

உ

சிவபெருமான்திருவருள்வாழ்க.

சாத்துகவி

இஃது

வேதசிரோணி,
சிதம்பரசாமிகள்மாணாக்கராகிய

சிவசுப்பிரமணிய தேசிகர்

இயற்றிய

நிலமண்டிலவாசிரியப்பா.

பொன்னார் விரியிதழ்ப் பூங்கேழ் கஞ்சத்
தின்னா ரமிர்த மெனவீற் றிருக்கும்
அன்னமென் னடைபயி லாயிழை வாணுதல்
பின்னலங் கொடியின் விளங்குறுங் கொண்மூ
நிறந்திகழ்மேனி நெடியோ னடல்செறி
மறந்திகழ் நேமி வலவன் முராரி
உந்தியங் கமலத் துதித்தா னேகத்து
மைந்தன் கலைமகள் மணாளன் செருக்குப்
போக்குநா ளும்புரப் பான்கருணை
மீக்கொடு சாம வேதகீ தத்தன்

பிறைதவழ் மௌலிப் பெம்மா னிலைதருஉம்
கறைதவழ் நீல கண்டனெங் கோமான்
உமையொரு பாகத் தொப்பி லொருவன்
அமைவுற நெஞ்சத் தருணடக் கூத்தன்
கொடுமுடி யனந்தங் கோடி குலாவி
நடுமுடி யடியின் ஞானச் சுடராய்
மூவுல கனைத்தையு மூடித்
தானே தானாய்த் தனிநிற் பதுவாய்
வண்டினைக் குகையான் மணிமுத் தாநதி
வண்டிறை நாற்ற மலர்மணம் பிலிற்றும்
காரகில் சந்தன [illegible] கமழ் [illegible]
நீரகத் தெங்கு நெடுங்கழை வீசிப்
பூசித்து நிற்கும் பொலிவுள தாகி
கேசித்து நிற்கு நெஞ்சகங் கொண்டே
உள்ளங் கலங்கா வுரோமச முனிவன்
கள்ளங் களைத்துக் கருத்தைத் திருத்தி
ஐயுணர் வெய்தி யருந்தவ மாற்றி
மெய்யுணர் வெய்தி மேன்மே லுவக்கும்
நிலைய தாகி நிகழன் பினேனும்
அலைவுறு முள்ளத் தன்பகன் றேனும்
தன்னிடை மரணஞ் சார்தரு முயிர்கட்
கந்நிலை யிடைமே லம்பிகை யோடும்
உம்பர்கட் கிறைபோந் துபதே சித்து
செம்பது மத்தாள் சேர்ப்பதற் கிடமாய்ச்

சதுமறை புகழ்த் தன்விளங் குவதாம்
முதுகிரி யென்ன மொழிதிருப் பதியில்
பரகுரு சிவசர பந்தவித் திட்டுத்
திரவி சுவாசத் தெண்ணீர் பாய்ச்சிக்
காமக் குரோதக் களைசட் டோம்பி
ஏமப் பைங்கூ ழினிது விளைத்துக்
கையார் நேர்வாழ் கன்னட தேசத்
தையார் செங்கோ லரசினை யொருவி
இருவினை யொப்பு மிருண்மல பாகமும்
பருவமென் றுத்தி பாதமு நான்கு
சாதனை யானுஞ் சம்பத்துங் கொடே
ஆசர வுடனே யகமெக் குருகி
ஆரண மொருபா லாகம மொருபால்
பூரண போக்கம் பொருந்தின ரொருபால்
உதயாத் தமன முருப்பரஞ் சுடர்கண்
டிதயா காசத் திருக்குந ரொருபால்
இராப்பக லில்லா விடத்தே யைவர்
பராக்கற நிற்கும் பண்பின ரொருபால்
ஆடுந ரொருபா லன்பொடு கானம்
பாடுந ரொருபாற் பதைக்குந ரொருபால்
தேடுந ரொருபாற் றிகைக்குந ரொருபால்
சூடுந ரொருபாற் சூட்டுந ரொருபால்
நாடுந ரொருபா னகைக்குந ரொருபால்
வாடுந ரொருபா லோலென் றித்திர்

தாகிய ரொருபாற் சாற்றுமட் டாங்க
யோகிய ரொருபா லுவமைய ரொருபால்
சூழ்தர நாப்பண் டுலங்குந் தேசிகன்
ஆழ்கட லனைய வாருளாளன்
தருவளர் பேறைச் சாந்தலிங் கையன்
திருவடிக் கமலஞ் சென்னியிற் சூடி
அநுக்கிர கம்பெற்ற வணாமலை யினன்
தனித்தவர் தெய்திச் சமாதியுற் றிருப்ப
அரிய நாயகிப ராகந்த வல்லி
பெரிய நாயகியும் பிராட்டியொற் கிளைத்
தேந்திவர் ஆதவு மின்சுவை யமிர்த
மாந்தி மாந்தி வழிநடை விடாயும்
விடாதறும் பிறவி விடாயுந் தீர்ந்து
சடாமுனிக் குற்ற சாபமும் போக்கிக்
கிளர்தரு மவ்வூர்க் கிராம தேவதையுந்
தளர்வுறு மனையர் தனிற்றற் காத்து
மதியி லியாம் மாந்திரி கற்குக்
கதியுற வொற்றைக் கண்டனை யுதவி
அணிவள ராமரண்ணல் விழாவின்
மணிவளர் பொற்றேர் மறுகி னியற்றி
மீளவு மிக்க விழாவி னடாத்தி
ஆளரி யேற்றி னிலைத் தலாவித்
தாம்பெற வெறித் தாரணி பெறுதற்
காம்படி யுள்ள லறிஞர்தம் வழக்கே

என்பத னாற்சிலை யம்பெரு மாட்டி
இன்புரு வாயுள் ளெய்தா வொழிய
[illegible]ரின்னே யாவையு மடையச்
சாத்திர கோவை யான்முடித் தருளிப்
பா[illegible]லை ராகம் பகரரு ணேசம்
ஈசர பத்தி யெழிற்சிவ ஞானம்
நான்குமோ ருருவாய் நன்குவீற் றிருக்கும்
ஊரன்குல முழுதும் வழிபடும் பெருமைக்
குயநூர தேவ குருபரம் பரையில்
ஏமாறு நீக்கி யின்னருள் புரிவான்
பாத்ன யழித்த பூரணமதி யெனவும்
கா[illegible] முகட்டிடர் [illegible]ரோனவும்
திகழு மாணிக்க தீபம தெனவும்
தகவுறு மமிர்த சாகர மெனவும்
தோற்றுபு வானோர் சுரருல கிச்சை
மாற்றுபு வீழும் வளம்பல வுடைய
வேத சிரோணி மேம்பதி யதனில்
மாதவர் சூழ வைகுந் தபோநிதி
சிதம்பர தேவன் திருவருண் மூர்த்தி
சிதம்பர ஞான தேசிக னருள்கொண்
டாணவ மாயை யான்மா வுள்சிவம்
காணவர் ததிக்குங் கதிரொ[illegible] பிரபை
விரிதரு பேய்த்தேர் விண்ணுற நீலம்
புரியுமிவ் வைத்து பொருளே யான்மொன

[illegible]ன்னினைத் [illegible]த முன்மையா மென்றே
[illegible]ன்னய மா[illegible]யன பாஷையினால்
சொல்லாது சொல்லச் சத்தான் னிலையில்
நில்லாது நின்று நிகழாது நிகழும்
ஆர்ந்த நிர்த்த மறியா தறியும்
ஞானந் திகழரு ணட்டம துடையான்
ஆகம முடிவு மாரண முடிவும்
ஏகம தாமென் றிதயத் துணர்ந்தோன்
அன்பாற் குழைத்தா லறிவா லருளால்
பொன்போல் யாரும் போற்றற் குரியன்
என்றவத் துணைவ னென்னிரு கண்மணி
கன்றவத் தன்னைக் கைவிடா வண்
மண்முகம் வாரா வழியருள் புரியும்
சண்முக தேவன் சற்குரு ராயன்
மனிதர்க் காயுளு மதியுமோ ரற்பம்
புனிதநல் வேத புராண கமங்கட்
களவிலை யெவ்வா றறிவன வறிய
தளர்வுறு பந்தத் தணவா முத்தி
எவ்வா றடைப வென்றுள் ளிரங்கி
ஒவ்வா முரணை யொருவியா வர்க்கும்
அருமறை நெறியு மாகம நெறியும்
இருமையு மொருமை யெய்துநன் னெறியும்
ஐயந் திரிபு மறவே யுள்ளகம்
வகையுறு நெல்லிக் கனிபோற் காட்டும்

நன்பயிறத்தவ ஞானதீபி யென்
றன்பொடு மிந்நூ லருளிச் செய்யா
அம்பர் வுதவின னணிதரு முகில்போல்
கைம்மாறு வேண்டாக் கருணையின் மாதோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவப்பெருமான் திருவருள்வாழ்க.

சாத்துகவி.

இஃது

திருநெல்வேலி,
முருகதாசரென்றும் திருப்புகழ்க்காரரென்றும்
வழங்குகின்ற
தண்டபாணிசுவாமிகள்
இயற்றியது.

பதின்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய வண்ண விருத்தம்.

தத்தனதான தானன தன்னன தனனா.

பொற்குலைநீலமேநிகர்கண்ணியர்புவிமால
புத்தியின்மேவிடாதருள்பண்ணிடுகலமார்
சற்குருபாதமாமிருகன்னிலைநடுவாழ்
தத்துவஞானதீபிகைபன்னியபெரியோன்
எற்குயிர்போலுமாதரனுன்னியவுணர்வான்
எய்ப்பறசீலவாரிதிபுண்ணியவடிவோன்
நற்குணமியாவுநீடவிருண்மையையிகழான்
நக்கனைநாடும்வீறுறுசண்முகமுனியே.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான் திருவருள் வாழ்க.

சூசிபத்திரிகை.

இஃது

விருத்தாசலம்,

ஸ்ரீகுமாரதேவசுவாமிகள் ஆதீனம்

சோக்கலிங்கசுவாமிகளால் இயற்றப்பட்டது.

நிலமண்டிலவாசிரியப்பா.

திருவளர்கமலச் செம்ம ணன்முகத்
தொருவ னளித்த வுலகினிற் பன்னாள்
ஆற்றுறு சிவபுண் ணியமுதிர் வதனால்
ஊற்றமிருந்தவ யாக்கையோ டுதித்து
பொய்ச்சம யங்களைப் போக்கியாகம
மெய்ச்சைவசமய விதியைக் கொண்டே
பிறைக்கொழுந்தணிசடைப் பெருமான் சேவடி
நறைக்கொழுங் கூவிள நன்னீராதிய
தேடியர்ச் சித்துத் திருவருளிரங்க
பாடிப்பணியும் பத்திமான் கட்கும்
பதிபசுபாச விதிமுறை தெரிந்து
சதுருடைச் சைவசித் தாந்தசா தகர்க்கும்

திருக்குத்திரிசியத் தெரிபொரு டெரிந்தே
இருக்கும்வேதாந்த வேத்திய ரிவர்க்கும்
அமரருமறிதற் கருமைத் தானநற்
சமரசஞானச் சாதகர் தமக்கும்
அரும்பொருள் காட்டு மஞ்சனம்போலப்
பெரும்பொருள் ஞானப் பெருநிதிகாட்டுமித்
தத்துவஞான தீபிகை தன்னுள்
ஒத்துற வமைந்த வொன்றெழுபியாறு
ருமுதல[illegible] வறுபய சாரம்
தோ[illegible]ஞான சோடச சூசகம்
பதார்த்தத்திரய தீபிகை பழிப்பில்
எதார்த்த முறைக்கு மிதோபதேசம்
திருவருள்விளக்கந் தெளிவிலார் தெளிய
கருவகல் பிரமோப தேசக்கட்டளை
சிதம்பராகசிய சிந்தனை யதன்பின்
மதந்தவி ருபயஞா னமார்க்க சிந்தனை
அத்தியாரோப வபவாத சங்கிரகம்
தத்துவோற்பத்தி லயக்கிரம சங்கிரகம்
ஈங்கிவையிரண்டு சிந்தனை யிதன்பின்
ஓங்கியதத்துவ சங்கிரக மொன்னிய
ஆத்மசொரூப நிர்ணய மரிதாம்
ஆத்மாநாத்ம விசார மாகில்
பிரமஞான சிந்தனை பெட்டார்
பிரமஞானாதி சதுட்டயம் பெரிதாம்

பிரமஞானாதி யவந்தவம் பீடார்
வரமகா வாக்கி யார்த்த சிந்தனையும்
சார்த்தசட் பதார்த்த சாமானிய விசே
ஷார்த்தசங்கிரக சிந்தனை யதன்பின்
மாயாஞ்ஞான நிரசனம் வழுவில்
தேயாமத்திய கத ஞான சிந்தனை
அத்வைதசிந்தனை யாமதன் பின்னர்
ஒத்தநுசகசா நுபவங் கொளிரும்
எதார்த்தநிலைய யெவந்தி னுணர்ந்தும்
பதார்த்தபஞ்சக நிரூபக சிந்தனை
பவத்தாம்பந்தபஞ் சக நிவர்த்தகமுடன்
அவத்தாபஞ்சக நிவர்த்தக மரிய
துரியாநுபவ சிந்தனை தகனில்
துரியாதீத சொரூபாநுபவம்
சத்தியர்புகழுஞ் சமாதிக சிந்தனை
சித்திதரு ஞான சித்திசிந் தனையே
பந்தமில் ஞானராச்சிய பார
சிந்தனை ஞானவி யாபார சிந்தனை
ஞானாந் திருஷ்டி சிந்தனை நவிலரு
தானகுணபே தாவஸ்தாவிவரு
காரஞ்சற்குரு கடாக்ஷபிரகாசமும்
சாரிலைதஞ்சிந் தனையதிலிருந்து
எனும்பிவை யடக்கிய வெழுநூல்தனை
மனுமொருசாலி வாகன சகாப்தம்

ஆயிரத் தெழுநூற் றெண்பத் தொன்பதில்
ஏயவட் டியமெனுமாண் டதனில்
மகரத் திங்களின் மதிய ரத்தினில்
அகமகிழ் சண்முகன் னநுபவப்படியே
செப்பினனமுகார் சிதம்பரத் தனில்வாழ்
தப்பிலா ஞானத் தவராஜ சிங்கம்
சண்முகனெனுநா மத்தொரு தவத்தோன்
மண்முகம் வந்தருள் பழியருள் பவனே.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨

சிவபெருமான்திருவருள்வா[illegible].

சூசிபத்திரிகை.

		பக்கம்.
௧	ஆத்மாநுபவசாரம்	௪
௨	ஞானசோடசசூசகம்	௨௮
௩	பதார்த்தத்திரயவிலக்கணம்	௩0
௪	இதோபதேசம்	௩௫
௫	திருவருள்விளக்கம்	௪௩
௬	பிரமோபதேசக்கட்டளை	௫௮
௭	சிதம்பரரகசியசிந்தனை	௬௫
௮	[illegible]மார்க்கசிந்தனை	௭[illegible]
௯	அத்தியா[illegible]பவாதசங்கிரகசிந்தனை	௮௩
௧0	தத்துவோற்பத்திலயக[illegible]ரகசிந்தனை	௮௭
௧௧	தத்துவசங்கிரகசிந்தனை	௯௨
௧௨	ஆத்மசொரூபநிர்ணயசிந்தனை	௯௭
௧௩	ஆத்மாநாத்மவிசாரசிந்தனை	௧0௨
௧௪	பிரமஞானசிந்தனை	௧௧௧
௧௫	பிரமஞாநிசதுட்டயசிந்தனை	௧௧௫
௧௬	பிரமஞாநித்துவந்துவசிந்தனை	௧௧௮
௧௭	மஹாவாக்கியார்த்தசிந்தனை	௧௨௧
௧௮	சட்பதார்த்தசாமான்யவிசேஷார்த்தசங்கிரகசிந்தனை	௧௨[illegible]

௧௯	மாய[illegible]ஞானநிரசனசிந்தனை	௧௩௨
௨0	மத்திபகதஞானசிந்தனை	௧௩௫
௨௧	அத்வைதசிந்தனை	௧௩௮
௨௨	சகஜாநுபவசிந்தனை	௧௪0
௨௩	பதார்த்தபஞ்சகநிரூபகசிந்தனை	௧௪௩
௨௪	பந்தபஞ்சகநிவர்த்தகசிந்தனை	௧௫௧
௨௫	அவஸ்தாபஞ்சகநிவர்த்தகசிந்தனை	௧௫௭
௨௬	துரியாநுப[illegible]சிந்தனை	௧௬௨
௨௭	துரியாதீதசொரூபாநுபவசிந்தனை	௧௬௭
௨௮	சதுஷ்டபாதசிந்தனை	௧௭௩
௨௯	ஞானசித்திசிந்தனை	௧௭௫
௩0	ஞானாரீச்சியபாரசிந்தனை	௧௮௩
௩௧	ஞானவியாபாரசிந்தனை	௧௮௬
௩௨	ஞானநிருஷ்டிசிந்தனை	௧௯0
௩௩	குணபேதாவஸ்[illegible]யகாரசிந்தனை	௧௯௨
௩௪	சற்குருகடாக்ஷபிரபாவசிந்தனை	௨00
௩௫	சிவபெருமான்துதிபதிகம்	௨0௫

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான்திருவருள்வாழ்க.

ஆத்மஸ்துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சின்மயமகண்டாகாரசிவமயம்பரமஞ்ஞானம்
பின்மயம்போதவெட்டவெளிமயமழிவிலாத
சன்மயம்பிரமானந்தத்தன்மயமாகிநிற்கும்
என்மயமம்மவம்மவென்சொல்கேனிருந்தவாறே.

சிவஸ்துதி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கோணலாநடையோருமதிமதங்
    கொண்டபெருங்கொலைஞரும்வெண்மதி
பூணுமென்னடிக்கன்புளநெஞ்சரோற்
    போதவீடுறவாமெனச்சான்றதாக்
காணுங்கண்ணிடந்தப்பனைநாசத்தைக்
    கரியையுங்கொடுகாட்டியுங்கண்டிலேன்
தாணுவாய்ச்சதுர்வேதசிரோமணிவாழ்
    தண்டபாணிதயாபரமூர்த்தியே.

இதுவுமது.

என்னையுஞ்செகந்தன்னையும்வேறற
    யாவன்காண்பவனன்னவன்மூர்த்தியை
மன்னுமென்றன்றுநின்னைமுனம்வலம்
    வந்தமாங்கனிவாங்கியகுஞ்சரம்
என்னுமாமுகன்சாக்ஷியைக்காட்டியு
    மேழையேனினம்பேதமறந்திலேன்
தன்னைநேர்சதுர்வேதசிரோமணிவாழ்
    தண்டபாணிதயாபரமூர்த்தியே.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

காரியின்முடியில் வையமும் வாய்
    நடுவினிற் சிலையுமச் [illegible]மல்
பாரியவுருளு முருளினுட் கணையும்
    பகழியுட் பாகனும் பாகன்
சீரியமுகத்திற் றுரங்கமுந் துரங்கச்
    சிகையினிற் றலைவனு மிருந்த
போரியலவுணர் புரஞ்செறு மாண்மை
    புகலுறிற் புன்சிரிப் பாமே.

சிவபெருமான்றிருவருள்வாழ்க.

நடேசர்துதி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பேதையருட்பெரும்பேதையானவென்னைப்
பெரிதிரங்கியாட்கொளனின்னருளுக்கான
ஊதியமாயிருக்கவதைவீணிற்போக்கி
யுலையவெனைவிடுத்திடேலறமாங்கொல்லோ
யாதிமதிச்சடையமுழுமதியராய
பரமனடியார்களகத்தென்றுங்காண
மார்த்திமையோடாநந்தத்திருத்தஞ்செய்யு
மாதேவநினதருளைவழங்கல்வேண்டும்.

சிவபெருமான்றிருவருள்வாழ்க.

தக்ஷிணாமூர்த்திஸ்துதி.

இரட்டாசிரியவிருத்தம்.

ஆரணம்புகலரியபூரணமெனுஞ்சால
வாக்கையும்பரசிவர்கட்
கத்துவிதமுரசமேயெங்கணுமுழக்கும்வா
யஃதுமுட்கரணமாகி
ஆஞ்சருவசங்கப்பரித்தியாகமேபுரியு
மங்கரமுநன்னெறியிலே
அமரிக்கையாய்ச்சுத்தநடைகள்பயிலும்பாத
மதுவுமும்மலமொழிக்கும்
வீரமிகுபாயுவும்பலபராக்கிரமமுத[illegible]
வீரியவிசர்ச்சனஞ்செய்
மேன்மைமிகுலிங்கமும்முபநிடதவாக்கியமேன்
மிகுபிரியமானசெவியும்
வெம்பவச்சுமைகைவிட்டுபசாந்தமென்பரி[illegible]
மேலுறவிரும்புதொக்கும்
மேதினியெலாம்பிரமமயமாககாட்டுமு[illegible]
[illegible]திபுமெய்ஞ்ஞானரசமே.

ஓொனவிளங்கவுணர்சிதுலையுங்கருணைமுதல்
செய்யசுபவாசனையெலாம்
தெரிகின்றநாசியுக்ரானையகண்டபர
சின்மயாநந்தவடிவென்
சிந்தனைசெய்சித்தமுங்காணுங்கலங்காது
தீரமாநிற்குமனதும்
செகமாதியென்னைவிடவில்லையெனநிச்சயஞ்
செய்கின்றபுத்தியதுவும்
காரணமதாமெனக்கொருவர்சமமிலையெனக்
கருதுமாங்காரமதுவும்
கடலனையசொருபவாநந்தமயமாய்வேறு
கருதாதபோதமதுவும்
சடையனேற்கருண்ஞானமுத்திரைக்கையினாற்
கற்பனைபுரிந்தாளுவாய்
கல்லாலடிக்குள்வளர்தக்ஷிணாமூர்த்தியே
கருணாநிதிக்கடவுளே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அதிசயமொன்றுகல்லாலடியினிற்கண்டேஞ்சீடர்
முதியவர்குரவர்காளைமோனமுத்திரைதரித்துத்
துதிசெயுங்குரவனின்றுஞ்சொற்றவச்சீடரெல்லாம்
மதியினிலையந்தீர்ந்துமறைப்பொருளுணர்ந்திருந்தார்

23

உ

சிவபெருமான் திருவருள்வாழ்க.

குருஸ்துதி.

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

காயநின்பூசை செய்யவும் வாக்கு
களைத்தநின் றுதிபுரிந் திடவும்
கருத்துநின் சொரூபத் தியானமேசெயவுங்
கவிலுநின் சந்நிதா னத்தில்
ஏயவெங் கதிர்முன் விளக்கொளி குன்றி
யிருப்பது போலவென் போதம்
இருப்பவு மொருயா னின்னொடுமொன்று
யிரண்டறக் கலக்குமா [illegible]தோ
ஆயசிற் சொரூபா நந்ததே [illegible]னே
தொண்டர்கள் வழுத்துதே [illegible]னே
சுருதியின் முடிவி லிலங்குதே [illegible]னே
சுசமருள் விகிர்ததே சிகனே
மாயவெம்பிறவி யகற்றுதே சிக[illegible]னே
மறைப்பொரு ளுணர்த்துதே சி[illegible]வாழ்
வளப்பெருஞ் செல்வத் திருப்புர[illegible]
மாசறு ஞானதே சிகனே

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மறைமலர்க்காப்போய்ப்புகழ்மலையொடுத்து
மன்னுயிர்த்தொடைபுனைந்தெனது
துறைதவிரருட்டாண்மேல்விழுமலங்
கொல்புயமணியுநாளுளதோ
நறைமலிகனியேகன்னலங்குழம்பே
நான்மறைவடித்ததெள்ளமுதே
தறைமுதல்பரவுஞ்சிதம்பரானந்த
சற்குருமூர்த்திநாயகமே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மன்னுமாமறைமாலயனுணர்வரு
மாசறுசுயஞ்சோதி
தன்னைநேருளுசலகுருவெனத்
தண்ணருள்வடிவாகி
அன்னைபோல்வருமவனடிக்கமலங்க
ளெம்மவோர்வெளிகாண்பான்
என்னமாதவஞ்செய்திவணிருந்தவோ
வெனுங்கண்ணிணைதாமே.

குறள்வெண்செந்துறை.

திருச்சிற்றம்பலச்செல்வனருட்கழல்
கருத்திற்றங்குறிற்கதிபெறல்சதமே.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதிதுணை.

சிவபெருமான் திருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

பாயிரம்.

கடவுள்வணக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

நிலநீரனலநிலம்வெளிநிலவாதவனனுவோ
டுலகாயுவையாகாதொளிரொருசிற்சுகவடிவைப்
பலவாமுலகொருதன்னுயர்படிகம்மெனவுணர்வான்
நிலவார்மனத்துள்ளன்பொடுநினையாதுறநினைவாம். ( )

கட்டளைக்கலிப்பா.

எந்தநாயகன் மாயையையீன்றதற் கிணையிறந்தைய
பின்புறச் சேர்ந்ததற், கந்தமார்தவ னும்மதினாற்றன
தளவிலாத குணங்களிலங்கியே, சந்தமாமக வும்மெ
னவாகியுஞ் சற்றுயிர்த்தத் தருமமூறுதலைவர், அந்தவோர்
கருணைகாரணிய வமலனீசனடிக் கிதிசெய்வாம். (௨)

கலிவிருத்தம்.

உலகமோடுயிருயர்பரமாகியவனைத்தும்
இலகுமாமறையின்மயவருணர்வருமெய்த
அலகிலாதமெய்யறிவின்பத்தாற்களித்திருந்தே
நிலவுமோவர்தநிசரில்கூத்தனைப்பணிந்திடுவாம். (௧)

குமாரதேவர்துதி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மாதவனு மலரவனு நான்மறையு மின்னும்
மதித்துணரச் செய் திடற்கரிய மன்னுபரம் பொருளை
நாதமுடிவாங்குணாற் றிருவுருக்கொண் டெய்தி
நாயேனையவர்த்தி நன்மொழிகள்புகன்றே
ஆதரவினொடுந்தனடி யவர்குழுவிற்கூட்டி
ஆளாக்கியடியேன்றன் முடியிலடி சூட்டும்
மேதகுமெய்யுயிர்க்குயர் வீடளித்தினளிக்கும்
விருத்தகிரி யமர்குமர தேவனடி பணிவாம். (௨

சிதம்பரசுவாமிகள்துதி.

உலகமதிலொன் றமதியா தழுதுமடியேற்
குண்மைநெறிகாட்டியதிவொழுக்கியறுதிமும்
கலைபுகன்மெய்த்திருவேடந்தரித்திடவுமருளிக்
கருணைதிருப்பெயருளியமா பஞ்சாக்கரத்தால்

இலகுபதிபசுபாசப்பொருணிலைகடெருட்டி
இன்பமுறச்சுத்தநிலைதெரித்தெனையுமாண்ட
அலகிலருளுருவாகுஞ்சிதம்பரமெய்ஞ்ஞான
ஆரியன்பொற்பதங்களைத்துவாழ்த்திவணங்குவனே.

அவையடக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

எவனருட்பார்வையாலேயிருவிதவவத்தைநீங்கிச்
சிவமுணர்ஞானந்தோன்றிச்சிற்சுகப்பதப்பேறெய்தும்
அவனருளாலேதத்துவஞானதீபிகைநூலாமென்
றவமையிலறிஞர்முன்யானுரைத்ததிங்கழகிற்றம்மா. ()

பாயிரமுற்றிற்று.

நூல்.

[illegible]

ஆத்துமாநுபவசாரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சிவமேஞானதேசிகனைத் திகழக்கண்டோ ரருந்தவன் வெம், பவமேவெனைநின் றிருநோக்க மதனாற்பாச மைந்தொழித்து, நவமாரென்னை செழும்பமதை நாடிச் சிவமா யமைந்திடநீ, தவலாதருளல் வேண்டுமெனச் சாற்றியன்போ டடிபணிந்தான். (க)

வந்துபணிந்தான் முகநோக்கி மைந்தாநினது சொரூபமதை, உந்துகரத்தா மலகமென வுணர்த்துநெறியை யுரைக்குமொரு, சந்தத்தொழினங் கடனாகுஞ் சாற்றுமாறுன் னிதயத்துப், பந்தமறவே கொண்டுணரும் பரனின்றனக்கா மெனவருளி. (உ)

அன்பாயமைந்த வுளத்தானு மநட்கனேக்க மதனாலும், இன்பாஞ்சரண சரபரிச மிகுமும்வாக்கு களினாலும், வன்பாமலங்கள் பொடிசெய்து மன்னுஞ்சிவனின் சொரூபமெனத், துன்பானதைநீக் கிம்பரம சுகத்தை யளித்து மெனத்தொடங்கி. (௩)

அருமாமறையி னுட்பொருளை யருள்வோனினது நடைகண்டே, ஒருபாவினையு மின்மையாதுன் னுளநம் வசனப் பேரமுதை, இருகாதெனும்வாய் கொடுபருகி வினையின்ப மடைவையெனக், குருநாதனுமோர் வசனத்தைக் கூறவுளங்கொண் டருள்செய்வான். (௪)

வேதமதனிற் புருடார்த்தம் விளங்கவுரைக்கு நான்கவற்றுள், ஈதலுறுநல் லறம்பொருளோ டின்பமூன்று மிகத்தரிய, போதமதனு லுறும்வீடே புருடற்கரிய பயனென்று, நாதனொருமா வாக்கியத்தான் ஞானமருளினன் மகற்கே. (௫)

உடலம்பொறியோ டுயிர்கரண முடையோனவித்தைமுதலாகச், சடமதாயு மசத்தாயுந் தன்னாலறியப் படுமவற்றிற், கிடமதாகு மறிவுருவே யிலங்குமினது மெய்யுருவாம், மடமைநீக்கி யாமருளு மதியாற்காணத் தோன்றிடுமே. (௬)

இந்தவுடலிற் சேர்பொறிக ளிடத்தேயிருந் தைம்புலன்களையும், எந்தவறிவின் கறிகின்ற தினையிலதுநின் னுருவாகும், பந்தமறவே யதைச்சுட்டிப் பார்க்கிற்றுரியமதாகும், அந்தவறிவைத் தானெனநன் கறிந்தங்கதுவா யுறல்வேண்டும். (௭)

பற்றும்விடயந் தனைவிடுத்தே பகருமற்றோர் விடயமுளம், பற்றும்போதந் நடுநிலையே பரமானந்த சிதம்பரமாம், உற்றவஃதுன் சொரூபமென வுணர்வாயதுவே நான்முடிபாம், சற்றுமிதனி லையமிலைச் சாற்றும் வசனஞ் சத்தியமே. (௮)

நானொன்றே கேட்பவனாய் நவிலுமொளிர்வ தறியாது, நானொன்றே நீகேட்டன் ஞாலமதிலோர் பெரும்பேதை, நானேகட்டி மதிற்சென்று நாடாதென்னை

க் கைவிடுத்தேன், கோனேயென்னைக் கைக்கொளச்
கூட்டியருளென் பதற்கிணையே. (௯)

இருக்குமிடஞ் சேணகவதை யெங்கென்றோடித் தே
டுவர்போல், இருக்கின்முடிவாம் வாக்கியத்தி னிலக்கி
யார்த்த வறிவாயே, இருக்குந்தனையே யுணராம லிங்
கங்கென்றே பார்ப்பதுவாய், இருக்குமந்த வியலறிவே
யிணையினிது மெய்யுருவாம். (௧௦)

அவத்தைமூன்றி னுளவறிவை யறுபோகித்து மறி
யாய்போல், அவத்தைமயறு யழிவதுவு மறிவுக்கழ
கோவக்கொடிய, அவத்தைமூன்று மொன்றிடத்தொ
ன்றழிந்தேசடமாய்த் திரிந்திடுமால், அவத்தைகளிலோ
ர் படித்தாகின் றகமென்றொளிரு மறிவாவாய். (௧௧)

அரியமாகு மூலகிலறி வறியாமைகடாம் வரன்மு
றையே, அரியமிலாத வறிவினிடத் தலைவதாம் வருதல
டுக்குமதோ, அரியமிலாத வென்னிடத்தே யறுபோ
கமதா மெனச்சொலினீ, அரியமாயே யிருந்தவற்றை
யறிதலானிற் கியல்பன்றே. (௧௨)

கதிரோற்றேன்றுங் கார்முகிலே காணுதல்மைதை மறை
ப்பினுமக், கதிரைக்காணுங் கண்களுக்கே காட்டா
தொளிக்கு மிவ்விதமும், கதிரோவிளக்கு மதுபோலக்
கழறஞ்ஞான மறைப்பினுமக், கதிர்கொளறிவை யன்
றெனநீ கருத்தினுணர்ந்து தெளிகுவையே. (௧௩)

அறிவாந்தானே மூலவத்தை யறியுஞ்சகச வநுபவ
மார், குறியாந்தனக்கு மறியாமை கூடுந்தகவே து
ணைமந்தா, செறிவாஞ்சுழுத்தி தனிலறியுஞ் செய்
கையிலையே யெனில்விருத்திப், பிறிவாற்பொருந்து
மாயினுமிப் பேதமறிந்த வறிவிலையோ. (௧௪)

நாமோரகண்ட வறிவாயி னமக்கோரிடத்து மறியா
மை, ஆமோவதனால் விருத்திகொண்டு மறிவாயின்
ப மடைவமெனின், போமோவஞ்ஞா னம்புகினும் போ
தமின்பா லயமன்றே, மாமோகந்தா னகல்சுழுத்தி
மன்னியறிவி லநுபவிப்பாய். (௧௫)

அகிலமதனை யொழித்தின்ப மடையக்கருதிற் சுழு
த்தியினில், அகிலமொழிந்தும் பேரின்ப மடைந்தாரு
ளரோ வாதலினால், சகலவுருப்பேர் மயமான சகங்க
டனது வடிவென்றே, தகவோடறியி னெப்பொழுதே
சகசாநந்தக் கடற்படிவாய். (௧௬)

எந்தவின்ப மெதனாலே யெப்போதடைந்தா யதனை
பின்னர், அந்தவின்ப மதனீக்கத் தப்போதேவீந் தரந்
தைதரும், இந்தவின்ப மியாதொன்று மில்லாவிடத்தி
ற் றன்னாலே, எந்நாளுந் தானேயா யிலகப்பெறி
லெவ் வணம்போமால். (௧௭)

அலையுநினைவத் தன்மையினை யகலவிடுத்தோர் நிலை
யாகி, மலையினிலைமை யாரறிவின் மன்னும்பொழு
தே சுகமதெனும், அலைமந்தணத்தை யுணராதோர் க

டையாமுலக விடயமறிந், தொலைவிலின்பெனா றதற்
கென்றுங் கனைக்கன்றனைப்போற் சுழலுவரே. (க௮)

விருத்தியிரண்டி யங்களினும் வெறிதாஞ்சுழுத்தி யினி
லுமுற, விருத்தியடையா தமலமதாய் விமலவறிவோ
டியைதலிலை, அருத்தியுடனே யவ்வாத மாகப்பழகி ல
றைந்தபடி, திருத்திக்கெல்லா மாலயமாஞ் சிவோக
மென்வே திசழ்ந்திடுவாய். (க௯)

எல்லாநின்ற தூண்டாகி யிலங்கியின்ப மாமதனால்,
சொல்லான் மனத்தா னறிவரிய சுகமெய்யறிவின் றிரு
வதனை, எல்லாமொடுங்குஞ் சுழுத்தியிலு மியலாதா
ன கனவினிலும், பொல்லாவிடய நனவினிலும் பொ
ருந்தநோக்கி நிலைபெறுவாய். (௨௦)

நானுவிதமாய்க் கனவிலுரு நாமமாகி யழிந்திடத்த
ீ, நானுவிதங்க ளழிந்தவறு நாசமாகி யதனுடனே,
போனுவென்ப தெங்குமெய்தப் போதமுறையபா ரிலை
யதுபோல், தானுகியசித் சத்திழியா சகந்தானழிந்த வி
டத்தினுமே. (௨௧)

கனவிற்றனையே பிணமாகக் கட்டித்திருத்தி யெரி
கொளுத்தத், தினமுமறிந்த வறிவெருக்கத் தேகேந்திரிய
காணமொடும், இனமுற்றொன்றாய்ச் சேர்ந்தழிந்த தி
யம்பாயதனை லைற்றினுக்கோர், அணியமாய்மூன் றவத்
தையையு மறியுமறிவே தனதுருவாம். (௨௨)

சுகியாயிருந்துந் துயில்கனவிற் றுக்கமயனு மொரு
வனைப்போல், சுகமாந்தான்றன் சங்கற்பத் தொடர்பா
ற்சீவ னாகி, மிகவேதுன்பத் துற்றுழல்வன் மீளிர்
மெய்யுணர்வா லத்தொடர்பைத், தகவேநீக்கித் தனைய
றியிற் றானந்த னாயிருப்பன். (௨௩)

தன்னுற்றோன்றுங் கனவதனிற் றானேராக வடிவா
கிப், பின்னுத்மகனா யிருந்ததனாற் பிறக்குமின்ப துன்
பங்கள், பின்னுருடலை நனவதனிற் பிரிந்தன்னியமாய்
க் கானறியின், உன்னேரின்ப துன்பமுண்டோ வுணர்
ந்தோர்தமக்கு மிலையதுபோல். (௨௪)

காணுங்கனவு விழித்தபின்னர்க் கடும்பொய்யாக
க்காண்பதற்கே, பெறுமுயற்சி செயாதிருந்தும் பிறழ்
பொய்யாக வதுதோன்றும், பூணுமதன்றன் சகயத்
தைப் போதத்தன்றி யுணர்வையெனின், காணியலில
மப்பொழுதே கனவாய்நினது நிலைவெளியாம். (௨௫)

கனவிற்காணும் பொருளெல்லாங் கனவைக்கண்ட
தானேயாய், நனவிற்றோன்று மதுபோல நனவினிலை
வாற்றோன்றுலகும், நனவைக்காணு நாமேயாய்நம்மிற்
காணிற் குறையுளதோ, நினைவிலினைதீ பூசித்து நிற்பா
யபேத நிலையாயே. (௨௬)

அறிவேநினைவாய் நினைவுலகா யமருமதனை யறிந
மும், அறிவானேக்கி யதன்மூல மானநினைவி லடைந்த்

னில், அறிவாந்தனது சொரூபமதிலபேதமாயும் நினைவ டங்கும், அறிவேயன்றி யிலதொளிரு மப்போதத்தி னிதந்நிலையாய். (௨௭)

உலகமுயிர்கள் பரமிவையுந் துன்னலாகு முனது ருவம், உலகமுயிர்கள் பரமாகா துணர்வேயருகு மாதி லினால், உலகமுயிர்கள் பரமாகு முன்னுருவும் நோக் கியிடின், உலகமுயிர்கள் பரந்தானு மயாவிருமுன்னை நி லையிதுவே. (௨௮)

மணமேயுலக மஃதிலையேல் மன்னுமுலகெவ் விடத் துண்டாம், கனவுநனவுகளின் மனமுந்தன்றாயிருத்த லா னுலகுண், டிணைவேசுழுத்தி தனின்மனமு மொளிராத தனா லுலகில்லை, அனகாவந்த நினைவுமுன தறிவிலா ரோ பிதமாமே. (௨௯)

நினைவுவந்த தென்றறியி னினைவினிலையு முளதாகும், நினைவினிலைக் கொண்டிக நெறியாலதனை நோக்கி யிடின், அனகநினது சொரூபமது மப்போதகண்டமா யொளிரும், நினைவுமுலகு மொருதானாய் நிகழுமந்த நி லைதனிலே. (௩0)

தானுமறிவே பிரமமதாந் தனது நினைவே மாயையு தாம், நானுவுருவ நாமங்க ணவிலுமுலக முயிர்பரமாம், பானுகரமாம் விருத்தியெனும் பரசத்தியினு மிவ்வண் ணம், ஆறுவதுப வாதனிலே யறிவோர்க்கரத்தை யிலை யென்பார். (௩௧)

இல்லாநிலை நிறைவுகொண்டே யியம்புங்களைநீ தனை யுருவாச், சொல்லாநின்ற தன்மையெனச் சொருபந்த னக்கீதெனவொன்றும், இல்லாநினைவாத் திரமமதை யி ழுக்காமுலகென்பார்மடயர், எல்லாமுணர்ந்தோராது தனையே யிலையிலபலா தமதென்பார். (௩௨)

தன்னிற்றேன்று நினைவான சகத்திலவாவைத் தா னுநினேறா, தன்னினினைவாங் கனவிடத்துந் தனக்கவ் வாசை யுறல்வேண்டும், அன்னகனவி னும்முறுமே லப் போதகில யின்புருவாய்ச், சொன்னமுல வறிவுமொ ரு தக்கவடிவாய்த் திரிந்திடுமோ. (௩௩)

உலகமெய்யென் றெண்ணினன்றே வுவர்ப்புமதனி லுண்டாகும், உலகினுவர்ப்பினுலுமன மொளியின்வெ யிலிற் புழுவாகும், உலகமெனுமோருணர்க்குணாயுமொ ருதாவென்றே யுணர்வையெனின், உலகம்பொருளா யொளிராதுன் னுளமானந்த முற்றிடுமே. (௩௪)

புரிவைப்புரியென் றுண்மையுணர் போதுயெய்யா ம் பணியணியைப், புரியைமுழுவ தும்மறந்து பொரு ளாயெண்ண முனிவாசை, வருவதுளதோ வதுபோல மலமிறனையே யுணர்ந்தபினும், வருவதிலையா மவ்வி ண்டும் வையம்பொய்யாதலினாலே. (௩௫)

பொன்னென்றுலே பணிபலவாய்ப் பொருந்தவற் றை யிருபகுப்பாய், பொன்னைமறந்து மேல்கீழாய்ப் புக்

தியிடைக்கொண் டவாவெகுளி, சொன்னவவற்றில் வ ரன்முறையோ சுகமெய்யறிவே சகமானால், அன்னவதி லவ் விரண்டுமுய்த்த லழகாங்கொல்லோ வறிஞருக்கே.

அடியுமுடியுந் தானேயா யறிந்தவுடலி னடிமானி, முடிநன்றடிதீ தெனவிருப்பு முனிவுங்கோட லுண்டு கொலோ; அடியுநடுவு முடிவுமிலா தகண்டசிவமே யு லகென்றால், படியையிரண்டாக் கருதியிச்சை பகரு முனிவு கொளனெறியோ. (௩௭)

அறிவில்விருப்பு மானசக மதனில்வெறுப்பு முறுவ னெனின், அறிவுதனக்குப் புறம்பாயவ் வகிலமுறிலச் செயல்புரிக, பிறிவின்மறைசொல் லியதென்னிற் பேத மதியோர்க் குரைத்ததது, செறியுமறிவ் முலகுமொரு சிவமானோர்க்கு மென்சொலுமே. (௩௮)

ஆசைவெறுப்புக் கொளவென்ற வதனுட்கருத்தைப் புகலுவன்கேள், பாசவுலகி னேதுவெனப் பகருநினைவி லுவர்ப்புமதை, நாசஞ்செயுமோர் னெறியதனி னணுக விருப்பு மாமிதனைப், பேசில்வழக்கா மாதலினாற் பே சாதுரைத்த படிமுயல்வாய். (௩௯)

ஆசைமுனிவு முண்டாகி னுண்டேயுலக மர்ங்யமா ம், பீசவடிவா மவைநீங்கிற் பேதமிலதாந் தன்னுருவே, மாசதறவெங் கணுமென்று மன்னியவையு மாயிருக் க, நேசமுனிவங் கெங்ஙனவற் நினைவிலிதைநீ யாய்ந் திடுவாய். (௪௰)

உன்னுவதென் றுணப்படுமே லுளதாமுருவ நாமம து, தன்னுவன்றே கலந்திங்கு சார்ந்தவிழைத லொடு வெகுளி, மன்னுநிற்கு மலவபவமாம் வருக்குமிவற்றி ன் காரணந்தான், உன்னுமனமென் றறிந்ததனை யொ டுக்கிலெல்லா மொழிந்திடுமே. (௪௧)

அறிவார்தன்னி லுதித்திருந்தே யழியுமகில மெனவ றிந்தால், பிறிவாயொன்றின் விருப்புவர்ப்புப் பிறக்கு ங்கொல்லோ பேதைமையால், அறிவேயகில மெனக் காணு தவர்களளவில் கலப்பின்றும், சிறியார்மனற் சோறுண்டுவக்குந் திறம்போற்றிரிவ ரெனத்தெரிவாய்.

கனவுசுழுத்தி தனிற்றோன்று காணுநனவி னினைவா க; அனகவதுபோ லிச்சகமு மறிவாந்துரிய மதினினை வாத், தினமுமொளிரு மதீதமதிற் சிறிதுமொளிரா தொருதாலும், கனவிற்சொருபந் தோன்றுமதே கதி யாயிதுகட் டுரையாமே. (௪௩)

கனவினுடலுங் கனவகமு நனவிலிருந்த வானனவு ம், கனவுநனவிற் றோன்றமுறுங் கனவினினைவு மாத் திரத்தால், கனவதொன்றே தோன்றுமிந்தக் கருத்தே போலத் துரியமதில், நினைவுமறிவுந் தோன்றலுற நிக ழுமதீதத் தறிவொன்றே. (௪௪)

கனவினனவு காணுங் காணுங்கனவு மாத்திரமே, நனவிலுபய வவத்தைகளு நலமாவிளங்கு மதுபோல

க், கனவிற்சொரூப மதிற்றனே களங்கமின்றி விளங்கியுறும், நினைவிலுலகு மொருசிவமு நீங்காதிருந்து நிலவிடுமே. (சரு)

போதமவத்தை மூன்றிடத்தும் புகலும்விருத்தி யிரண்டிடத்தும், பூதவுலகோ ரிடத்துமுறப் பொருந்துஞ் சகஞ்செய் புனமதனில், சாதலனைத்து மனஞ்சுழுத்தி தனிலேயடங்கு மவித்தையது, வேதமுடிவா மறிவதனில் வீயும்வீயா தறிவென்றும். (சசு)

உலகமழிந்துந் தானிருந்தே யொளிருநிலையைச் சுழுத்திகொடும், உலகமெல்லாந் தானேயா யொளிருநிலையைக் கனவுகொடும், நிலவுமுகத் தநுபவமா நெறியுற்றுணர்வோர்க் கெவ்விடத்தும், செலவிலறிவு நினைவுமொரு சின்மாத்திரவி லையதாமே. (சஎ)

தானேமூன்று காலத்துஞ் சத்தாவிருத்த லாலுமுள்ள, தானேகருவித் துணையாதுந் தழுவாதறித லாலுமுணர், தானேயென்றும் விடப்படாத் தன்மையாலுந் தனிமறைதேர், தானேசச்சி தாநந்த சாக்ஷியான சிவரூபம். (சஅ)

தன்னிற்றோன்றுஞ் சகமொருகாற் றறியாதழிக லாலிந்த, தன்னிற்றோன்றி விளங்கியிடாத் தகைமையானன் னதுசெவ்வே, உன்னினரிய தாயினும்விட் டொழிக்கப்படுத லானசத்தா, மன்னிச்சடமாய்த் துக்கமதாய் வார்த்தைமட்டாய் வழங்கிடுமே. (சகூ)

இருத்தலான தானொன்றே யிலங்குமதுவே யின்பமதாம், இருத்தலான தன்மையிலா விந்தவுலக மிலங்குவதில், இருத்[illegible]ளிர்த லிலாவதனுக் கென்னனுகிக்குஞ் சுகம்மால், [illegible]ருத்தலாதி யுடையதுபோ லிருக்குஞ்சகமென் றுணர்[illegible]திடுவாய். (ருo)

ஒன்றேயுணர்வு வேறில்லை யுளதேலதுவு மிதனாலே, நன்றுவறியப் படுபொருளா நனுகிச்சடமா யழிந்திடுமால், அன்றுமெனுநின் னினைவினைவிட் டறிவாயமர்தா லப்பொழுதே, ஒன்றுஞ்சகமு நீயேயா யொளிர்வாய்சுருதி யுண்மையிதே. (ருக)

எல்லாந்தனதி னினைவாயே யிலங்குமந்தத் தனைவிடவே, நல்லாதொளிரு மௌனவுணர்ந்தோ ராசித்தலைக் நினைத்திடவும், சொல்லால்வேறென் றுரைத்திடவுந் துவக்காண்மெய்யென் றியற்றிடவும், கல்லாதவர்போன் மூயலுதலுங் கருமமாமோ கருதலையே. (ருஉ)

சென்றகனவும் வருங்கனவுஞ் செகத்திலெவர்க ளெங்கேனும், நின்றுநிகழ்வ தாக்காணு நெறிதானுளதே லதுமெய்யாச், சென்றநாளின் வருநாளின் செகத்தைநினைக்க லாகுநிகழ், நின்றதெனிலோ கனவெனநின் னொருஞ்சொரூபத் தாரோ[illegible]ம். (ருங)

கனவிலனந்த விதமு[illegible]லுங் கழன்றுகனவை யுறிலந்தக், கனவின்பொருள்பொய் யாய்நினைவிற் காணுபு

துபோ லிங்கனவும், தனதுசுயமாந் தாரியமுறிற் சங்க
ற்பத்தே கனவதென, அனகவொளிரு[illegible]மதனுனம் மதி
விற்காணி யாதுரையாய். (ருச)

கனவிலநேக ரிடத்தொருவன் கன[illegible]ாஞான வஞ்ஞா;
னப், பினமுற்றநேக விதமாகப் பிற[illegible]பனெனினு மதில
வனுச், குனுந்தசுபாவ மொண்ணிலை[illegible]ா னுணர்வாந்தன
து நினைவுருவாய்க், கனியிவ்வுலகம் பலவிதமாக் காட்
டுமெனினுந் தனக்கிலையே. (ருரு)

நன்றுங்கனவைக் காண்பதற்கு நலமில்கனவை
யொழிப்பதற்கும், துன்றுமுயற்சி நனவிடத்தே குறித்
துச்செய்வா ரிலாததுபோல், ஒன்றுந்தனது நினைவது
று வுலகாமெனத்தே ருளத்தினருக், கன்றுமெனவோ
ர் பொருளுமிலை யனைத்துமவிநோத மாய்விடுமே. ()

கடங்கள்விகா ரித்தவிடுற் கடவிண்டானு மசைவ
துபோல், கடங்களிடத்துற் காண்பரவை காணுதலைத
க் காணிலதின், திடங்கொளுலகத் திதுபோல வியங்
குநாம வுருவுகளால், இடங்கொளுண்மை யறிவின்பத்
திசைக்கும்விகார மிலதாமே. (ருள)

கதிராலொளியு மதனொழிலாற் கங்குலதுவுங் ககன
மதில், சதுராயுறவவெனவறிந்தாற் சாற்றுமதற்கொண்
றரித்தாமோ, அதுபோற்சகல கேவலங்க ளறிவினிடத்

த வெனினுமறி, வ[illegible]விரண்டி. னியல்பன்றென் ற
றியக்ககன நின்வி[illegible]வே. (ருஅ)

அலையுமநிலத்[illegible]தொடுங்கா தமர்சித்திரத்தின் றீ
பமென, உலையும்வி[illegible]ய்ம்மா யையினுலே யுதித்தலொடு
ங்க லொருகாலும், [illegible]லையின்றுடிவா நின்னிடத்திற் கா
ணினிலையா தலினுலே[illegible] நிலவுமிதைநீ யாரியனு ணிமல
விசாரஞ் செய்தறிவாய். (ருகூ)

இந்தவருண னுதயமதா யெழினுமத்த மனமாகி, அ
ந்தமுறவே யொழிந்திடினு மலர்தல்குவித லுளவாகா,
சந்தமுறுமா டககஞ்சந் தனக்கிங்கதுபோ லொளியாரு
ம், சிந்தையுதினு மறினுமிலைச் சித்தாகினக்கோர் சேர்ந்
தாழ்வே. (சு0)

விண்ணிற்றேன்றும் பலவடிவாம் விகற்பமதனி லி
ருந்தேயவ், விண்ணையாது செயுமதுபோல் விருத்திய
நேக வுருப்பெயராக், கண்ணிற்றேன்று மாயினுமக் க
ரியையிலைதா மென்செயலாம், கண்ணிலபேத மாய்
நிசமூன் களங்கமகன்ற கருத்தினக்கே. (சுக)

சின்மாத்திரமாம் பெருவெளியிற் சிந்தையாகுங் க
ரியமுகில், சொன்மாத்திரமா முலகமெனுந் தொலைவி
ன்மழையைப் பெய்திடினும் எண்மாத்திரமு நிலைகள
ங்கா இயல்பாரென்று நிலனின்முனை, மூண்மாத்திர
ம மெய்யன்று முற்றும்விநோத மெனக்காண்பாய். ()

பரவையிடத்தோ ராகமைந்து முகாமலையும் புறநூ
இல், புரியிலிருளா அரசமைநம் புகந்திகான றனிற்கன
ற்றல், உரியசலமு முதிப்பனபோ லேகாதிகளு நிலவு
தனல், புரணவறிவிற ரென்றிடிநு [illegible] ளாதீர்தயில்வே
நல்வனவையே. (௬௩.)

நானுவிதமாஞ் சகமுமதை நாமுமிரு மதறகொளி
யை, ஞானுநானு யிருந்தனிக்கு நாதன்றனு நினமா
மாயத், தானுயொனிரு மறிவிடத்தே சாற்றுநினைவு மா
த்திரமாம், ஆனுவகண்ட வந்நினைவு மதனிலரிய மாத
தே. (௬௪)

கண்டவதிவல் லாதலகங் காணின்வேறென் றுனை
த்திடலாம், விண்டவறிவைச் செறியுலகம் விசும்பிலரி
யப் பொருள்போலும், ஒண்டா தைவெளி வவ்விசும்
பி னுருவையூதித் தணைரினஃ, தண்டோவதிரு ரோபே
தமதா யுலகுமதுபோற் பேதமன்றே. (௬௫)

எந்தப்பொருளுந் தோன்றுதன்மு னிலகுங்கனை யூ
தையறியா, தந்தப்பொருளைக் காண்பரதை யடுக்காந்
தையே யுறநோக்கின், விந்தைப்பொருளாஞ் சகநீங்கி
விண்ணேவிளங்கு மதுபோலப், பந்தவுருவ நாமமும்
போய்ப் பரமேவிளங்கு மநிலையுறின். (௬௬)

தோன்றுநினைவைத் தாநனயாய்த் தரியவறிவர் றெ
ப்பொழுதும், ஊன்றிநோக்கி னிலதாகு முனதேலஃ

ன் றன்மையதாக, நோரருமலகை யறிபவனுயதொ
டர்பற்றிருக்கி னெப்பொழுதே, சான்றதாகுந் தன்னிட
த்திற் சகமுஞ்சொ ல்லாய் முடிந்திடுமே. (௬௭)

சிறுவர்குழுய் விளைமணஞ் செய்தகொள்ளினும் பொ
ய்யிதென, அறிமபருவத் தறிந்தண்மை யாகும்வது
லைக் கிசைதலொழ்ச், செறியுந்தமது நினைவிடத்திற்
செகமெய்யாகத் தோன்றினும்பின், அறிவையறிவிற்
சகமிந்தை யாமென்றறிவு தனிற்சேர்வர். (௬௮)

செறியும்படமும் வண்ணமுமாஞ் சித்திரங்க ளெல்லா
வையும், பொறியுற்றணரி னொருபடமாய்ப் புக்கியதனி
ற னென்றுதல்போல், அறிவுநினைவு மனைமுமோ ரம
லசொருப மேயன்ன, அறிவுற்றமல சமாதியினி லதி
லினென்று யமர்ந்திடுமே. (௬௯)

நமதுசத்தியதனுலே நாமரூபமாமுலகில், நமதசொ
ரூப விலக்கணத்வத நாடிலுமே தோன்றியது, நமது
பாலாரோபிதமா ருமுவுமிலையேற் றன்மையத்தால், நம
துசொரூப மாய்நிகழு நாமேயனைத்து மாதலினுல். ( )

உலகிற்கன்ன வினைக்கல்லா வுணர்வார்க்கின்ப மு
ண்டாமோ, இலதுகண்டா யறிபவர்க்கே யின்புண்டது
போ லின்மையதாம், உலகையுருசா மக்களென வுண
ர்வோர்க்கின்ப முற்றிடுமோ, இலவுமுண்மை யின்பெ
ன்றே நிலைகொள்வோர்க்கே யின்புறுமால். (௭௧)

பொன்னையின்னை தெனவறிந்தாற் பூண்போயொழியும் பொன்னாகிப், பொன்னையின்ன தெனவறியான் புத்திக்கெளிரும் பூண்களெனத், தன்னையின்னா னெனவறிந்தாற் சகம்போயொழியுந் தானாகித், தன்னையின்னா னெனவறியான் றனக்கேவிரிந்த சகமாமே. (௭௨)

பொன்னிற்றோன்றும் பணிகளெல்லாம் பொய்யேயெனினு மப்பொய்யும், சொன்னமதனின் வேறாகத் தோன்றாததுபோ லிவ்வுலகம், நின்னிற்றோன்று மாயினுமந் நிலையினுலக நினைக்கயலோ, தன்னில்விவகா ரந்தனிலச் சகமோர்லீலை யெனத்தோன்றும். (௭௩)

உலகம்வேறென் றுன்னுவதே யுற்றபந்த மாதலினால் உலகநீயென் றுணர்ந்திடுவா யுண்மைவீடு மஃதேயாம் நிலைமையாகு நின்னுருவே நிலவுசகமா வுறுதலினால் உலகுநீயாயுறமிந்த வுண்மைமறையு மறையுமரோ. ()

ஈசன்முதலா வெறும்பீறா வெல்லாருள்ளு மிருந்ததிதல், பாசமறுநின் னறிவுருவே பார்க்கினதனின் வேறில்லை, நேசமொடுநின் னினைவாகி நிகழ்சொப்பனத்தே கண்டறிவாய், நாசமாகுமுடல்விடுத்தே நானென் பதத்தின் பொருளறிவோம். (௭௫)

நினதுமாயாசத்தியினாலேயேயுலகத் தோன்றிடுவை, நினதுஞானசத்தியினாலேயேசிவமாத் தோன்றிடுவை, கனவிச்சத்தி களும்வேறாக் கருதப்பட்டாநின் பூர

ணத்தே. அனைகின்றநின் சந்நிதியி னைம்முந்தகூத்தென் றறிந்தமைவாய். (௭௬)

ஆசையெனும்பே யனுகாம லரியநிராசை யெனுநீற்றைப், பேசுமுலக மெனுஞ்சொற்குப் பிழையில்பொருளாம் பிரமமெனும், நாசமனுகா மந்திரத்தை நன்றாத்தியானித் தெறியினதன், மோசமொழிந்தக் கணப்பொழுதே முத்தியின்பம் விளைந்திடுமால். (௭௭)

ஏதமில்லா விரத்தியெனு மெழிலாபரணம் பூண்டொளிரும், பேதமகற்று மருஞ்ஞானப் பெரியவுடைமையை யணிந்தமைந்த, கோதின்மனமாங் கல்யாணக் கோமாட் டியைச்சேர்ந் தவற்குவெய்ய, சாதலுடனே பிறப்பறுநற் றனிவீட்டின்பஞ் சார்ந்திடுமால். (௭௮)

சித்தத்தசைவை யறுத்திடுமோர் சின்மாத்திரமாந்தியானத்தால், நித்தமுலையா முயற்சியொடு நீடாதரவாய்ப்பயின்றுவரின், கத்தத்துவம்போ யுபசாந்தக்கதியிலேப்பாறுதலடைந்தே, பத்தத்திசையுங் கடந்தொளிரும் பரமாநந்தவடிவாவாய். (௭௯)

மனத்தினசைவே துன்பமசை வின்மையின்ப மாதலினால், சனிக்குமசைவைத் தியானத்தாற் றகைபிறுபசாந் தமதாமவ், வனத்திருப்பே தவமுடிவும் வானோர்க்கரிய பேரமுதும், வனத்தமுத்திப் பதமுமெனக் கழறுமுயர்வே தாந்தமெலாம். (௮௰)

மனமாமெழுப்பூங் கொடிக்கூறு வினைக்குமசுத்த வாதனையாம், தனிமூட்டிதனை யுலருவாக்கு சாரறுஞ்சுத்த வாதனையாம், தனிகூர் …ளாற் செதிக்கி ஞசமாமப் பூங்கொடியும், கன்னிசி…நீ ரானவளார்ந்து கனிறுற்றலர்ந்து பயன்றருமால். (௮௧)

அரிதாங்குணத்தை யுளாஞத லஹம்யுமசுத்த வாதனையைப், பெரிதாஞ்சுத்த வாதனையாற் பேர்த்துகாச முதச்செய்தல், ஒருநாமகண்ட சிவமேயா முலகிலென்ற விம்மூன்றும், சரியாயென்று நிரந்தரமாய்ச் சாதித்திடினீ சுகம்பெறுவாய். (௮௨)

எந்தநினைவும் வருமுன்னை ரியல்பாயிருக்கு நிலைமேவி, அந்தவிடமா மறிவுருவா யமர்ந்தவ்வறிவு கொண்டென்றும், பந்தவாதனையினாலே பரவுநினைவு கெடமுயலின், சிந்தையுடனவ் வாதனையுஞ் சிதைந்தானந்தக் கடல்படிவாய். (௮௩)

தானேசிவமென் றறிந்திடினுந் …க்கவ் வறிவித்தசைக்கூடு, தானேநீக்கும் வரையிருப்போர் தடையற்றெளிர வேண்டுமொப்பின், ஞானகராம விருத்தியுட னல்வாதனையைக் கொண்டென்றுங் காணுடசலத்தெங்கேனுங் களிப்போடுநாள் கழிப்பாய். (௮௪)

என்றுமொருவ னுயிருந்தே யிசைத்தமொழிக ளின்பொருளை, ஒன்றுபடுசிந் தையனுகி யூகித்துணர்ந்தே

யநுபவமாய்ப், பொன்றுமுடலை மறந்தினிய பூரணசமாதி யடைவையெனின், அன்றினமுவெம்பவம்போமன்றிவசனத் தகலாதே. (௮௫)

எங்கெங்கோடித் தேடினுமுன் னிதயாலயத்தி லிருந்தொளிரும், பங்கிலபரிச் சின்னசுக பரமேயலது வேறுளதோ, அங்கிங்குண்டென் றுன்னலொழித் ததனுனுமென் றமைவுபெறின், எங்குஞ்சிவமாய்த் தோன்றிடுமோ ரினையிலருளா ரியனுலே. (௮௬)

நீரிற்காரத்தா லோவியங்க ணேராவெழுத லாயினும்பின், நீரதாயே தோன்றுதல்போ னினைவற்றுலக விவகாரம், சாரமுடையோர் செய்தறினுந் தானாய்த்தோன்றுமச்செயலும், வீரமுடையோய் தோன்றுவது விந்ராதத்தலது மெய்யினன்றே. (௮௭)

சொல்லவே…டு வனவெல்லாஞ் சொன்னேனினைது மாதவத்தால் …லனிங்கி யொருநினைவோ டசைவற்றின்ப வறிவுருவாய்ச், செல்லுகின்ற காலமதிற் சேர்போகம்… யெனக்கொண்டு, புல்லுமிறப்போடெதிர்காலம் பு… செயார்ட் டயருதியால். (௮௮)

இதமதிலே… ளுளாக்கறிந்து சிவமேயாவு மெனத்தெளிந்தோர் …பேதசமபக்கடன்மூழ்கிப் பெரிதம்விருப்பு வெறுப்பொழிந்திப், பூசமயமாமுட்டுமாய்ப் பொரு

ந்துவாரோ பெற்சாந்தும், எதமறுஞ் னறிவாலே மி
தனையூகித் துணைசெய்வாய். (கூ)

இந்தவுலகோர் சொன்மயக்குக் கிரைப்போதேனுஞ்
செவிகொடுக்கின், அந்தக்கணமே சகசீவ வரன்மெய்
யென்னு மயக்கமுறும், சிந்தையன்டவை யதுபந்தஞ்
சேர்க்குமதனுல் யாரையும்விட், டுந்திரீயுன் னுடன்வா
ழ்வா யுரைத்தோமுனக்கா முறுதியிதே. (கo)

உள்ளத்திருப்பைச் சிறிதேனு முணர்த்தாதிந்த வுலக
மதில், மெள்ளப்பிறர்வந் தாலுறுடல் வினையாற்சொல்
லா லவ்வவர்போல், பிள்ளைத்தனங்காண் பித்தவர்க்குப்
பிரியனுகி நினக்கெவரும், எள்ளத்தகாயுநடுங்காதவிய
ல்போடிருக்கும் படிநடவாய். (கக)

இந்தவுலகிற் பவந்தன்பென் றெண்ணியொழுகு மி
வற்கரனே, பந்தமகன்ற குருவுருவாய்ப் பரிந்துவந்தி
ன் மெய்யுருவம், சிந்தமுலகா தியின்று சித்தமுநீத்
தற் றொடுங்கிடற்காம், எந்தவகண்ட ம்பரமோ
ணையிலதுவாமென்றருளும். (கஉ)

மதியாலுயர்ந்த மாணவக மணியே ரொசொ லுப
தேசம், அதியூகத்தா லுட்கொண்டே யநுபோகத்தை
யடைந்ததனைச், சதாயுரைக்க வேண்டுமெனத் தவ
மேவடிவா மகனெழுந்து, விதியாற்பணிந்து பன்மு
றைபின் மிகவும்வழுத்தி யுரைசெய்வான். (கங)

உடன்முதல மாயைவரை யுணர்வ லகியமாய்நீக்கி
ப், படவிலந்தவுராஞுயப் பகுப்பினுனேயதுவாகி, நட
லையுலகமுயிரீச னென்னுமனைத்துமானேயாம், விடவில
கண்டசொரூபமதாய் விளங்காநின்றே னினதருளால்.

நீயும்யானு மொருபொருளாய் நின்றநிலையீ தெனக்
காட்டி, ஆயுமறிவா லங்கியமா யடக்குநினைவை யபே
தமதாய்த், தோயும்படியுன் னருட்கடைக்கண் டுலங்க
விந்த வுடலளவாய்த், தேயுமெனது வடிவகண்ட சிவ
மாயுணர்ந்தேன் குறையென்னே. (கரு)

கடமாதிகளும் பவியாதி கருமண்கனகத் தினில்
வேறுத், திடமாத் தணி னிலையவைபோற் செகசிவேச
ராகினைவும், இடமாமெனக்கோ ரங்கியமா யிலங்கா
தெனவே யநுபவத்தின், தடமாக்கண்டேன் கண்டிட
த்தே சகசாநந்த மாய்ப்பொலிந்தேன். (கசா)

அந்தோவ ா விகதெங்கோ ளறியாதலகில் வதி
திழன்ற, மூந்ந ர்தவமுஞ் செய்தறியா முழுமூடனை
யுந் தடுத்தாட்கொண், டெந்தாய் பெறுக வென்றருள
யானுமாங்கே பெற்றவொரு, சந்தோடத்தை யென்
சொல்கேன் சாநந்த சற்குருவே. (கஎ)

என்னுலறிய வொன்றுரைத்தா யானுமுணர்தற் க
ரியதுகண், ன்னுரருளா லறிவித்தா யுரையோர்கண
த்து ணிலைநின்றே, தன்னுமனத்திற் கதீதமதாஞ் சொ

ரூபாகாந்தக் கடலிற் படிந்தேன், என்றுமுய்யுமே நினக்கெ ளியே வியத்தலைகம்மா ரென் றுளதோ. (௯௮)

பந்தமோக்ஷ மெனுமவத்தின் பதிப்புச்சித்ரம் பல மாமென், அந்தவுருவி லிலவாகி யமைத்தமாறு மெய் பொருளுகும், இந்தவுலகில் வேண்டியவா றினிதாயினி யா டிடவளித்த, முகதுங்கன் அருணேயாங்க குன்றேச மொழிநிறைப் மாறொன்றும். (௯௯)

இந்தவுலக சராசரங்கள் யாவுந்தோன்றி யிருந்தொ டுங்கற், கெந்தவுருவாம் விண்... மாயாளையைதுவா யெப்பொழுதும், இவைதவிறந்து விசோகமதாய்த் திரி யும்படிநீ யருள்செய்த, விசைதசொரூபான விரும்பின அ விளக்குமெனை மறவிறக்தே. (௧௦௦)

திரிமூர்த்திகளு மறிவரிய சின்மாத்திரமாம் பெரு வெளியை, ஒருநாயடியேன் றனக்கெளிதா வுணர்த்த வெழுந்த வொண்சுடரோ, பெருமாதவரும் மன்புமிலாப் பித்தனெனினும் பெருமாவின், திருநாண்மலர்த்தாட் டுணைப்புணையைச் சேர்த்தனன் கடல்கடந்தேன். ()

நின்றாருள நப்பாதத்தை நீயேயளிப்பப் பெற்றனை னால், மன்னுவிலியோர் பதிவேண்டா வாழ்விறகனிந் தே விளையாடும், என்னுடைப்பேறு ...லிறகெனி லுறுடல முளையளவும், முன்னுவின் றனிட்டணிசெயவே முன்னின்றருட்கண் பார்த்தருளே. (௧௦௨)

இனியான் செய்வ தடைவதொன்று மில்லையெனினு நின் திருமுன், கனிபேரன்போ டுனைப்பணிந்தன் னுமை யாவினவின்றித் தனியாருடலம் விழுமளவுந் தொ ண்டுபுரிந்தென் மனங்களிக்க, முனைவாவேண்டுமென ச்சீடன் முதல்வனருள வாழ்ந்தனனே. (௧௦௩)

வேதாகமங்க ளாயாளும் விரிஞ்சன் முதலோரு ணர்வாலும், ஏதாயினுஞ்சற் றுரைத்துணர்தற் கியலா வேம சபையிறையும், பேதாபேத மயக்கறுத்தென் பி ணிப்பையகற்ற வருமருளும், சாதாரணமா முயிருல குஞ் சதாகாலத்தும் வாழ்கவே. (௧௦௪)

ஆத்துமாநுபவசாரம்

முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படத் திருவிருத்தம்-௧௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான் திருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

உ - வது

ஞானசோடசகுசகம்

தாழிசை.

ஞானசரியை சரியாதி
நவிலெட்டாமக் தறக்குருவாம்
நாதன்புறத்தொன் டவன்வடிவி
னலஞ்சேர்பணித லருச்சனையாம்
ஆனதுருமெய் பலதேவா
யருஞ்சொன் மறையாய்க் கருத்தருளாய்
தவிசெனிமா மினைவரன்கு
மாதக்கிரியை சரியாதி
சனந்தவிரக் கிரியோகத்
திசைசான்குணக்கு இடைச்சொல்
ன்னனெறிநிக ழுபரிடத
லியம்புமதனு ளதன்பாகுதி

வானமனைய பிரமவித்தவ்
வானவ்வரியா னவ்வரிட்டன்
வலிதாமொன்றிற் பதினாறு
வகுத்தார்முதநூல் வல்லோரே.

உ - வது. ஞானசோடசகுசகம்

முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ககச.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான்றிருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

௩ - வது

பதார்த்தத்திரயவிலக்கணம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மலர்புனையுநயனமுளஞ்சிவனெனுமொன்றும்
மருவிலவா யசைவறநின்றிடுமாயினந்த
நலமருநிலைதானேபதிநிலையாமவைதாம்
நசையொடுசேற்றசையிலதுபசுநிலையாம்விடயத்
தலைகறவுற்றிடினதுவேபாசநிலையாகும்
ஆதலினலாரியனுவிந்நிலைதோரினர்
சலமுறவேயெப்பொழுதுமுதனி[illegible] [illegible]ர்வாய்ச்
சற்றேனுமிடைகடையா நிலைக[illegible] [illegible]ந்தழியார். (க)

மண்முதலாந்தத்துவங்களின்மயமா[illegible] தசே[illegible]
மாற்றரியபாசநிலையாமவற்றின்[illegible]வருய
எண்ணுமறிவாய்நிற்றல்பசுநிலை[illegible]மந்த
இயல்புணர்த்துமரு[illegible]ன்றனைவின்பவடிவா
னண்ணுமொருபொருளென்[illegible]லை துணர்ந்தமையமாய்
நணுகுவதேபதிநிலை[illegible]வனைர்மாதவர்கள்

அண்ணனிலைகதியெனவோர்ந்ததனைமறந்துறங்கார்
அறிவினர்மற்றவற்றினவர்போலவுறங்கார். (உ)

ஞாதுருஞானஞேயமென்றுரைசெய்பேதம்
நவிலும்வழக்குறுநிலையேபரநிலையாமந்த
ஞாதுருவாதிகடோன்றுநிலைசீவனிலையாம்
நணுகுமவற்றொன்றுதல்சகநிலையாமெனவே
ஆதரவோடறிவுறுமெய்யடியரொருபொழுதும்
அரியபாரநந்தநிலைவிட்டுலகத்தலையும்
பாதகர்போலாசிரியன்மொழிகடந்தேமற்றைப்
பாழ்நரகில்வீழ்ந்தழியார்பந்தமெனக்கண்டே. (௩)

அறிபொருளீதறியுமோர்பொருளீதென்றுணரா
அவநிலையேசகநிலையாமவைகளிரண்டினையும்
குறியினவ்வவ்விலக்கணங்களாலறிந்துவேறாக்
கொளுநிலையேயுயிர்நிலையாக்கூறியவப்பொருள்கள்
செறியுமொரு பரசிவமாம்பொருளெனநன்குணர்தல்
சிவநிலையாமென்றறிவோர்சிவநிலைவிட்டேனை
உறுநிலைகடமைப் பொருளாமதித்தவற்றினுழலார்
உழல்பவர்மற்றையபொனாசையுற்றுணர்வாய்மன்னோ

உருவமொடுநாமமுமாமுலகந்தோன்று
உண்மையறிவாநந்தவித்துவிதநிலையைத்
தெரிவதறத்தெரி[illegible]சொரூபநிலையென்றும்
செகமதெனத்தெரியின[illegible]சீவனிலையென்றும்

கரிசறவவ்வுலகிடைவேறறவமூர்த்தினவே
கழறுசகநிலையென்றுங்களங்கமறவுணர்ந்தோர்
பெரியசொரூபாநந்தநிலையினைவிட்டகலார்
பேசியமற்றிரண்டினையும்பெத்தமெனத்தவிர்ப்பார்.

சகமுயிர்தற்பரமெனுமுப்பொருளொருதன்மயமாய்ச்
சார்ந்திடுமத்துவிதநிலைபிரமநிலையாகும்
விகலமுறுமலைவெவ்வேறியமைதனுப்பண்
விளங்கிடுசிதாபாசனிலையாமம்மூன்றும்
மிகவொருமித்தேயறியப்படுபொருளாத்தோன்றல்
வியனுலகநிலையாமென்றுணர்பவர்சற்றேனும்
தகவறவேமுதனிலைவிட்டிருநிலைகள்சாரார்
சார்வரெனிற்சார்வரொருதத்துவமுத்தியையே. (சு)

நனவுகனவொடுசுழுத்தியவத்தைகண்மூன்றனையும்
நணுகலறப்பூரணசின்மாத்திரமாய்நிற்றல்
இனமறுசற்சிவநிலையாமவத்தைகளிற்றோன்றும்
இன்பொடுதுன்பங்களைநன்கறுபவியாய்நிற்றல்
தனைநிகராஞ்சீவனிலையாமவத்தைமயமாய்ச்
சார்தலதுசகநிலையாமெனவுணருந்தக்கார்
வினையகலுந்துரியமெனும்பதமதனைவிடுத்தே
வேறுபதங்களையணுகவினியேமுயலார். (எ)

சத்தொடுசித்தாநந்தபூரணமாஞ்சிவமே
நானெனநன்கறிதலொருதனிப்பிரமநிலையாம்

சித்தனந்தன்மைக்குச்சிறிதுண்டென்றுணர்தல்
சீவனிலையாமொன்றுந்தெரியாமன்முற்றும்
மித்தைவடிவாமுடலுமென்றுணர்தலறிஞர்
வியக்குமொருசகநிலையாமெனக்குருவாலையக்
கொத்தறவேயுணருமவர்பரநிலைவிட்டிலகர்
கூடுமயனிலைகளையுட்கொள்ளுவரோமறந்தும். (அ)

அறிவாகுந்தனில்வேறற்றமர்சகமாநிலையே
அரியசிவாநந்தநிலையாகுமதருவம்
செறிவாகாவறிவெனவேதெரிகின்றநிலையே
சீவனிலையாமறிவிறேகமுதலாகும்
குறிதானென்றுணர்நிலையேசகநிலையாமெனவே
குருபரனுற்றெளிதருநற்புண்ணியர்களல்ல
னெறியாகுஞ்சுகநிலைவிட்டேகுவரோமற்றை
நிலைகளிலன்னவைதுன்பநிலையாமாதலினே. (கூ)

வையமதிலேயுள்ளபொருள்களெனதென்னும்
வாஞ்சையதுமாயைநிலைமருவுமனைத்தினையும்
ஐயமறவுடையவனானெனுமகந்தைதானே
ஆணவத்தினிலையிவைதமற்றநிலைஞானம்
துய்யசிவஞானத்தாற்சோதிமயமான
சுகசொருபக்கடல்படிதன்முத்திநிலைமற்றை

லையுமிருநிலைதள்பெத்தநிலையெனவேகூறி
நாயடியேற்கருளுமொருநாதனருள்வாழி. (௧௦)

௩ - வது. பதார்த்தத்திரயவிலக்கணம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௪௨௬.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான்திருவருள்வாழ்க

தத்துவஞானதீபிகை.

௪ - வது.

இதோபதேசம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

உலகமுயிர்கள்பரமாயு மொன்றுந்தொடர்பின் றியு
மென்றும், குலவுபெருமா னெவ்வருளாற் குறைகளக
ற்றிக் கதியளிக்க, நிலவுகுரவ னாயெனையு நேடியாளவி
லையந்தருளும், இலகவ்வருளே யெனதகநின் றிதோப
தேச முரைத்திடுமால். (௧)

உடலமவத்தை யபிமானி யொவ்வொன்றொருமூன்
றுமவைதாம், இடமதாகு நினக்கென்று மியல்பாவே
று யிருத்தலினால், சடமதாகு மவற்றினுக்குச் சான்று
மறிவுன் னுருவெனவே, திடமதாயாந் தெரித்தநீ தெ
ரிந்ததெரிவிற் றியக்கென்று. (௨)

கண்டபொருளாஞ் சகலமுஞ்சேர் காணுவிருளாங் கே
வலமும், விண்டுபோகு நடுநிலையே விசுத்தநிலையென்
றந்நிலையில், பண்டையறிவா யுனையிருத்திப் பரமாகர்

தம் பெரும்வணம்யாம், விண்டுநீயந் நிலைதவிர்ந்து வினையுழலும் விதியென்னே. (௩)

பொருளுந்நுளு மறியுமுனைப் பொன்றுமவைக ளறியாவித், தெருள்சேர்போத மாமுன்னைத் தெளியவேண்டி னென்றனையும், மருளுற்றறியா தறிவாயே மன்னவேண்டு நீயெனயாம், அருளுற்றறைந்துங் கண்பிசைந்தே யயருமிந்த வயர்வென்னே. (௪)

சுருதிமுடிவுஞ் சுரர்களுமச் சுரோசனயன்மா லுருத்திரரும், சுருதிமுறையிட்டலறியின்னுங் காண்டற்கரிய பரசிவமே, மருவுமுடலாதிகளிக்கி யன்னுமவித்தை யிருள்போக்கித், தெரியுமறிவா நீயெனயாந் தெரித்தபின்னுந் திகைப்பென்னே. (௫)

என்றுமெந்த விடங்களினு மிருக்குமெந்தப் பொருள்களையும், அன்றியறியு மறிவேநீ யலங்குநின்னை யொருபொழுதும், ஒன்றுமறியா தாதலினு லொப்பில்சிவநீ யாமெனயாம், நன்றுபுகன்று மங்கிலைநீ நன்னுதயிர்போ னணலென்னே. (௬)

எந்தநிலைகள் யார்சொலினு மெல்லாநீயே யறிவையவை, தொந்தமறநின் றவையறியா தலங்குமுன்னை யறிந்திடுமேல், உந்தன்னறிவை விடுத்தவற்றை யுறலாமன்று முணர்பவனீ, எந்தடாமகனே யென்றுனக்கியா மியம்பவறிந்து மிடரென்னே. (௭)

வேதமொழிபோன் மேதினிதான் விளங்கவந்த குருநாதன், போதவடிவே நீயென்னப் பொருந்தவுரைத்தும் போதமுறாப், பேதநிலைகள் பலபெற்றும் பித்தர்மொழியாற் பிரமையடைந், தேதமுறுதனன்றன்றென் றறநீயுணர்ந்து மிடரென்னே. (௮)

மாலுமயனு மறிவரிய மாதேவன்றன் மானிடனே, போலவுருவாய் வந்தருளிப் பொருளுமுடனு முயிருமுன்றன், எனும்பொருள்களலவெனக்கொண் டியானேநீயென் றொருமொழியால், சாலுமுண்மைப் பொருளளித்து மினுந்தாழ்வொழிக்காத் தரமென்னே. (௯)

எங்குமிருந்தே யிலங்கியிடு மின்பவடிவா மொருசிவமே, தங்கிநாமா யிருக்குமது சாருமுடலா திசணிக்கிப், பொங்குமறிவே நீயாகிப் பொலியுநிலையை யுரைத்தும், மங்கிமயலுற் றங்ஙியமா யினுநீமயங்கும் வழக்கென்னே. (௰)

அறியுமறிவே நீயென்று மறிவையகலா வானந்தச், செறியாஞ்சிவமே நானென்றுஞ் செப்புநீநா னென்றென்றும், குறியற்றிருந்த வொருகுறியிற் குறிப்பாற்கூட்டி வைத்துமின்னும், பொறியில்பூதர் போல்வாளாபொழுதுபோக்குன் புலமென்னே. (௧௧)

பொன்னைவிடுத்துப் பூட்டணங்கள் பூணநினைக்கும் புலமிலர்போல், தன்னைவிடுத்துச் சாத்திரங்கள் சாற்

ஞங்கிலைக டைமத்தேடிக், கொன்னையுறுவன் னியலொழித்துக் கோதிலறிவே நீயென்று, சொன்னேமவ்வாறறிந்துநீ சும்மாவிராத தொழிலென்றே. (௧௨)

உருவநாம மாமவையு முளவாய்த்தோன்றி ரமித்திடல்போல், தெரிதலியல்பே யானாலுந் தெரியுநமை விட் டவைவேறாத், தெரியாவதனா லமைவையாத் தெரிவம்பொற்பூண் போலுமென, உரியமொழியால் யாந்தெரித்து மொன்றாயுணரா வுணர்வென்றே. (௧௩)

ஏகமான வறிவொன்றே யெல்லாமாகி யிருந்துலோம், பாகமான நினக்குணர்த்திப் பண்டைநிலையிற் பதிவித்துச், சோகமோடு சுகமளிக்குந் தொடர்பந்தம்விடுமனைத்தும், மோகமெனச்செப் பியுமினுநீ மோனமடையா முறையென்றே. (௧௪)

உடலைவெறுத் தூண்டுறந் துறக்கமறந் துயர்கலையான், மடமதொழித் தோரிடத்தின் மருவலொழித்தும் வாஞ்சையெனும், விடமதழித் தறிவரிய மெய்யாமறிவே யனைத்துமெனத், திடமதாயாந் தெரித்துமினுந் தெளிந்துசகத்திற் செலவென்றே. (௧௫)

மூலமாக வெவைக்குமுள முன்னனுதித்துற் றொடுங்கிடமாம், கோலமான வறிவேநீ குறிக்குமனைத்து மறிவெனவே, சீலமான மறைமொழியாற் றெளியநீயா

ந் தெளித்தபினும், காலமாலை யெப்பொழுதுங் கலைகள்பிதற்றுங் கருத்தென்றே. (௧௬)

மனமும்வாக்கு மருவரிய மறையின்முடிவில் வயங்கிடுமோர், கனசிற்சொரூபா னந்தமதைக் கண்ணாலியாங் காட்டிடக்கண்டும், தினமுமசைவற் றிருந்ததைநீ சேராதுலகம் வேறெனக்கொண், டினுமுற்பவத்தை யடைந்திடுவா னிச்சைகொளுநின் னிழிவென்றே. ( )

எங்கெங்குனக்குப் பேதமெனு மிழிபாம்புந்தி தோன்றிடுமோ, அங்கங்கென்றுந் தன்மயமே யனுகதிண்ண மெனவுணர்ந்திப், பங்கமில்லாப் பதிநிலையாம் பதித்துனக்கந் நிலையினுநீ, மங்குற்றறிய புந்திகொடே மயங்குநினது மதியென்றே. (௧௮)

எந்தப்பவத்தினுக்கு மவாவினையில் வித்தென்றுலகுரைக்கும், அந்தச்சொலைநீ கேட்டிருந்து மவாவிற்சிந்தை யொழிக்காது, பந்தப்பிறவி யொழித்திடவோ ரார்வங்கொள்ளும் பான்மைகொல்யாம், இந்தக்கணை நீ யதையொழியென் றியம்பவுணர்ந்தும் விடாயென்றே. (௧௯)

இம்மைமறுமை களிலங்கு மிருக்கும்போக மனைத்துமொரு, செம்மைமனத்தாற் றெளிந்தறியிற் செப்புமைந்தே யவற்றினைநீ, எம்மெய்யானு மனுபவித்தே யி

ருந்தும்பின்னு மவைவேண்டல், அம்மவழகன் றுனக்
கெனயா மசற்றந்துமகற்று துறலழகோ. (௨௰)

ஆசையகன்றே யறிஞரொலா மளவில்பெருமை ய
டைந்தமைநல், நேசமுறவே யறிந்திருந்து நெடிதப்
பெருமை விரும்பியநீ, பாசமுறுமவ் வாசையுறல் பண்
பாங்கொல்லோ நினக்கென்றும், மோசமறுமாறி யா
மூளைத்து மோகமடைநின் முயல்வென்னே. (௨௧)

தவத்தைச்செயலு மநேகவித தானஞ்செயலுஞ் சா
ற்றரிய, பவத்னையறுக்கும் வாளெனவே பகர்மந்திரங்
கள் செபித்திடலும், அவத்தைக்கதீத மாம்பொருளை
யனுகவகத்தி லெணலுமறச், சிவத்தையறிவின் யாந்
தெரிந்துந் தேர்ந்தாங்கமையாச் செயலென்னே. ( )

கருமமகன்றே யறிவுருவாய்க் களங்கமகன்ற வறி
ஞருரை, அருமையறிந்து மறிவிலைநீ மதியாதந்தக் க
ருமமதே, தருமமெனவென் காசையதிற் சார்ந்துன் வா
ணு ளினைக்கழித்தல், பெருமையன்றென் றுனக்கியா
மும் பேசவுணர்ந்தும் பித்தென்னே. (௨௩)

எல்லாப்பொருளு மிருப்பதற்கும் யாவுஞ்சுத்த மா
க்குதற்கும், பல்லாயிரமா முநப்பெயரும் படைத்துந்
திதித்து மழிப்பதற்கும், சொல்லார்தலமுந் தீர்த்தமூர
த் துணைமூர்த்தியுமோ ரதிவினிடத், தல்லாசமதா யா
ந்தெரித்து மொருவேறெனநீ யுனலென்னே. (௨௪)

நம்மாலனைத்து மாமென்றே நானென்னகந்தை யி
னைப்பெருக்கி, வெம்மால்கோபங் கொண்டுழன்று வீ
ணேபிறப்பி லுறலொழித்துப், பெம்மான்செயலென்
றெலாமுணர்ந்து பேசாதுறயாம் பேசியவா, சும்மா
விருந்தே நீயென்றுஞ் சுகத்தையடையா தலைவதென்
னே. (௨௫)

என்றுபவத்தில் வந்தனையோ விளையற்றொளிருஞ்
சிவபெருமான், அன்றுமுதலா விருவினைக ளருத்தியுன
க்குப் பக்குவம்வந், தொன்றுகால நோக்கியிருந் துன
தாணவத்தை யொழித்தருளை, நன்றுபுரியுந் திறங்கரு
து நாதற்குருகா நமென்னே. (௨௬)

காரணமொன்றுமிலாவிடத்திற் கருத்தற்றுறங்கு நி
னையெழுப்பிப், புரணவருளைக் கொடுத்தாண்ட போதா
னந்தப் புண்ணியன்றன், சரணகமலங் களைவாழ்த்தித்
தலையான்வணங்கி மனத்துன்னி, மரணபவங்க ளொ
ழிக்கமுய லாதுமயங்குன் மயக்கென்னே. (௨௭)

எண்ணற்கருநின் குற்றங்க ளியாவும்பொறுத்துன்
றனக்கருளால், நண்ணற்கரிய பரகதியை நல்குங்கரு
ணைக் கடல்வடிவாம், அண்ணல்கழற்கா ளினைந்துருகி
யமையாதின்னு முலகருறும், வண்ணமுழல னென்கெனை
நீ மதித்தேமயங்கு மதியென்னே. (௨௮)

மாறுவேண்டா துனக்கருளான் வடிவுகொண்டோர்
மொழியதனைக், கூறியிருளை யொழித்தருளைக் கொடுத்

தகருணைக் குருபரனை, நாறுமலர்கொண் டருச்சனைசெய் நாளுமியற்றி யகமுருகும், காறும்வாய்விட் டலறு அகளிப்போடுழனின் கருத்தென்றே. (உக)

தாயுந்தந்தை குருதேவாந் தானேவந்து தனையறிய, வாயுமனமு மடக்கியொரு மௌனநிலையி லுனைவைத்து, ஆயவின்ப மருண்ஞான நோக்கமளித்த வாரியனை, ஆயுந்திகள் சொலியிறைஞ்சா தழியுமன்ற னலைவென்றே. (௩0)

நனவுகனவுசுழுத்திகளி னண்ணிவிளங்குந் தோற்றமெலாம், நினைவுமறைவு மாமவற்றை நீக்குஞ்சுத்தத் திருந்தறியின், கனசிற்சொரூப மொன்றேயாய்க் காணுமெனையாங் கழறலைநீ, மனனஞ்செய்து தெளிந்தமைந்தால் வாழ்வாய்சிவமாய் வாழ்வாயே. (௩க)

௪ - வது. இதோபதேசம்

முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - கருஉ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான்திருவருள்வாழ்க

தத்துவஞானதீபிகை

௫ - வது

திருவருள்விளக்கம்.

கடவுள்வணக்கம்

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

திருவளர்யானை மாமுகன்றனையுஞ் செவ்வைவேற் கண்முகன்றனையும், அருளொடுபெயர்நிவ் வகிலமுய்ய வைகையே யளித்தருளம்பிகை தன்னை, ஒருதனதிடம்வைத் தடியவர்க்கருளு முயர்பரஞ்சோதியை யெளியேன், மருள்கெடவகத்தி னினைந்துறவாழ்த்தி வணங்குவன் காலமுன்றினுமே.

உலகதன்முதலாஞ் சச்சிதானந்த வொருபரம் பொருளினையகலா, திலகிடுங்கரியாந் திருவருட்சத்தி யெனநிதிவின்கணே நின்று, சிலபொருளெனக்குத் தெரித்திடுதனைத் திருவருள்விளக்கமென்பெயரால், நலமுறவுரைத்தற் குறுதுணையாகு நவிலுமச்சிவபிரானருளே. (க)

தேன்றுமெய்ப்பொருளு நிலையுருவொழியுந் தொலையபிருவர்களுக் கென்றும், சான்றதாயொளிரும் சிவப்பொருளே சத்தியமாகுமாதலினால், காண்ற சோறதனிற் கண்டநித்தியத்தைக் கைவிடுந்தற்றநித்தியத்தை, யூன்றுநெஞ்சகத்தி னுறுதனன்னெனவே யுணர்த்தியதெனக்கருள்விளக்கே. (௨)

உறவெனக்கிளரும் பந்தமதனைத்து முற்றநோய் நெருப்பெனக்கண்டு, துறவுபூண்டரிய ஞானிகடுணைத் தாணிழலுயரற லடைந்தவருக், குறவருணின்பாற் பெருகிடும்வணீ யமைந்தவர்க் குழுபணிபியற்றிப், புறமகமன்பா யொழுகனன்கெனவே போதித்ததெனக்கருள் விளக்கே. (௩)

சிவமெனுமாத்தன் சீவர்கட்கருளாற் செப்பியநூற்பொருளனைத்தும், உவமையற்றொளிரு மறிவுகொண்டாய்வுற் றுணர்ந்திடுபிடத்தினி லுயிர்கள், பவமறுத்தினிய வுயர்பாசிவத்தின் பாலடைந்தொன்றிரண்டாகா, நவமுறுபதம்பெற் றுய்தாற்கெனவே நவின்றதாலெனக்கருள் விளக்கே. (௪)

என்றுமெவ்விடத்து மெய்ப்பொருள்களினு மிலகுறவிருந்துயிர் களுக்கு, நன்றுறவருளி நவையறுத்தாளு நாதனே மெய்யருட்டெய்வம், என்றவன்றனையே யெக்குமெத்தேவா வியல்பொடுங் கண்டுறப்பணியின், த

ன்றருட்பதத்தை யடைவைநீயெனவே துலக்கியதெனக்கருள் விளக்கே. (௫)

அறிவுடனுசாரங்களுமுடைய வாரியன்பாலடைந்தவனால், நிறிவிலாப்பொருளைக் கேட்டநுபவமாப் பெற்றிடாவிடினுற் பொருளைச், செறிவுடனறிந்த மாத்திரத்திருமார் திருப்பவர்தம்மைவிட் டருளாம், குறியுடையவனைச் சேர்தனன்கெனவே கொடுத்ததெற் கறிவருள்விளக்கே. (௬)

எவ்வுயிர்களுமா ணவத்துறுமியல்பா லியற்கையாவொன்றறி யாவென், றவ்வுயிர்களுக்குச் சுதந்தரத்தினை நீ யகற்றியவ்வலுார்கடம் வினையால், திவ்வியபாத்தினருள்விளக்குதலாற் சிவபிரானொருவனுண் டென்னக், கவ்வையற்றவன்ற னருளினாடெனவே காட்டியதெனக்கருள் விளக்கே. (௭)

யானெனதெனலால் விளக்கிடவிளங்கு மியல்பினுவின்பொடுதுன்பம், தானநுபவிக்குந் தலைமையாலவத்தை சார்தலாற்பந்தம்வீடுறலான், ஞானமார்சிவருளொனவறிந்தே நாடுமன்னவர்க்குள நவையும், ஈனமாயுளவென் றுன்னுவையெனவே யீந்ததெற்குணர்வருள் விளக்கே. (௮)

விடமதுசடமாயுறினுமன்னதுதான் மெய்யுறப்பொருந்திடி னறிவு, படமயக்குதலோ டாகுலம்விளைக்கும்

பான்மைபோலநாதியாம் பாசம், கடலையாயிர முன்னன்மையையொழித்து கவையுறும்பவத்திலே [illegible]ழுத்தும், இடமுடனைதீர்த் தருளாகடெனவே [illegible]த்தியதெனக்கருள் விளக்கே. (க)

தத்துவமுப்பத் தாறுநிற்கயலாய்ச் சார்தலுடைவற்றினை யகற்றிச், சித்துருவாய்நின் றறிதலானியே சித்தெனநினைக்சுறி விளக்கும், சத்தியமர்கு நம்முடனொன்றிச் சார்ந்தகம்வியாபகப் பலையாய், நித்தியாநந்தச் சிவமடையெனவேடிகழ்த்தியதெனக்கருள் விளக்கே. ()

நினைவுருவாகத் தத்துவமனைத்து நிகழ்தலாற்சகலமே யென்றும், மனமிலாவிடத்திற் சூனியவிருளாய் வதிதலாற்கேவல மென்றும், வினையமோடறிகதங் நிலைகளையகற்றி விளக்கருணிலையுறச் சுத்தம், அனைகரியடையிற் சிவமுறுமெனவே யருளியதெனக்கருள் விளக்கே.

பாசமும்பசுவும் பதியுருவறிவாய்ப் பதிந்திடப்பார்த்திடிற் பதியே, நேசமுற்றொன்றாய் விளங்குமந்நிலையே நிசபதமனித்திடு மன்றி, நாசமற்றெருளிரு மூன்றும்வெவ்வேற நவையுறப்பார்த்திடிற் பந்தம், வாசமுற்றிடிற் சென்றனந்தெளித்து வழங்கியதெனக்கருள் விளக்கே. (கஉ)

ஐந்தொழிலாகுங் கூத்தினையியற்று மரனருடைனசேவையினைச், சிந்தனின்றொழிலை யகற்றியெவ்விடத்

துஞ் சிறப்புறக்கண்டினை யில்லாச், சந்தமார்சுகத்தையடையவேதேவீடாச் சாற்றுமாகமங்களின் முடிவை, மந்தமதற்றி யுளத்தினிற்றந்து வளர்த்ததென் றனையருள் விளக்கே. (கங)

வெளியினிடத்துந் தூலவைந்தொழிலு மிளிர்பொறியாதியுள் ளிடத்தில், அளியுடனடத்துஞ் சூக்கவைந்தொழிலு மகம்புறமகன்றநல் லறிவின், தெளிதரநடத்து மூலவைந்தொழிலுஞ் சிவபிரான்கூத்தெனக் கண்டு, களியடைந்திடுவை யெனமகிழ்பூத்துக் காட்டியதெனக்கருள் விளக்கே. (கச)

யாதொருபொருளி னிடத்தினுமுயிர்க ளிடத்தினுஞ் செய்கையோ டறிவு, பேதுறத்தோன்று மவையெலாமருளின் பிறங்குறுஞ்செயலென வறிந்து, தீதொடுநன்மை யவற்றினுடாது திருவருணிலையினி லமையின், சாதமோடிறப்பு நினக்கறுமெனவே சாற்றியதெனக்கருள் விளக்கே. (கரு)

தன்மைமுன்னிலையிற் படர்க்கையினின்றுஞ் சார்ந்தநின்றனக்கெவை விளக்கும், நன்மைசேரவைக ளெலாமருள்விளக்கா நணுகிடுமன்றியே றொன்றால், இன்மையதெனவே யறிவையேறிலங்கு மிலகிடுமனைத்துமல் லருளின், தன்மையதாகு மெனவருளியது தனிமையென்றனக்கருள் விளக்கே. (கசு)

அருணிலைபதியா தலையுமேலுள்ள மருளுருவாயமுன் றனையும், தெருளொடுஞ்சிவமே யெனவறிந்தன்பா

யத் திரிகரணங்களினும், மருளறும்வகையாய் பத்
தியேபுரிந்து மகிழ்வொடஞ்சக் கரந்தனைநீ, திரமொடு
செபிக்கி னலைவறுமெனவே தெளித்ததென்றனக் கரு
ள்விளக்கே. (௧எ)

மாயைபாசவங்க ளிங்கிடற்கொன்று மருவுதற்
போதமற் றிடலுக், காயதாமொன்று மருட்சிவப்பேற்
றை யடைதலுக்கொன்றுமென் றருளால், தூயதாந்தூ
ல சூக்ககாரணமாய்ச் சொற்றபஞ்சாக் கரங்களைநீ,
நேயமாச்செபிக்கிற் கதிதருமெனவே நிகழ்த்தியதென
க்கருள் விளக்கே. (௧அ)

ஒருபொருளிடத்தி னன்மைதீமைகளை யுறுவவையெ
வ்வினைமுடிவொடு வெருளி, மருவிடுமவனுன் வினைகளவற்
றேறு மற்றவற்றுற்பிறப் பிறப்பாம், அருளுருவாக வு
னைத்தையுநோக்கி னகன்றிடுமியாவுநிற் கெனவே,
தெருளுருவாய்நின் றெனதகத்தென்றுந் தெளித்ததெ
ன்றனக்கருள் விளக்கே. (௧௯)

காணுதலனைத்து மொழிப்பதேசரியை கண்டதற்கா
னபதே கிரியை, பூணுதலருளை யோகமெய்யறிவாம்
பூரணசிவத்தினை யுணர்த்தல், வழுவெனுநின்ஞான மாத
லையறிந்து வளம்படவடைவையே யினக்குத், தானு
வென்றொளிரும் வீடுறுமெனவே சாற்றியதெனக்கருள்
விளக்கே. (௨௦)

சாதனநான்கு முதித்தபின்றனக்குச் சற்குருவினைய
டைந் தவனால், வேதனவடிவாஞ் சுருதியின்முடிவை
விசாரமேசெய்திடல் வேண்டும், ஓதிடுமந்த விசாரமு
மிரண்டா யுறுமதிற்சாத்திர மொன்றும், மேதகுமாவா
க் கியமதொன்றெனவே விளக்கியதெனக்கருள் விளா
க்கே. (௨௧)

சாத்திரவிசாரமதனினுண்மையதாந்தற்பரமுண்டெ
னுஞானம், யாத்திரமுதிக்கு மருட்குருபரனால் வாக்கிய
விசாரத்தாஞானம், சாத்திரமாதி யனைத்தையுமகற்
றிக் காட்டிடுமப்பொருடானைச், சூத்திரமுகத்து மதி
லையென்றருளாற் றுலக்கியதெனக்கருள் விளக்கே.()

ஆகமும்பொறியுங் கரணமுமுயிரு மவித்தையுமதனு
டன் கலந்தே, ஏகமாயொளிருஞ் சீவனுமன்று லிவற்
றினை யென்றுநின்றறியும், பாகமாருணர்வே நீயெனக்
காட்டிப் பலகலைகளின்முடி விதுவே, ஆகுமென்றுண
ர்த்தி யெனக்கருள்செய்த தருமையாம் பேரருள்விள
க்கே. (௨௩)

கோசமைந்துறுமா கங்கண்மூன்றினுக்குங் கூறுமூ
வவத்தைகடமக்கும், பாசமுற்றபிமா னங்கண்மூன்று
ம் பாசியாய்க் கழிசவனுக்கும், நாசமற்றவிய மா
யிருந்திடு நவையறுமதியின் வடிவாம், நேசமுற்ற
வனுமதியென்றன்பா னிகழ்த்திய தெனக்கருள்வி
ளக்கே. (௨௪)

எதிரிடும்பொருள்க ளியற்றிசெய்திடுங்கா லிருளொழி ரிடும்ஃதைப்போ, கதிருறவெறிக்கு மறிவினுற்சுட்டிக் கண்டிடாததனையுண ருணர்வால், சதுரொடுதானுக் காண்பையேயலன்று தாக்கியவிருளழிந் திடுமென், றதிசயமுறுமா றகத்துணர்த்தியதே யடியனேன்றனக்கருள் விளக்கே. (உரு)

சருவமாந்தேகங் களுக்குமுத்தொழிற்குந் தலைமைசேர் தேவர்மூவருக்கும், அருவமாயங்கங் கிருந்துசாக்ஷியதா யறிந்திடுமரியபே ரறிவாம், சொருபமேயினைக்குப் பூரணவடிவாய்த் தோன்றிநின்றதையற விதனைப், பருவமுற்றறிவை யெனத்தெளித்தகத்தே பதிந்ததென்றனக்கருள் விளக்கே. (உசா)

அறிவதேயெங்கு மாகிநின்றனைத்து மறிதலாலவ்வறிவாயே, செறியுநீயந்தப் பிரமமாமென்று செப்புமாவாக்கியப் பொருளைப், பிறிவறவொன்றென் றறிந்தவாகிப் பிறங்கல்வீடெனவருளாலே, சிறியனையாளத் திருவுளங்கொண்டே திகழ்த்தியதெனக்கருள் விளக்கே. (உஎ)

காயமாதிகளை நீத்தறிவுருவாகக் கண்டதே நீயெனும்பொருளாம், மாயமாருலகிற் கொண்டுமாய்நிறைந்த மருவிடுஞ்சாக்ஷியா மறிவே, ஆயதாயதுவென் றுரைத்திடும்பொருளாந் துரிசிலிவ்வீரறிவுகளும், ஆயிரோரறி

வே யசிபொருளாமென் றருளியதெனக்கருள் விளக்கே. (உஅ)

தொம்பதப்பொருடான் விளங்கிடற்சகந்தான் றொன்றிடுமெங்கிய மாயே, தம்பதப்பொருடான் விளங்கிடினிவாய் நணுகிடுமசிபதப் பொருடான், கம்பமற்றிலங்கி னறிவதாய்விளங்குங் கதியதாமிம்முறைமையினால், நம்புலவையிதி யுண்மையென்றருளா னவின்றதலெனக்கருள் விளக்கே. (உகூ)

5328

இலங்கிடும்விடயு மறிந்திடத்தொன்று மியம்புதற்போதமற் றிடத்தே, நலங்கொளவொன்றுஞ் சாக்ஷியுற்றிடத்தே நயந்திடவொன்றுமாய்ப் புதங்கள், பலந்தரப் பொருள்கள் விளங்கியொன்றுகப் பயக்குமாவாக்கியப் பொருடான், துலங்கிடுமின்ப வீடென்னன்கு சொற்றதென்றனக்கருள் விளக்கே. (௩0)

என்றுமிவ்வுலகைச் சுட்டிநோக்குமதையிகந்தறிவாந் தினை யறிதல், நன்றுறயாவு மறிந்துசாக்ஷியதாய் நணுகிடுமறிவினை யறிதல், துன்றுபேருலகை யரியமாயறிவு தொழிந்ததைத்தானென வறியும், பொன்றுறுவறிவை யறிதன்முப்பதத் தின் பொருளென்றதெனக்கருள் விளக்கே. (௩க)

நாமரூபங்கட் கியைந்தமாத லவிழுநியவைகளின் கணிதான், யாமிருப்துப்புஞ் சச்சிதாநந்த மாதலேசிவமெ

ன மறைகள், தாமிகத்தெளிவாச் சாற்றியவந்தத் தாற் பரியத்திலூன்றியும், நாமுமெய்ச்சிவமு மொன்றெனத் தெரிய நவின்றதாலெனக்கருள் விளக்கே. (௯.௨)

தன்னிடத்தொன்று யநாதியாயிருக்குந் தனிநிலை யெனுமொரு மாயை, முன்னரோதித்த தனிடைக்குணங்கள் மூன்றுளவவற்றிலூற்பாரும், பின்னமாருயிருஞ் சகமுமாய்த்தோன்றும் பிறிவறவந்நிலை யடக்கின, மன்னிநின்சிவமாய் மூன்றுமென்றருளால் வழங்கியதெனக்கருள் விளக்கே. (௯.௩)

உருவநாமங்க ளினைவினையன்றி யொளிர்ந்திடாவந்நிலை வதுவும், தெரிவுருவான வறிவினைவிட்டுத் தெரிவுறாதலாற் சகமும், ஒருநிலையதுவு முண்மைச்சிற்சுகமா யொளிர்தருமுண்மையைக் காட்டிப், பொருவிலாவீட்டை யடையுமாறகத்திற் பொறித்ததென்றனக்கருள் விளக்கே. (௯.௪)

நினைவினிலுதித்த சகமுமெங்ஙனமந் நினைவினையன்றிவே றிலையே, தனதிடத்துதித்த நினைவுமங்ஙனமே தன்னின்வேறிலையென வறிந்த, கனவறிவாய்நின் றறிதயில்கொளின் கனவதாதற்பின் நினைவும், பினமின்மையமாய்க் கனவுமென்றறிவிப் பிறங்கியதெனக்கருள் விளக்கே. (௯.௫)

பறகசரணங்க ளியக்கமேனவும் பொலிந்திடுமக க்கரணங்கள், சிறப்புறவிடமல் கனவதாயினுஞ்சிறு

சிறுதுந்தரியாகமையோ மயிர்தான், மறப்புடனியங்கல் சுழுத்தியாமிவற்றில் லயங்கறிவுருவாய் நிற்றல், அற ப்புதுமையதாந் துரியமாமெனவே யருளியதெனக்கருள் விளக்கே. (௯.௬)

நனவினிற்சுழுத்தி யுற்றறிவாகி னனுமெனுந்துரியமற்றதனால், சொனநனவனவுஞ் சுழுத்தியுமாயுந் தொலைவுறக்கனவுநின் றிடமால், நினைவிறந்தொளிரு மதீதமாநிலையி னீங்கிடுமஃதுமவ் வறிவாய்ப், பினையுனக்குயர்வீ டாமெனவருளாற் பேசியதெனக்கருள் விளக்கே

அறிவுமாத்திரையாய் நிற்றலேமுத்தி யஃதன்றன்றி ய நினைவாய்ப், பிறிவுறல்பந்த மாதலானினைவைப் பேதமிலறிவினிற் களைக்க, நெறியுறுஞ்சமாதி தனிலிருந்தென்று முறங்கிடா தொங்குறு நிலையில், செறிவின் பாலின் புதித்திடுமென்றே செப்பியதெனக்கருள் விளக்கே. (௯.௮)

சிந்தையுமதனுட் டங்குலாதனையுஞ் சிதைவிலஞ்ஞானமுமாய்தற், கெந்தைஞானமுதல் வாதனையதுவு மிலங்குறற்றியானமு மொன்றாய்ப், பரமதறவே யென்றாகிபழகிற் பரமசிற்சுகநீர்க் கெளிதாய்ச், சந்ததமெய்த்துமென் றுளங்கொ டுத்துச் சார்ந்ததென்றனக்கருள் விளக்கே. (௱௧)

அருளின்பம் பொருந்தி யென்றுமவ்வாளா வமைதலே சுகமஃதொழிந்துப், பொருளுறநினைவாய் வருவையே

விந்தப் பொருண்மயமாய்விடா தெங்கும், தெருள்வடிவான சாக்ஷிமாத்திரமாய்ச் சேர்ந்தபின்பன்னடையப் படியே, இருளறுஞ்சிவமா யிருத்தனிற்கழகென் றியம்பியதெனக்கருள் விளக்கே.
(௪0)

சீவனதுயர்பா ழகன்றிடத்தோன்றுஞ் சிறந்தசிற்பரத்தின தொருபாழ், ஆவதுமகன்ற விடத்தினிலொன்று மரியதோர்சிவத்தின தரும்பாழ், தாவலையகன்ற விடத்தோன்றுமாகத் தகைபெறவிளங்குமுத் துரியம், ஆவதுற்றதிற்றோன் றுவதேவீடென் றருளியதெனக் கருள் விளக்கே.
(௪௧)

முற்பதப்பொருண்மெய் யறிவருளாகு முன்னுதற் பதம்பரம்பரையாம், சிற்பதப்பொருளொன் றுஞ்சிவமாகு மென்னவேதாந்தசித்தாந்தம், நற்பதமுறவே சமரசமாக நவின்றநூற்றுணிவினை யுணர்த்திச், சொற்பதமூன்றின் பொருள்களொன்றெனவே துலக்கியதெனக்கருள் விளக்கே.
(௪௨)

சிவத்துவமசியென் றுரைக்குமாகமமுஞ் சிறந்திடுந் தத்துவமசியென், றவத்து[illegible]தல வுரைக்குமாமறையுமறிந்திருவாக்கியப் பொருள்கள், தவத்தவர்பாலுற் றுவிசாரிக்கிற் சாருமத்துவிதமாம் பொருளாய்ப், பவத்துழலாதிந் நிலையமைந்திடவப் பகர்ந்ததென் றனக்கருள் விளக்கே.
(௪௩)

தெரிவுருவான வருணிலையடைந்து திவ்வியபபரையுடனொன்றி, அரியதோர்சிவமா யமைதலுஞ்சுத்த வறிவுபேறிவதாய் நின்றே, உரியதோர்பிரம மாயுறுதலுமே யுளபடிமறையொடாகமத்தின், விரிபொருளுணர்ந்தா லொன்றதாமெனவே விளக்கியதெனக்கருள் விளக்கே.

மலமொழிந்தெங்குஞ் சிவமயமாக மன்னிநின்றமைதலு மயக்கச், சலமழிந்தெங்குந் தன்மயமாகத் தனையறிந்திடுதலுஞ் சான்றோர், நலமுறுஞ்சந்நி தானமுற்றவரா னயம்பெறவறிந்திடு மொன்றே, அலதிரண்டாகா தெனவெனதைய மகற்றியதின்னருள் விளக்கே.()

சகலமேனனவாங் கேவலஞ்சுழுத்தி தருசுத்தகனவினிற் சுழுத்தி, அகலமாந்துரியந் துரியமேயதினின் றருளறிவாகிநின் றனைத்தும், புகலரும்பரமே யெனவநுபவத்திற் போதவின்புற[illegible]தென், திகலிலாதுறைக்குஞ் சமரசப்பொருளை யீந்ததென்றனக்கருள் விளக்கே.
(௪௬)

பந்தமதகன்று சிற்றறிவொழிந்துட் பராபரமாகியே நிற்றல், சந்தமதுறவே தாந்தசித்தாந்தச் சார்பினுமுரைத்திட லறிந்து, சந்ததம்பாதஞ் செய்தலைவிடுத்தே சமரசநிலையடைந் து[illegible] மைந்தநிற்கின்பென் றுளத்தினிற்றுணிவை வழங்கியதெனக்கருள் விளக்கே. ()

எம்மதத்தவர்களியம்புசொற்களுக்கு மிலக்கியப் பொருளினை யறிந்து, சம்மதமுறநின் னிலைவிடுத்தவர்

பாற் றருக்கமிட்டழிதலை யொழித்து, நம்மதநினைப்பு
மறப்புமற்றகண்ட நாயகன்பாலடைந் தின்பச், செம்
மதம்முற்றலே பொருளெனத்தெளித்துச் சேர்ந்ததெகோன
கத்தருள் விளக்கே. (சஅ)

அகம்புறத்தொளிரும் விராகமுமுயிர்களனைத்தின் மீ
தருளுமவ் வருளே, சகந்தனிலுருவாய் வரும்பரகுரவ
ன் றன்னிடத்தொப்பிலா வன்பும், சுகந்தனதகண்ட வ
டிவமாயொளிருஞ் சொருபஞானமுமடைந் தெற்கும்,
தகுமுயிர்முத்த ஞ்சிவாமெனவே சாற்றியதெனக்க
ருள் விளக்கே, (சகூ)

உனக்குணவிருந்த யுண்மைகளியாவு முணர்த்திய
படியறு தினமும், எிரந்துணியிருந்தப் பொருள்களை
யுணர்ந்தே யின்புறச்சமாதியுற் றென்றும், தனக்குநேரி
ல்லாச் சச்சிதானந்தற்பரசிவத்தொடுங் கலந்து, ம
னக்கிலேசத்தை யொழித்துவாழெனவே வாழ்த்திய
வெனையருட் பரையே. (ருO)

வாழ்த்து.

வாழிசிற்சபையி னடஞ்செயுமபரமன் வாழிநலை
ருளுமா தேவி, வாழிமெய்த்தொண்டு புரிசிவனடியார்
வாழிசைவாகம மறைநூல், வாழியைந்தெழுத்தோ ட

க்கமாமணியும் வாழிமெய்ச்சாதன நீறு, வாழியெவ்வு
யிரு மென்றுமெவ்வுலகும் வாழியிந்நூலும் வாழிய
வே. (ருக)

ரு - வது. திருவருள்விளக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - உOரு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான் திருவருள் வாழ்க.

தத்துவ ஞானதீபிகை.

௧ - வது.

பிரமோபதேசக்கட்டளை.

கடவுள் வணக்கம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அருமறையகத் துறைதனிப்பொருளே
கருணையி னுலக மதனில்
திருவுருவாய் வந்த தனிமலமற்றத்
செககாட்டுஞ் செ[illegible]ந்தவாமே.
தெரிவிலேனென்றனைக் கருணையிட்டுக்கொடுத்தென்
தனைமுன்னர்த் தரித்தப்பின்னர்
ஒருவடிவாக் [illegible]ப்பிரித்தெனக்கு
மருளினையையவுன்னிவாழ்வாம்.

ஸ்ரீபரமானந்த உல்லாச அநுபோகத்தைத் தந்தருளும் தத்துவஞானத்திற் கேதுவாகிய சிரவணாதிகளில் அதிகாரியாக்கும் நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகம், இகமுத்தரார்த்த பலபோக விராகம், சமாதிஷட்கம், முமுக்ஷுத்துவம் என்கின்ற சாதனசதுஷ்டய சம்பத்தையுடைய

ஓர் பக்குவியானவன், மலச்சிறையில் கட்டுண்டவனாய்ப் பலத் துன்பப்பட்டு வெகுகாலம் இக்கொடிதாகிய துன்பத்தை நீக்கி மோக்ஷவின்பத்தை அளித்து இரக்ஷிப்பவரொருவருளரென்று தேடும் அதிதேட்டமாயபோது. க்குள் மறைந்து பூரணமாயிருந்த நெய், கடைதலினால் தடித்து வெளிப்பட்டுத்தோன்றியதுபோல, தன்னுள் மறைந்திருந்த சச்சிதானந்த நித்தியபரிபூரண சொரூபமே பாசவைராக்கியம், ஜீவகாருண்ணியம், ஈசுரபக்தி, பிரமஞானம் ஆகிய நான்குடனுங்கூடி விளங்கும் ஸ்ரீசற்குருசுவாமிகளாகத் திருவுருவங்கொண்டு, அப்புலனுக்கு வெளிப்பட்டுத்தோன்ற, இப்படித்தோன்றிய ஸ்ரீசற்குருசுவாமிகளது உபயசரணாரவிந்தங்களில் தண்டாகாரமாய்விழுந்து கோவென்றழுது முறையிட்டவனைப்பார்த்தருளி அப்பா உனக்குற்ற ஆபத்தியாதென்று கேட்டருள.

சுவாமி! பலாபேக்ஷையின்றி அடியேனை வலிந்தடுத்தாட்கொள்ளவந்த கிருபாநிதியாகிய வென்னுடைய ஞானசாரியரே, தேவரீர் அன்றி மற்றியாவராலும் நீக்குதற்கரிய இப்பிறவித்துன்பமே எனக்குற்ற ஆபத்தென்று விண்ணப்பஞ்செய்து, கைங்கரியவாக்கியங்களால் தோத்திரமும் ஆர்வமையுற்ற மனத்தினாலாதரவும் அடக்கமாகிய காயத்தால் அர்ச்சனை நமஸ்காரங்களும்

ஆப்தம், அங்கம், தானம் சற்பாவமாகிய பணிவிடைகளுஞ்செய்து நின்றவனது பக்குவதசையைச் சோதிக்க உண்மையைத்தோன்றலாம் திருவுளத்தில் கிருபை கூர்ந்து, வாராய் நமதருமைக்குழந்தையேயென் றழைத்துத் திருவடியைச்சூட்டி, சமீபத்திலிருக்கச்செய்து, விதிப்படி அவனதுடல்பொருளாவி மூன்றையுங்கைக்கொண்டு, தமதுதிருவருண்ஞானக்கண்தந்தருளி மலரகித பிரமமான நினக்கெப்பொழுதும் பிறவித்துன்பம் முயற்கோடுபோன்று இடையாதென்று தமது மலர்க்கரத்தால் சென்னிசிரத்தைத்தொட்டுச் சத்தியஞ்செய்தருள,

சுவாமி! மலமாவதியாது? ரகிதமான பிரமமாவது யாது? நான்யாவன்? இவற்றை அடியேனுக்குத்தெரியத் திருவுளம்பற்ற வேண்டுமென்ன!

மலமாவது அஞ்ஞானம், மாயை, கன்மம் எனத்திரிவிதமாயிருக்கும்; சூரியாதிஅந்நிய பிரகாசங்களைவேண்டாது சகலத்தையுந் தோற்றுவித்துக்கொண்டு தானுஞ் சுயம்பிரகாசமாய்ச் சதாவிளங்குகின்றபடியால் அஞ்ஞானமலரகிதமாயும், சகலாதாரத்திற்கும் தன்னைத்தவிர வேறொருவரில்லாமல் தானே அத்துவிதமாய் விளங்குகின்றபடியால் மாயாமலரகிதமாயும், தேசகாலவஸ்து பரிச்சேதமின்றிப் பரிபூரணமாய் விளங்குகின்றபடியால் கன்மமலரகிதமாயும், விளங்குகின்றதே பிர

மம்; நீயோ? அறிவாய்விளங்குகின்ற சொரூபமே யெனத் திருவாய்மலர்ந்தருள,

சுவாமி! அடியேன் புத்திகனத்தாற்செய்யும் விண்ணப்பங்களுக்குச் சலியாமல் திருச்செவிசாத்தித் திருவுளங்கொண்டு பிரதியுத்தரங்கட்டளையிட்டருளவேண்டிய கடமை, தேவரீருக்கிருப்பதால் கிருபைசெய்யவேண்டியதென்று துதித்து, நான் அறிவாய்விளங்குந் தன்மையை முன்னர்த்தெரியத் திருவுளம்பற்ற வேண்டுமென்ன,

நின்னைக் கரதலாமலகம்போல உண்மையாகத்தெரிவிக்கின்றோம், நீயுந் தெரிந்துகொள்ளக் கடவாயென்று திருவாக்கருளி, இங்கேவிளங்காநின்ற சகலபிரபஞ்சங்களும் எத்தனைபதார்த்தங்களாக விருக்கின்றனவென்ன,

சுவாமி! விசாரித்துப்பார்க்குமிடத்துச் சப்த, ஸ்பரிச, ரூப, ரச, கந்தமாகிய ஐந்துபதார்த்தங்களாக இருக்கின்றனவெனலும்,

ஆனால், இங்ஙனம் யாதினாலறிந்தாயென்ன,

சுவாமி! என்னாலேயே அறிந்தேனெனலும்,

நீயாரென்ன,

சுவாமி! அவயவசகிதமாகிய இத்தேகமேயானெனலும்,

இத்தேகங்கொண்டோ முன்சொன்ன ஐந்துபதார்த்தங்களை அறிந்தாயென்ன,

சுவாமி! இம்மெய், வாய், கண், மூக்குச்செவிகளால் அறிந்தேனெனவும்,

ஒருவனுக்குச் செவியிருக்கவுஞ் செவிட்டுத்தன்மையால் சத்தமறியாமையும் மெய்யிருக்கவுந்திமிரால் ஸ்பரிசமறியாமையும் கண்ணிருக்கவும் படலத்தால் ரூபமறியாமையும் வாயிருக்கவும் நாவறட்சியால் ரசமறியாமையும் மூக்கிருக்கவும்அடைப்பால் கந்தமறியாமையும் வருவானேன் என்ன,

சுவாமி! தேவரீர்வாக்கிய பிரகாசத்தால் நோக்கும்போது இத்தேகம் அல்லாமலே ஐம்புலன்கள்வேறே உள்ளனபோலத்தோன்றுகின்றன; அவையாவையோ நன்றாகத்தெரியத் திருவுள்ளம்பற்றவேண்டுமெனவும்.

அவைதாம் சுரோத்திரம், துவக்கு, சக்ஷுஸ், ஜிந்ஹுவை, ஆக்கிராணம் என்னும் ஞானபஞ்சேந்திரியங்களெனச்சொல்லப்படுவனவென்ன,

சுவாமி! அப்படியானால் இத்தேகம் யாதெனவும்,

விசாரித்துப்பார்க்குமிடத்தில் இஃது முன்சொன்ன ஐந்துபதார்த்தங்களோடும் சேர்க்கப்பட்டுத் தேகாதிபிரபஞ்சமென்று சொல்லப்படுமென்ன,

சுவாமி! முன்னர்த் தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய ஞானேந்திரியங்களின் சொரூபத்தை நன்றாகத்தெரியத் திருவுள்ளம்பற்றவேண்டுமெனவும்,

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவிகளல்லாமல் அவற்றினிடமாயிருந்து சத்தாதி பஞ்சவிஷயங்களை அறிவனவாயும், மனங் கலவாதபோது அவற்றைப் பகுத்தறியாமல் பொதுவாய் அறிவனவாயும், எவ்வறிவுகளுள்ளவோ அவையே ஞானேந்திரியங்களென்ன,

சுவாமி! இந்திரியங்களென்பவை தேவரீர்கிருபையால் தெரியவந்தன. மனமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினீர் இந்திரியங்களன்றி மனமென்பதுண்டாயின் அதன்சொரூபத்தை விவேகசூனியனாகிய அடியேனுக்கறியத் திருவுள்ளம் பற்றவேண்டுமெனவும்,

தேகேந்திரியங்களை அபேக்ஷியாமல் லோகாலோகாந்தரங்களில் கமனாகமனம்பண்ணுவதாயும், மனோராச்சியமாகிய சூக்ஷுமவிஷயங்களை அறிவதாயும், ஜீவன் கலவாதபோது அவற்றைப் பகுத்தறியாமல் மறதியோடும் பொதுவாயறிவதாயும், யாதோரறிவுண்டு? அஃதே மனமென்ன.

சுவாமி! இம்மனத்தைக்கொண்டுபார்க்கும்போது இந்திரியங்கள் அபாவமா யிருக்கின்றனவெனவும்,

ஒருவனுக்கு மனமிருந்தும், முன்னர்ச்சொல்லிய மெய், வாய், கண், மூக்குச் செவிகளிருந்தும், சத்தாதி

விஷயங்களை அறியாமற்போகின்றபடியால் இவற்றை யல்லாமலும் இந்திரியங்கள்வேறே உண்டென்பதற்குச் சந்தேகம் வேண்டுவதில்லையென்ன,

சுவாமி! மனமென்பதும் தயாசமுத்திரமாகிய தேவரீர் கிருபையால்தெரியவந்தது, ஆயினும், முன்னர்ச்சீவனென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினீர் இம்மனமன்றிச் சீவனென்பானுண்டாயின் அவனது சொரூபத்தையும் பிரஞ்ஞாமந்தனாகிய அடியேனுக்குவிளங்கத் திருவுளம் பற்றவேண்டுமெனலும்,

தேகேந்திரிய மனங்களை அபேக்ஷியாமல் ஸஷ்ட்ணிம் பூதாவஸ்தையையும், மூர்ச்சாவஸ்தையையும் அறிவதாயும், ஞானத்துமாவாகிய கூடஸ்தர்கலவாதபோது தன்னை அறியாமல் சூனியவிஷயத்தை அறிவதாயும் யாதோராறிவுண்டு? அஃதே ஜீவனென்ன,

சுவாமி! இச்சீவனைக்கொண்டு பார்க்கும்போது மனமானது அபாவமாயிருக்கின்றதெனலும்,

ஸஷ்ட்ணிம்பூதாவஸ்தையாதிகளில் ஜீவனிருக்கவும், இந்திரியங்களும் பொதுப்பார்வையாயிருக்கவும், மனம் யாதொன்றுமின்றியாம லிருக்கின்றதென்னும் அநுபவமிருக்கின்றபடியாலும், விஷயபரிணாமமில்லாத சூக்ஷும அசைவோடு இருக்கின்றதை நுண்ணிதாய்ப் பார்க்கின்றபோதிருக்கின்றபடியாலும், மனமில்லையென்று நீசொல்லியது ஆராயாத அவிவேகமல்லது விவேக

ம் அன்றென்று திருவுளத்தில் சற்று முனிவுகொண்டதுபோலக் காட்டியருள,

மிகவும் நடுநடுங்கி சுவாமி! பூதேவி கோபிக்கில் இருக்கவேறிடம் இன்மைபோல, நற்குருவினும் அதிகபரிவாய் வந்தருளுந் தருமமூர்த்தியே தேவரீர் திருவுளத்தில் முனிவுகொள்ளின் அடியேன் உய்யும்வகை காண்கிலேனென்று மனம் அழலிற்பட்ட மெழுகெனவுருகிப் பலவாறு வந்தனைசெய்யாநிற்கத் திருவுளம் இரங்கி அஞ்சேலென்று அபயாஸ்தஞ் செய்தருள,

சுவாமி! ஜீவனென்பானைத் தேவரீரநுக்கிரகத்தால் அறிந்தனன், ஆயினும், ஆவரணம்நீங்காமல் அயருகின்ற அடியேனுக்குச் சீவனையன்றி ஞானாத்மா உண்டாகில் அதனது சொரூபத்தைத்தெரியத் திருவுளம்பற்ற வேண்டுமெனலும்?

முன்னர்ச்சொல்லிய ஐந்துபதார்த்தங்களாகிய பிரபஞ்சங்களையும், தேகத்தையும், இந்திரியங்களையும், மனத்தையும், அறிகின்ற ஜீவனுக்கும் சாக்ஷிமாத்திரமாயும் விலக்ஷணமாயும் விளங்குகின்ற யாதோரறிவுண்டு? அஃதே ஞானாத்மா என்ன,

சுவாமி! அதை நோக்குமிடத்து ஒன்றுந் தெரியாமல் அந்தகாரமா யிருக்கின்றதெனலும்,

அவ்வந்தகாரமாகிய மூலாஞ்ஞானத்தை அறிந்து சொல்லுகின்றாயோ? அறியாமற் சொல்லுகின்றாயோ? என்ன,

சுவாமி! அறிந்தே சொல்லுகின்றேனெனலும்,

அங்ஙனமறிந்தநீயே, ஞானாத்மா என்ன,

சுவாமி! இப்படித் தேவரீர் அனுக்கிரகித்தது அநுமானமாய் இருக்கின்றதல்லது, தன்மைப்பிரத்தியக்ஷமாக விளங்கவில்லையே எனலும்,

ஆனந்தமடைந்து ஆனால் அவ்வந்தகாரத்தை அதோமுகமாக இருந்தறிகின்றாயோ! ஊர்த்தமுகமாக இருந்தறிகின்றாயா என்ன?

சுவாமி! அதோமுகமாக இருந்து அறிகின்றேன் எனலும்.

அவ்வாறு அறியாமலே அப்பார்வையை ஊர்த்தமுகமாகத்திருப்பி நமது திருவருளினால் பார்க்கக்கடவாயென்று திருவுளத்திலும் நினைத்தருள,

சுவாமி! அப்படியே பார்க்குமிடத்தில் நான் சுயம்பிரகாசமாய் விளங்குகின்றேன் எனலும்,

ஆனால் அங்குண்டான சுவாநுபவத்தைச் சொல்லுவாயென்ன,

மீட்டென் தனது சுவாநுபவப்பிரஞ்ஞையோடும் ஆசிரியரது திருமுகத்தைநோக்கி சுவாமி தேசிகரத்தினமே அடியேனுடைய சொரூபத்தை அநாதிதொட்டு இன்றுகாறும் தெரிந்துகொள்ளாமல், அசுத்தமாயும் துக்கத்துக்கு ஏதுவாயும் அநித்தமாயும் சடமாயுமுள்ள தேகாதிகளாய்த் துன்பப்பட்டுச் சனனசாகரத்தில் மூழ்கிக் கரைகாணாமல் அழுக்கணுறுகின்ற என்னை இன்று நினது திருவருளாகிய புணையால் சொரூபமாகிய கரையிலேற்றி இரக்ஷித்த ஞானபானுவே எனதறிவிற்கு அறிவாய் விளங்காநின்ற சிற்பராநந்தச்செல்வமே அரா, அரா அடியேன் என்னபாக்கியஞ்செய்தேனோ. என்னையான் கண்டவிடத்தில் கோடிசூரியபிரகாசத்தாலும் நீங்குதற்கு அரிய ஜீவத்வமூலாஞ்ஞானமாகிய அந்தகாரமானது ககனாரவிந்தம்போலச் சொல்லளவிற்றுமில்லாமல் ஒழிந்தபோதுளவாகிய சிற்சுகோதயவிலாசமாகிய பேரானந்தாதிசயாநுபவத்தைச்சொல்ல என்றால் அது வாக்கிற்கும் மனத்திற்கும் அறிவிற்கும் எட்டாமலிருப்பதால்தானே தானாய் அநுபவித்தறிவதே அல்லது சொல்லக்கூடுவதன்று. இங்ஙனம் அருளிய தேவரீர் கிருபாமான்மியத்தை யானெனப் புகழ்வேன் என்று பேரன்போடு அநேகவிதமாகத் தோத்திரஞ்செய்து நமஸ்கரித்து சுவாமி! தேகேந்திரிய மனோ ஜீவனுக்கும் சாக்ஷியாய் அப்பாற்பட்டு விலக்ஷணமாய் விளங்குகின்ற அறிவாகியநான் அவைகளாய்ப் போன

மார்க்கத்தைத்தெரியத் திருவுளம் பற்றவேண்டுமெனனும்,

இப்படிச் சதோதயமாய் விளங்குகின்ற நின்னிடத்தில் அநாதியாய் இராநின்ற மூலாஞ்ஞானசக்தியினால் ஆரோபிதமாகத்தோன்றும், ஆசையாகிய சங்கற்பசக்தியின் வசத்தினால் ஜீவனாகியும், அப்படிச் சீவனாகிய நீயே பஞ்சேந்திரியங்களின் வசத்தினால் மனமாகியும் அப்படி மனமாகிய நீயே தேகவசத்தினால் பஞ்சேந்திரியங்களாகியும், அப்படிப் பஞ்சேந்திரியங்களாகிய நீயே தேகாபிமானவசத்தினால் தேகமாகியும், இத்தேககரணங்களை யானென்னு மகங்காரமும், இதற்குப் போக்யசாதனங்களான புவனபோக பதார்த்தங்களை எனதென்னும்மமகாரமும் அடைந்து மிகவுங் கொடிதாகிய பவத்துன்பப்பட்டாய் இனிமேல் இந்திரியவிவகாரமாய்ப் பிரேரிக்கும் சாக்கிராவஸ்தைக்கும், மனோவிவகாரமாய்ப் பிரேரிக்குஞ் சொப்பனவஸ்தைக்கும், ஜீவவிவகாரமாய்ப் பிரேரிக்கும், சுழுத்தியவஸ்தைக்கும், எப்போதும் விலக்ஷணமான சாக்ஷிமாத்திரமாய் விளங்குவாயேல் மூலபிரகிருதிமுதல் சகல பிரபஞ்சங்களும் தங்கத்தின்கண் மகுடாதியாபரணங்கள் தங்கமுமல்லாமலும் தங்கத்தையன்றி வேறுமல்லாமலும் விளங்குவனபோல, நின்னிடத்தில் தன்மயமாய் விளங்கிச் சாக்ஷிவாசனையும் கரைந்து சகஜானந்தமாய் விளங்குமென்றருளிச்செய்ய,

சுவாமி! தேவரீர் கிருபையினால் எனது சொரூபத்தை யானறியலாயினேன்; நானே அந்தப்பிரமமானதற்குச் சந்தேகமில்லாமல் இருக்கும்பொருட்டுச் செய்யுஞ்சங்கைகளுக்கு உத்தரங்கட்டளையிட்டருளவேண்டுமென்று நமஸ்காரஞ்செய்து, தேவரீர் முன்னர்த்திருவாக்கருளிய திரிமலங்களுள் அஞ்ஞான மெத்தனைவிதம்! மாயையெத்தனைவிதம்! கன்மமெத்தனைவிதம்! இவற்றைத் தெரியப்படுத்தத் திருவுளம்பற்றவேண்டும் எனலும்,

விஷயாஞ்ஞானமென்றும், சொரூபாஞ்ஞானமென்றும், அஞ்ஞானமிரண்டுவிதமாயிருக்கும். சத்துவகுணமாயையென்றும், ரஜோகுணமாயையென்றும், தமோகுணமாயையென்றும், மாயைமூன்றுவிதமாயிருக்கும். ஆகாமியகன்மமென்றும், சஞ்சிதகன்மமென்றும், பிராரத்தகன்மமென்றும் கன்மம் மூன்றுவிதமா யிருக்குமென்ன,

சுவாமி, அவற்றின் தொழில்களைத்தெரியத் திருவுளம் பற்றவேண்டும் எனலும்,

சப்தாதிவிஷயங்களை மறைப்பது விஷயாஞ்ஞானத்தினது தொழில், சொரூபத்தைமறைப்பது சொரூபாஞ்ஞானத்தினது தொழில், அதிஷ்டானமாகிய சச்சிதாநந்தபிரமத்தைச் சமஷ்டி அபிமான அறிவென்கின்ற ரூபமாகவும், சர்வஞ்ஞனாகிய ஈசுவரனென்கின்ற கா

மமாகவும், ஆரோபிதமாகத் தோற்றுவிப்பது சத்துவ குணமாயையினது தொழில், வியஷ்டி அபிமான அறிவென்கின்ற ரூபமாகவும், கிஞ்சிஞ்ஞனாகிய ஜீவனென்கின்ற நாமமாகவும், ஆரோபிதமாகத் தோற்றுவிப்பது ரஜோகுணமாயையினது தொழில், சப்தாதிபஞ்சவிஷயங்களென்கின்ற ரூபமாகவும், அநேகவஸ்துக்களாகிய ஜகத்தென்கின்ற நாமமாகவும், ஆரோபிதமாகத் தோற்றுவிப்பது தமோகுணமாயையினது தொழில், புண்ணியபாவ இச்சாசங்கற்பமாதியாய் வந்துவந்து அநுபவிக்கப்படாமல் வாசனையாகக்கட்டுப்படுவது ஆகாமியகன்மத்தினது தொழில், வாசனையாகக்கட்டுப்பட்டு மேல் அநேகம்பிறவிகளுக்குப் பீஜரூபமாகவர்த்தித்துப் பாகப்பட்டகன்மப்படிக்குத் தேகாதிகளைக் கொடுப்பது சஞ்சிதகன்மத்தினது தொழில். ஜாதி, ஆயுள் சுகதுக்கபோகமாக வநுபவிக்கவருவது பிராரத்த கன்மத்தினதுதொழிலென்று அருளிச்செய்ய,

சுவாமி! இப்படித் தேவரீர் அநுக்கிரகித்த எவ்வகைமலங்களும் அவற்றின்தொழில்களும் பிரமமாகிய என்னிடத்தும் ரஹிதமானவைகளை சுவாநுபவமாக விளங்கத் திருவுளம்பற்றவேண்டும் எனவும்,

ஆனால், தெரியச்சொல்லுகின்றோம், வித்யாவிஷயத் தோஷம் சூக்ஷுமமான ஏகாக்ரசித்தத்தையுடையவ

னாய்க் கேட்பாயாக. பிரமமாகிய தான் பிருதிவிமுதல் மூலபிரகிருதி பரியந்தமாகிய திருசியம்போன்று விஷயமாகாதபடியினாலும், பந்ததசையில் ஜீவனுக்கு முதலா அவஸ்தாத்திரயங்களில் தோன்றும் ஸ்தூலம் சூக்ஷுமம் சூனியமான விஷயங்களையும் தோற்றுவிக்கின்ற சொரூபமாக விளங்குகின்றபடியினாலும், விஷயாஞ்ஞானமும் அதனது தொழிலுமில்லாமலும், அசத்ஜடதுக்காதிகளைக்குறித்து சச்சிதானந்த லக்ஷணங்களையுடைய திருக்குசொரூபாநுபவத்திற்கும், அதீதமாய்விளங்குகின்றபடியினாலும், முத்திதசையில் அவ்வநுபவத்தையும் விளக்குகின்ற சொரூபமாக விளங்குகின்றபடியினாலும், சொரூபாஞ்ஞானமும் அதனது தொழிலும் இல்லாமலும், குணாதீத பிரமசொரூபமாகிய என்னிடத்தில் ஈஸ்வரனுக்குரிய நாமரூபங்களும், ஜீவனுக்குரிய நாமரூபங்களும், ஜகத்திற்குரிய நாமரூபங்களும் ஆகிய ஆரோபமும், தன்னம்சமான அதிஷ்டானசச்சிதானந்தத்தை அன்றி இல்லாமையாய் விளங்குகின்றபடியினால் சத்துவகுணமாயையும், அதனது தொழிலும், ரஜோகுணமாயையும், அதனது தொழிலும், தமோகுணமாயையும், அதனது தொழிலும் இல்லாமலும், சூக்ஷுமதேகசம்பந்தனாய் இச்சிக்கின்ற ஜீவனிலும் இச்சைகளிலும் இச்சிக்கப்படுபொருள்களிலும் உள்ளும்புறமும் தானேயாய் விளங்குகின்றபடியினாலும், விக்ஷேபரூபமானமா

கய: பொய்யாயிருக்கின்றபடியினாலும், வாசனையாய்க் கட்டுப்பட்ட மூலப்பிரகிருதியான இடம் இன்மையினாலும் ஆகாமியகன்மமும், அதனது தொழிலும் இல்லாமலும், இப்படி ஆகாமியம் இல்லாமையானும், காரணதேகமாகிய அஞ்ஞானம் ஞானத்தால் சூனியமாய்ப் போனதினாலும், மேல்தேகத்திற்குரிய ஜீவன் சிவமாய்ப்போனதினாலும், சஞ்சிதகன்மமும், அதனது தொழிலும் இல்லாமலும் இப்படிச் சஞ்சிதமில்லாமையினாலும், கன்மபோகங்களுக்குரிய ஸ்தூலசரீரமே பிரமானந்தபூரணத்தில் கலந்துபோனதினாலும், சகலமும் தனது சிற்சத்தில் லீலாவிநோதமாய் முடிந்தபடியினாலும், பிராரத்தகன்மமும் அதனது தொழிலும் இல்லாமலும், சுயம்பிரகாசமாயும் அத்துவிதமாயும் பரிபூரணமாயும் விளங்குகின்ற நினதிடத்தில் அநுபவமாகவிருப்பதை நீயே சுவாநுபவத்தில் பார்த்துச்சொல்லென்ன,

சுவாமி! தேவரீர் அநுக்கிரகித்தருளியபடியே மலரகிதமாய்ப் பிரமமென்பதும் நானென்பதும்வேறின்றி ஒன்றாய் விளங்குகின்றேனெனலும்,

இஃதே மறைமுடிவாகிய சாந்தோக்ய உபநிஷத்திற்கூறும் "தத்வமஸி" என்னும் மகாவாக்யார்த்தமும் மகேசாநுபவமும் நமதநுபவமும்ஆம். இதில்சந்தேகமில்லை, ஆயினும், இப்படியாவுமறிந்த ஓர்ஞானவிருத்தி

யிருக்கின்றபடியால் அதையும் தன்மயமாக்கிக்கொண்டு விளங்குவதே நமதுபரமார்த்த சித்தாந்தம்; ஆதலால், அப்படிச்செய்யக்கடவாயென்று மௌனாநந்தசொரூபமாய் இருந்தருளினர்,

சீடனானவன் மிகவும் அதிசயமடைந்து, சுவாமி! நல்லபுத்தியென்று தானும் அப்படியே அங்ஙனே சகஜாநுபவனாகப் பெற்றெழுந்து, பலதரம் வலம்வந்து திருவடிகளில் பன்முறைஅஷ்டாங்காதி நமஸ்காரங்களும் செய்தெழுந்து, ஏத்தரும்பேறவாழ்த்தித்திருவருட்காக்ஷியைக் கண்ணாரக்கண்டு களிக்குந்தோறும் கண்களிலாநந்தபாஷ்பம்பொழியவும், தனக்கருளிய பெருங்கருணையை நினைக்குந்தோறும் உரோமஞ்சிலிர்க்கவும் புளகாங்கிதமாகவும் பேரன்பினால் ஆலிங்கனஞ்செய்துகொள்ள விரிந்த அஸ்தங்கள் அஞ்சிச் சிரசின்மேல் அஞ்சலியாகக்குவியவும், ஆராமைமேலிட்டால் நாக்குழறவும் சித்தமுருகிப்பரவசப்பட்டமையால் சித்திரபிரதிமைபோன்று சந்நிதானத்தில்நின்ற மாணாக்கனைப்பார்த்தருளி, பரமபிதாவாகிய ஸ்ரீசற்குருஸ்வாமிகள் சந்தோஷமடைந்து செந்தாமரைமலர்போன்ற திருக்கரத்தால் திருநீற்றைத்தரித்துச் சுவசப்படுத்தி நாம் அநுக்கிரகித்த உபதேசவாக்யங்களை வாக்கினில் ஆக்கிரமணஞ்செய்து சுவாநுபூதிக்குக் கொண்டு

ந்தமையால் நீயே சற்குருவாக்கிய பரிபாலனஞ்செய்யும் சற்சீடனென்று புன்முறுவல்செய்து கிருபாநோக்கத்தோடும் நம்போல நீயும் வாழ்வாய் என்று ஆசீர்வாதஞ் செய்தருளினபடியே ஜீவன்முத்திதசையில் சின்னாள்வாழ்ந்திருந்து பின்னர் விதேகமுத்தியை அடைந்தனன்.

சு - வது பிரமோபதேசக்கட்டளை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான்திருவருள்வாழ்க

தத்துவஞானதீபிகை.

எ - வது.

சிதம்பராக்கியசிந்தனை.

கடவுள்வணக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

எந்தவெந்தச் சமயத்தோ ரெங்கெங்கெங்கன் வேண்டுற்றார், அத்துவித நெறியுள்ளோர்க் கங்கங்கங்கே வெளிப்பட்டே, பந்தமகற்றி யவ்வவர்க்காம் பதத்தையருளிச் சுகமளிக்கும், சந்தப்பொருளி யாதனைச் சார்ந்தெஞ்சிந்த னையுணர்ப்பாம்.

தமதுபகிர்முக மின்னுகார் சடசக்திசொரூபியென்னும் மாயாசக்திகாரியமாகிய நாமரூபமென்னும் தில்லைப்பதியின்கண்ணே, சாக்கிராவஸ்தைக் கிடமாகிய ஸ்தூலதேகமென்னும் ஆலயத்துள், சொப்பனாவஸ்தைக் கிடமாகிய சூக்ஷுமதேகமென்னுஞ் சபையில், சுழுத்தி அவஸ்தைக் கிடமாகிய காரணதேகமென்னும் அலங்கா

ரபீடத்தில், விஸ்வாதி அபிமானநியாந்திகாரத்திற்கு இடமாகிய ஜீவனென்னும் முயலகன்மீது துரியாவஸ்தைக்கிடமாகிய மஹாகாரணமென்னுஞ் சாக்ஷித்வமாகின்ற தமது அந்தர்முகாபின்னகார சிற்சத்திசொரூபியென்னும் சிவகாமசுந்தரியார் பரப்பிரயோசன பேக்ஷாகாரணார்த்த சம்பந்தஞானோதய திருஷ்டியால் அபேதானுபவமாகிய சகஜானந்தலீலையைத் தரிசனஞ்செய்யும்படி அவாங்மானசகோசரமாகிய துரியாதீதாவஸ்தைக்கு இடமாகிய சுபாவசொரூபமென்னும் சச்சிதானந்தமே ஒருதிருமேனியாகக் கொண்டருளி, ரஜோகுணம்சமாகிய தமருகம் சிருஷ்டிமூலமாய் ஓர்கரத்தும், சத்துவகுணம்சமாகிய அபயம் திதி ஏதுவாய் ஓர்ஹஸ்தத்தும், தமோகுணம்சமாகியமழு சங்காரகாரணமாய் ஓர்கரத்தும், பந்தபரிபாகாம்சமாகிய சலனம் திரோபாவாதாரமாய் ஊன்றிய ஓர் செங்கமலப்பொற்பாதத்திலும், மோக்ஷாம்சமாகிய சுத்தமத்யகத நிராதார நிர்ச்சலனம், அநுக்கிரகார்த்தமாய் அரியாதிதேவர்களுக்கும் அறிவரிய நித்ய, நிருபாதிக, நிரதிசய, பரிபூரணாநந்த ரசாமிர்தம் பொருககுஞ்சிதத் திருவடியின்கண்ணும் வைத்தருளி, பஞ்சகிருத்தியபரராய் இஃதொன்றே உண்மையான சிதம்பரரகசியமென்று குறிப்பா

ற்காட்டும் சைகையை ஒப்பற்ற திருக்கரத்தாற்செய்துகொண்டு பிரமானந்தலீலாவிநோத உல்லாசத்தோடு எங்கும் சதானந்த கீர்த்தனஞ்செய்தருளி விளங்காநின்ற தெய்வசிகாமணியாகிய எமது சொரூபானந்த தாண்டவேசரது திருவருள் பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ்க வாழ்க.

எ - வது சிதம்பரரகசியசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

௫௨

சிவபெருமான் திருவருள் வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

அல்லது

உபயஞானமார்க்கசிந்தனை.

நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகாதிசாதன சதுஷ்டயத்தைப் பூரணமாகவுடைய தீவிரதரபக்குவர்கள், சற்குருஸ்வாமிகளது சந்நிதானத்தில் அத்வைத பிரம சொரூபத்தை விசாரித்தறியவேண்டுவது எங்ஙனமெனின்,

இச்சகல ஜீவேஸ்வரஜகத்தாகிய நாமரூபங்கள், மனோராச்சிய பிரபஞ்சம்போல, சங்கற்பத்தை அன்றி வேறில்லையெனத்தக்கதாயின், பிரபஞ்சம் சூக்ஷுமரூபமான தன்மாத்திரமசமானதினால் சூக்ஷுமரூபமாகிய மனத்துடன் ஏகத்வங்கூடி மனமொன்றே யிருந்திருக்கும்.

இம்மனமும் அஷ்டஸம்பூதாவஸ்தா சங்கற்பம் போல, அறிவை அன்றி வேறில்லையென அறி..., மனம் சத்துவகுணமான ஞானம்சமானதினால் ஞானசொ

ரூபமாகிய அறிவுடன் ஏகத்வங்கூடி அறிவொன்றே யிருந்திருக்கும்.

"ஏகமேவாத்விதீயம்பிரமம்" என்னும் சுருதிமஹாவாக்கியார்த்தப்படி இங்ஙனம் அறிவுசொரூபமாகிய பிரமம் ஒன்றே யிருக்கும்போது பந்தமோக்ஷவிவகாரங்கள் மித்தையாய்ச் சத்தியமான அறிவே நாமென்னும் அவாநுபவத்தைச் சமாதியினுண்டே பெற்றகாலத்தும் விவகாரதசையில் தன்னையன்றி வேறாய் ஓர் பதார்த்தந்தோன்றுமாயின், இருக்கும்பொருளே தோன்றவேண்டும், தோன்றும்பொருளே யிருக்கவேண்டும். இருந்துதோன்றும்பொருளே ரம்மியமாகவேண்டும். அல்லது, இல்லாத மாயாபதார்த்தந்தோன்றாது. தோன்றாத ஜடபதார்த்தமிராது. ரம்மியமாகாத துக்கபதார்த்தம் இருந்துவிளங்காதென்று யுக்திபண்ணி விசாரிக்கும் அளவில் நாமரூபமயமாகிய மாயாம்சம் நீங்கச் சச்சிதாநந்தமயமாகிய தனது சொரூபாம்சமே யிருந்து பரமார்த்ததசைக்கு விரோதம் இல்லாமல் சஹஜாநுபவங் கூடும்.

இங்ஙனம் பக்குவமுதிர்ச்சி இல்லாத மந்தரபக்குவர்கள், சற்குருஸ்வாமிகளது சந்நிதியில் விசாரித்தறிய வேண்டும் கிரமம் எங்ஙனமெனின்,

இந்நாமரூபமயமாகிய சகலபிரபஞ்சங்களும் இருபொருளாய் இருக்கின்றமையால் இவைகளையறிந்து இ

ருக்குரூபமான அறிவு ஒன்று உண்டாயிருக்கவேண்டும். அஃதியாதென விசாரித்துநோக்குமளவில் இப்போது பிரத்தியக்ஷபிரமாணத்தினால் சர்வாநுபவசித்தமாய் விளங்கும் இத்தூலசரீரமேயெனத் தோன்றவரும்.

அத்தூலசரீரத்தினது யதார்த்தசொரூபத்தை நோக்குமளவில் தன்னையும், தனக்குமேலாகிய ஞானேந்திரியங்களையும், ஸ்தூலவிஷயங்களையும், அறியாமையினால் ஜடமாயறியப்பட்டு, அறிந்தவறிவு ஸ்தூலசரீரத்தினிடமான ஞானேந்திரியங்களாகத் தோன்றவரும்.

அவ்விந்திரியங்களினது யதார்த்தசொரூபத்தைநோக்குமளவில் தம்மையும், தமக்கு மேலாகியமனத்தையும் சூக்ஷுமவிஷயங்களையும், அறியாமையினால் ஜடமாய் அறியப்பட்டு, அறிந்தஅறிவு மனமேயெனத்தோன்றவரும்.

அம்மனத்தினது யதார்த்தசொரூபத்தை நோக்குமளவில் தன்னையும், தனக்குமேலாகியஜீவனையும், அபாவவிஷயத்தையும், அறியாமையினால் ஜடமாயறியப்பட்டு அறிந்தவறிவு ஜீவனேயெனத் தோன்றவரும்.

அச்சீவனதுயதார்த்த சொரூபத்தை நோக்குமளவில்தன்னையும், தனக்குமேலாகிய ஈசனையும், சர்வஞ்ஞத்வாதிகுணங்களையும், அவித்யோபாதிகத்தாலறியா

மையினால் ஜடமாயறியப்பட்டு, அறிந்தஅறிவு ஈசனேயெனத்தோன்றவரும்.

அவ்வீசனது யதார்த்தசொரூபத்தை நோக்குமளவில் தன்னையும், தனக்குமேலாகிய பிரமத்தையும், மாயோபாதிகத்தால் அன்றி அறியாமையினால் ஜடமாயறியப்பட்டு, அறிந்த அறிவு பிரமமே யெனத்தோன்றவரும்.

இங்ஙனம்சேவித்துத்தோன்றும் சச்சிதானந்த பிரமசொரூப சுபாவமானசுத்தவறிவேதானென்கிற சுவாநுபவம்சித்தித்தகாலத்தும், அவ்வறிவாயேயிருக்கும், அதனாலறியப்படுவதாகிய திருசியமும், ஆக இரண்டுபதார்த்தங்களிருக்க அத்துவிதாநுபவம் எங்ஙனம் சித்திக்குமென்னின்?

முன்னர் ஞானேந்திரியங்களைநோக்கும்போது ஸ்தூலசரீரமும், மனத்தைநோக்கும்போது ஞானேந்திரியங்களும், ஜீவனைநோக்கும்போது மனமும், ஈசனைநோக்கும்போது ஜீவனும், பிரமத்தைநோக்கும்போது ஈசனும், எங்ஙனம் ஜடமாய் அசத்தாயிருந்தனவோ அங்ஙனமே சர்வாதிஷ்டான சர்வாத்மக பரிபூரணாதிலக்ஷணங்களால் உள்ளபடி பிரமசொரூபத்தை நோக்கும்போது, சகலஜீவேஸ்வர ஜகத்பதார்த்தங்களுக்கும், தனது சொரூபம்சமான சச்சிதானந்தமேசுபாவ

மாய், அவற்றின் மாயாம்சமான நாமரூபங்கள் அபாவமாய், சொர்ணமென்னும் பொருளுக்கு ஆபரணங்கள் சொன்மாத்திரமாயிருந்தனபோல, ஒன்றாய் விளங்கியிருக்கும்போது அத்துவிதாநுபவம் சித்திப்பதற்கு யாதொருதடையுமில்லை. என்று, இங்ஙனம் சுருதிசம்மதப்படி சகஜாநுபவம்பெற்றுய்யக்கடவர்கள். இதில் யாதொருசம்சயமுமில்லை, சத்தியம்.

அ - வது உபயஞானமார்க்கசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபெருமான்றிருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

க - வது.

அத்யாரோபாபவாத சங்கிரகசிந்தனை.

சுவாஸ்மானசகோசரமாகிய சத்தசைதன்னிய ஒளியாயிருப்பதுவே சிவம், இச்சிவத்தினது சொரூபமாகிய சாமான்யாம்சத்தில் உள்ளதில்லதான இன்மையிருத்தல்போல, அநாதிசித்தயமாயிராநின்ற அஞ்ஞானசத்தியினால், இச்சிவத்தினது சச்சிதானந்தசொரூபமாகிய விசேஷாம்சத்தில் கானலில் சலதோற்றம்போல அநாதிகற்பிதமாய்த்தோன்றிய ஊர்த்தமுகஞானச்சாயாகிய பிரகாசவிருத்தி சாமான்யசம்பந்தத்தால், அறிவிற்குச் சாமான்யச்சுட்டறிவுண்டாதல் ஈஸ்வரத்வம், இவ்வீஸ்வரத்வமே அறிவினது சாமான்யம்.

இவ்வீசனுக்கேஅதோமுகஞானச்சாயாகிய பிரகாசவிருத்தி சாமான்யசம்பந்தத்தால் விசேஷசூன்யச்சுட்டறிவுண்டாதல் ஜீவத்வம், இச்சீவத்வமே அறிவினதுவிசேஷம், இவ்வறிவினதுவிசேஷமே ஜீவத்வசாமான்யம்.

இச்சீவனுக்கே சலனச்சார்பாகிய பிரகாசவிருத்தி விசேஷசம்பந்தத்தால், சாமான்யவிஷயச் சுட்டறிவுண்டாதல் அந்தக்கரணத்வம், இவ்வந்தக்கரணத்வமே ஜீவத்வவிசேஷம், இச்சீவத்வவிசேஷமே அந்தக்கரணத்வசாமான்யம்.

இவ்வந்தக்கரணத்திற்கே இடச்சார்பாகிய சலனவிருத்தி சாமான்யசம்பந்தத்தால் விசேஷஸ்தூல விஷயச்சுட்டறிவுண்டாதல் இந்திரியத்வம், இவ்விந்திரியத்வமே அந்தக்கரணத்வவிசேஷம், இவ்வந்தக்கரணத்வவிசேஷமே இந்திரியத்வசாமான்யம்.

இவ்விந்திரியத்திற்கே அகச்சார்பாகிய சலனவிருத்தி விசேஷசம்பந்தத்தால் தேகமே தானென்னும்சாமான்ய மோகச்சுட்டறிவுண்டாதல் தநுத்வம், இத்தநுத்வமே இந்திரியத்வவிசேஷம், இவ்விந்திரியத்வவிசேஷமே தநுத்வசாமான்யம்.

இத்தநுவிற்கே இதச்சார்பாகிய மூடவிருத்திசம்பந்தத்தால், விஷயபோகங்களே தன்னதென்னும் விசேஷமோகபோகச்சுட்டறிவுண்டாதல் போகத்வம்; இப்போகத்வமே தநுத்வவிசேஷம், இத்தேகபோகமாயிருத்தலே ஜகம்,

இங்ஙனம் அத்தியாரோபப்படுவதே பந்தம்.

இப்பந்தமுடையோன் சிவபுண்ணிய மேலீட்டினால் மலபரிபாகம் வந்தகாலத்தில் சற்குருவைத்தேடியடைந்து அவரது கிருபையால் அநுக்கிரகஞ் செய்தருளப்பெற்ற திருவருண் ஞானக்கண்ணினால், இதச்சார்பாகிய மூடவிருத்தி நீக்கத்தால் விசேஷ மோகபோகச்சுட்டறிவாகிய போகத்வநீக்கமும், அகச்சார்பாகிய சலனவிருத்தி விசேஷநீக்கத்தால் சாமான்ய மோகச்சுட்டறிவாகிய தநுத்வநீக்கமும், இடச்சார்பாகிய சலனவிருத்தி சாமான்யநீக்கத்தால் விசேஷஸ்தூலவிஷயச் சுட்டறிவாகிய இந்திரியத்வநீக்கமும், சலனச்சார்பாகிய பிரகாசவிருத்தி விசேஷநீக்கத்தால் சாமான்ய விஷயச் சுட்டறிவாகிய அந்தக்கரணத்வநீக்கமும், அதோமுக ஞானச்சார்பாகிய பிரகாசவிருத்தி சாமான்யநீக்கத்தால் விசேஷசூன்யச் சுட்டறிவாகிய ஜீவத்வநீக்கமும், ஊர்த்தமுக ஞானச்சார்பாகிய பிரகாசவிருத்தி சாமான்யநீக்கத்தால் சாமான்யச்சுட்டறிவாகிய ஈசுரத்வநீக்கமும்கண்டு விளங்குகின்ற சிவஞானப்பிரகாசத்தினால் அஞ்ஞானாந்தகாரத்தைவிழுங்கிச் செறிந்த சச்சிதானந்தத்தைத் சொரூபானுபவமாயிருத்தலே சிவம்.

இங்ஙனம் அபவாதப்படுவதே முத்தி.

ஆதலால், இம்முத்திநிலையைச் சுவானுபவத்தில் சகஜப்படுத்திக்கொண்டு சும்மா இருப்பவர்களே சித்தர்

த்தியர்களாகிய ஜீவன்முத்தர்கள்; இவ்வுலகத்தில் அவர்களையே சாக்ஷாத்பரமசிவமென்று சகல சுருதிகளுங் கூறுகின்றன. இதில் யாதொரு சம்சயமுமில்லை. சத்தியம்.

இஃது விகங்கஞானமார்க்கமென் றுணரத்தக்கது.

௯ - வது

அத்தியாரோபாபவாதசங்கிரகசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான்திருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

௰ - வது

தத்துவோற்பத்தி லயக்கிரமசங்கிரக சிந்தனை.

சத்தியம், ஞானம், அநந்தம், ஆநந்தம் என்னும் இலக்ஷணத்தையுடைய பிரமத்தின்கண் வாசகஞ்செய்யவொண்ணாத பின்னசக்திதோன்றும், அதினின்று மாயைதோன்றும், அதன் ஊர்த்துவமுறையிற் நாதத்துவந் தோன்றும், அதனில் வியோமந்தோன்றும், அதோமாயையின் அதோமாயையில் புருஷந்தோன்றும், அதனில் பிரகிருதிதோன்றும், அதினின்று மான்தோன்றும், அதனிலகங்காரந் தோன்றும், அவ்வகங்காரம் திரிகுணசமானதால் சத்துவகுணச்சத்தில் மனமும் ஞானேந்திரியங்களுந்தோன்றும், ரஜோகுணம்சத்தில் கன்மேந்திரியங்கள்தோன்றும், தமோகுணம்சத்தில் சூக்ஷும பூதங்களாகிய சத்தாதி பஞ்சதன்மாத்திரைகள் தோன்றும். அந்தச்சத்தாதி பஞ்சதன்மாத்திரைகளைப் பஞ்

சேரித்ததனால் ஸ்தூலபஞ்சபூதங்கள் தோன்றும். அவற்றில் பூதாம்சமாகிய ஸ்தூலதேகங்கள்தோன்றும்.

இங்ஙனந் தத்துவங்களின் உற்பத்திக்கிரமமாவதே உபக்கிரமமென்னப்படும். இதுவேபந்தம்.

இனி லயக்கிரமம் எங்ஙனமெனனின்,

ஸ்தூலதேகமுதல் பின்னுசத்தி ஈறாகச்சொல்லப்பட்ட முப்பத்து தத்துவங்களும், தேகாவஸ்தை அபிமானிகளும், ஞானாசாரியர் அநுக்கிரகித்தருளியபடி சமாதியின்கண்ணே தரிசனப்படின் நீங்கி[illegible]யாய் இவையாவுமாய் விளங்கும் மேற்சொல்லிய பிரமசொரூபத்தானைச் சேவித்து விளங்காநிற்கும்.

இங்ஙனந் தத்துவங்களின் லயக்கிரமமாவதே உபசங்காரமென்னப்படும், இதுவேமுக்தி.

இவ்[illegible] முத்தியைக்கொடுக்கும் இந்த லயக்கிரமவிவரம் [illegible]நுபவப்படுவ[illegible]வனமென்னின்,

ஸ்தூலபூதங்கள் - ௫, சூக்ஷ்மபூதங்கள் - ௫, கன்மேந்திரியங்கள் - ௫, ஞானேந்திரியங்கள் - ௫, ஆகிய ௨௦ - ம் ஜீவனுக்கு ஸ்தூலதேகம், சகலகரணங்களுடனுங்கூடிச் சர்வஸ்தூல விஷயங்களைச்சுட்டி யறியும் விவகாரமாகிய ஜாக்கிராவஸ்தை, விஸ்வாபிமானி, இவற்றையுள்ளபடி அறிந்து நீங்கினால், பகுப்புங்காக்ஷியும் போய் அதன்வாசனைதோன்றும்.

113

மனம் புத்தி அகங்காரம் ஆகிய ௩ - ம் ஜீவனுக்குச் சூக்ஷ்மதேகம், சர்வாந்தக்கரணங்களுடன் கூடி வாசனையோடும் சர்வ சூக்ஷ்மம் விஷயங்களைச்சுட்டி யறியும் விவகாரமாகிய சொப்பனாவஸ்தை, தைசதாபிமானி, இவற்றை யுள்ளபடியறிந்து நீங்கினால் அவ்வாசனைபோய் முதற்பாழ்தோன்றும்.

பிரகிருதி ஒன்றுமே ஜீவனுக்குக் காரணதேகம், சர்வவிஷய வாசனையுமிறந்தவிடத்தில் இருக்கு முதற்பாழுடன்கூடி, [illegible]பாவத்தைச்சுட்டியறியும் விவகாரமாகிய சுழுத்தியவஸ்தை, பிராஞ்ஞாபிமானி, இவற்றை யுள்ளபடியறிந்து நீங்கினால், அ[illegible] வதுரியந்தோன்றும்.

புருஷன் ஒன்றுமே பரனுக்கு ஸ்தூலதேகம், ஜீவனது காரியோபாதிகளை நீக்கி, சேவித்துநின்ற அறிவு சொரூபமாகிய தன்னையறிந்து, சர்வசாக்ஷியத்திற்குஞ் சாக்ஷியா[illegible] அறிவையுந்தெரியும் விவகாரமாகிய ஜாக்கிராவஸ்தை, விராட்[illegible]பிமானி, இவற்றையுள்ளபடி யறிந்துநீங்கினால் சர்வஞ்[illegible] உபாதி போய் அதன்வாசனைதோன்றும்.

காலபரம் ஒன்றுமே பரனுக்குச் சூக்ஷ்மதேகம், சர்வசாக்ஷியத்திற்கும் சாக்ஷியாக இருக்கும் வாசனையோடும அச்சாக்ஷிமாத்திரமான வறிவையறியும் விவகாரமாகிய சொப்பனாவஸ்தை, இரணியகர்ப்பாபிமானி,

இவற்றை உள்ளபடியறிந்து நீங்கினால் அவ்வாசனைபோய் இரண்டாம்பாழ் தோன்றும்.

வியோமம் ஒன்றுமே [illegible]ரனுக்குக் காரணதேகம், சர்வசாக்ஷியுமுஞ் சாக்ஷியாகிய அவ்வாசனையும் இறந்தவிடத்தில் இருந்த இரண்டாம்பாழுடன் கூடி, சாக்ஷியபாவத்தையறியும் விவகாரமாகிய சுழுத்தியவஸ்தை, அவ்யாகிருதாபிமானி, இவற்றை உள்ளபடியறிந்து நீங்கினால் அவ்விரண்டாம் பாழ்போய்ப் பரதுரியந்தோன்றும்.

[illegible] சிவத்திற்கு ஸ்தூலதேகம், பானது காரணோபாதிகளறியத் தொலைந்து, சேவித்துநின்ற பிரமசொருபமாகிய தன்னையறிந்து, சர்வமுந் தன்மயமாய் விளங்கும் அறிவு சொருபமாய் அமையும் விவகாரமாகிய ஜாக்கிராவஸ்தை, சிறசொலிதாபிமானி, இவற்றை உள்ளபடியறிந்து நீங்கினால் உலகம்போய் அதன்வாசனை தோன்றும்.

மாயை ஒன்[illegible] சிவத்திற்குச் சூக்ஷுமதேகம், சர்வமுந் தன்மயமாய் விளங்குகின்றதென்னும் வாசனையோடும் அவ்வறிவுமாத்திரமான சொருபமாய் அமையும் விவகாரமாகிய சொப்பனவஸ்தை, பிரசாபத்தியாபிமானி, இவற்றை உள்ளபடியறிந்து நீங்கினால் அவ்வாசனைபோய் மூன்றாம்பாழ்தோன்றும்.

பின்னுசக்தி ஒன்றுமே சிவத்திற்குக்காரணதேகம், சர்வமுந்தன்மயமாய் விளங்குகிறதென்னும் அவ்வாசனையும் இறந்தவிடத்திலிருந்த மூன்றாம்பாழுடன் கூடி, சொருபானுபவாபாவத்தை யறியும் விவகாரமாகிய சுழுத்தியவஸ்தை, பொற்புவிசாந்தாபிமானி, இவற்றையுள்ளபடியறிந்து நீங்கினால் அம்மூன்றாம்பாழ்போய்ச் சிவத்தினது சாக்ஷிவாசனையாகிய உபாதிக[illegible]ளொழிந்து சேவித்துநின்ற, "ஏகமேவாத்விதீயம்பிரமம்" என்னும் சுருதிவாக்கியார்த்தப்பொருளாகிய சிவதுரியமென்னும் குருபதந்தானாய் விளங்கித்தோன்றும்.

ஆதலால், இஃதே சும்மா இருக்கு மௌனநிலையென்றும், அத்துவிதமாயிருக்குஞ் சகஜநிலையென்றும், இந்நிலையைப்பெற்றவர்களே முத்தர்களென்றும், வேதாகமங்களின் சித்தாந்தத்தை யுணர்ந்த சிவஞானிகளும் சொல்லியிருக்கின்றனர். இதில் யாதொருசம்சயமுமில்லை, சத்தியம்.

இஃது பிபீலிகாஞானமார்க்கமென் றுணரத்தக்கது.

௪௰ — வது

தத்துவோற்பத்திலயக்கிரமசங்கிரகசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபெருமான் திருவருள் வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

௧௧ - வது.

தத்துவசங்கிரகசிந்தனை.

ஸ்தூலதத்துவம் - ௬, சூக்ஷமதத்துவம் - ௧௬, காரணதத்துவம் - ௪, மகாகாரண தத்துவம் - ௧, ஆக தத்துவம் - ௨௭. இவற்றுள், ஸ்தூலதத்துவம் - ௬, ஆவன: சருமம், உதிரம், மாமிசம், நரம்பு, அஸ்தி, மச்சை என்பனவாம். சூக்ஷமதத்துவம் - ௧௬, ஆவன: கன்மேந்திரியமாகிய வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயுரு, உபஸ்தம் ஆகிய ௫ - ம். ஞானேந்திரியமாகிய சுரோத்திரம், தொக்கு, சக்ஷு, சிங்ஙுவை, ஆக்கிராணம் ஆகிய ௫ - ம். அந்தக்கரணமாகிய, உள்ளம், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் ஆகிய ௫ - ம். பிராணவாயு ௧ - ம், ஆம். காரணதத்துவம் - ௪, ஆவன: அவித்தை, ஜீவன், மாயை, ஈசுரன் என்பனவாம். மகாகாரணதத்துவமாவது பிரமம் - ௧ - ஆம்.

இவற்றுள் கன்மேந்திரியங்களின் விவகாரங்களாவன: வசனம், தானம், கமனம், விசர்க்கம், ஆநந்தம் ஆகிய இவற்றைச் செய்தலாம்.

ஞானேந்திரியங்களின் விவகாரங்களாவன: சத்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் ஆகிய இவற்றையறிதலாம்.

அந்தக்கரணங்களின் விவகாரங்களாவன, பிரகாசம், நினைவு, நிச்சயம், சிந்தனை, அபிமானம் ஆகிய இவற்றைப் பண்ணுதலாம்.

பிராணவாயுவின் விவகாரமாவது: சரீரத்தைத்தாங்குவதாயும் அனைத்து விவகாரத்திற்கு ஆதாரமாயும் அதற்குக்காவலாயும் இருத்தலாம்.

அவித்தையின் விவகாரமாவது: ஜீவனுக்குக் காரணசரீரமாயிருந்து அவனது இச்சையாலுண்டாகும் சகலபதார்த்தங்களுக்கு இடமாயும் அவனது யதார்த்தசொரூபத்தைக் காட்டாது மறைத்தற்குச் சூன்யவிருளாயும் இருத்தலாம்.

ஜீவவிவகாரமாவது: கன்மானுசாரமாய் ஈசுரனூட்டுவிக்கின்றபடி சுதந்தரனையாடிக்கொண்டு அவித்தையின் சம்பந்தத்தால் சிற்றறிவுடையனும் இருத்தலாம்.

மாயையின் விவகாரமாவது: ஈசுரனுக்குக் காரணசரீரமாயிருந்துகொண்டு அவனது காருண்ணியத்தால்

செய்யும் சகல மோக்ஷாந்தவிவகாரங்களுக்கு இடமாயும் அவனது யதார்த்தசொரூபத்தை யறிதற்கு விளக்கமாயும் இருத்தலாம்.

ஈசுரவிவகாரமாவது: ஸர்வஜீவதயாகாரணத்தினால் சுதந்தரமாகச் சிருஷ்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அநுக்கிரகம் ஆகிய பஞ்சகிருத்தியங்களை நடத்திக்கொண்டும் மாயாசம்பந்தத்தால் பேரறிவுடையனாய் இருத்தலாம்.

பிரம விவகாரமாவது; சகலத்திற்குந் தாரகமாயிருந்துகொண்டு சாக்ஷிமாத்திரமான சச்சிதாநந்த சொரூபியாய்ச் சும்மா இருத்தலாம்,

கோசதத்துவம் - ௯[illegible]-ம், ஜீவனுக்கு சாக்கிராவஸ்தைக்கு இடமான ஸ்தூலசரீரமாயிருக்கும்:

கன்மேந்திரியம் - ௫, ஞானேந்திரியம் - ௫, அந்தக்கரணம் - ௫, பிராணவாயு - ௧, ஆகதத்துவம் - ௧௮-ம் ஜீவனுக்குச் சொப்பனாவஸ்தைக்கிடமான சூக்ஷுமசரீரமாய் இருக்கும்.

அவித்தைத் தத்துவம் - ௧-ம், ஜீவனுக்குச் சுழுத்தியவஸ்தைக்கு இடமான காரணசரீரமாய் இருக்கும்.

இங்ஙனம் ஜீவாநுபவத்திற்கு ஆசரயமான இம்மூன்று சரீரங்களையும் தானென அபிமானித்துக்கொண்டு

னது யதார்த்தசொரூபத்தை மறைத்த அஞ்ஞானத்தினால், ஜனனமரணமாகிய சாகரத்தில் முழுகித் துன்பப்படுகின்ற ஜீவனுக்குக் கன்மோபாசனைகளால், கிரமமாகச் சித்தசுத்தியும் சித்த ஏகாக்கிரமும் ஆகிய மேலான பக்குவம் வந்தகாலத்தில் தற்காருண்ணியத்தினால் ஈசுரனே குருவாசாரியனா யெழுந்தருளிவந்து, அநுக்கிரகித்தருளிய மஹாவாக்கிய உபதேசத்தினால் உதயமாகிய அஞ்ஞானவிளக்கத்தால், அஞ்ஞானாந்தகாரத்தைப்போக்கித் தனது யதார்த்தசொரூபமாகிய சச்சிதாநந்தாத்மாவாகத் தன்னைத் தெரிவித்தபடியே உள்ளபடி தெரிந்தபின்னர் அவ்விளக்கவியாப்தமான அகண்டாகாரவிஞ்ஞானவிளக்கத்தால் உள்ளும்புறமும் தோன்றுகின்ற சகல ஜகத்திற்கும் சாக்ஷிமாத்திரமா யிருப்பதே ஈசுராநுபவமாகிய துரியமாம்.

இங்ஙனம் இவ்வகண்டாகார விஞ்ஞான பிரகாசவியாபகத்தால், தனது சச்சிதாநந்தமான சொரூபாம்சத்தில் நாமரூபமான மாயாம்சந்தோன்றாமல் அத்துவைத பிரமசொரூபமாய் அமைந்திருப்பதே பிரமாநுபவமாகிய துரியாதீதமாம்.

இந்நிலை சகஜமாய்விடுவதே யாதோரவஸ்தைக்கும் [illegible]படாமல் வாக்கு மனாதீதமாகிய சுத்த [illegible]மமென்[illegible]னும் சகல வேதாகமசுருதிகளும் [illegible]யாயவாதிகளு

டைய வைசயுக்திகளும், ஜீவன் முக்தர்களுடைய உறு பயன்களும் பிராயச்சித்தம் என்பதிலும் யாதொரு சந்தேகமுமில்லை, சத்தியம்.

௧௧ - வது.

தத்துவசங்கிரகசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபெருமான் திருவருள் வாழ்க.

தத்துவஞான தீபிகை.

௧௨ - வது

ஆத்மசொரூபநிரூபணசிந்தனை.

அநேக ஜனனங்களிற்செய்த சிவபுண்ணியத்தின் பயனாகிய பக்குவத்தையுடைய ஓர் முமுக்ஷுவானவன் ஞானாசாரியனை அடைந்து திருவருள்பெறுமாறு வழிபட்டு அவரது சந்நிதானத்தில் விசாரிக்கும் முறைமை

சுவாமி! தான் என்பது யாது என்ன?

ஆசாரியர் திருவருளைக்கண்செய்து, இங்ஙனம் சகலத்தையுமறியாநின்ற அறிவு சொரூபமாகிய ஆத்மசைதன்னியமே தானெனத் திருவாய்மலர்ந்தருள,

சுவாமி! சகலமாவது யாதென்ன?

சப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் ஆகியபஞ்சவிஷயாதிகளென்னும் பிரபஞ்சமே சகலமென்றருள,

சுவாமி! இப்பிரபஞ்சமாகிய பஞ்சவிஷயங்களைத் காணுகிய இத்தேகமேயறிகின்றதென்ன?

சுழுத்திகாலத்தில் இத்தேகமிருந்தும் ஒன்றையுமறியாதபடியினால், சுத்தஜடமாகிய இத்தேகம் அறிவன்று என்றருள,

சுவாமி! இத்தேகத்தினிடமா யிருந்து சத்தாதிபஞ்ச விஷயங்களையும், தேகத்தையும், சுரோத்திரம், துவக்கு, சக்ஷு, சிங்குவை, ஆக்கிராணம் ஆகிய ஞானேந்திரியங்களை அறிகின்றவதென்ன?

மனமில்லாத விடத்தில் ஒன்றையுமறியாமையினாலும், ஓரிந்திரியத்தின் விஷயத்தை ஓரிந்திரியமறியாமையினாலும், தன்தன் விஷயங்களிலுமொரு விஷயத்தை அறியும்போது மற்றொருவிஷயத்தை அறியாமையினாலும், தம்மைத்தாமறியாமையினாலும், இடங்களைப்பற்றி அறிகின்றமையினாலும், ஐந்தாயிருக்கின்றமையினாலும், மனத்திற்கு விஷயங்களாய்ப் போகின்றமையினாலும், ஞானேந்திரியங்களுமறிவன்று என்றருள.

சுவாமி! உள்ளும்புறமும் தோன்றுகின்ற சகலபஞ்ச விஷயங்களையும், தேகத்தையும், இந்திரியங்களையும் மனமே அறிகின்றதென்ன?

ஜீவனில்லாதவிடத்தில் ஒன்றையும் அறியாமையினாலும், தன்னால் நினைக்கப்பட்டவைகளைத் தானேமறந்தறியாமையினாலும், நினைக்கக்கூடாத விஷயமெனவறிந்து நினையாதிருக்க அறியாமையினாலும், தன்னைத்

தானறியாமையினாலும், சங்கற்பவிகற்பமாய் இருக்கின்றமையினாலும், ஜீவனுக்கு விஷயமாய்ப் போகின்றமையினாலும், மனமுமறிவன்று என்றருள,

சுவாமி! சகல விஷயங்களையும், சகலவிஷயாபாவத்தையும், தேகத்தையும் இந்திரியங்களையும், மனத்தையும் ஜீவனே அறிகின்றதென்ன,

ஆத்மசைதன்னியமில்லாதவிடத்தில் ஒன்றையுமறியாமையினாலும், விஷயாபாவமாகிய சூனியமே தன்னைமறைப்பதற்குக் காரணமென்றறியாமையினாலும் அவ்விஷயாபாவத்தை யறிந்து தன்னைத்தானறியாமையினாலும், சுட்டறிவா யிருக்கின்றமையினாலும், ஆத்மசைதன்னியத்திற்கு விஷயமாய்ப் போகின்றமையினாலும் ஜீவனுமறிவன்று என்றருள,

சுவாமி! இவைகளெல்லாம் ஆத்மசைதன்னியமன்றாயின் வேறே ஆத்மசைதன்னியந்தான் யாதென்ன,

முன்னர்ச்சொல்லிய தேகத்தின்கண் இந்திரியங்களினிடமாயிருந்து ஸ்தூலபஞ்சவிஷயங்களையும், மனத்தினிடமாயிருந்து சூக்ஷுமபஞ்சவிஷயங்களையும், ஜீவனிடமாயிருந்து இவ்விரண்டினபாவத்தையும், தேகத்தையும் இந்திரியங்களையும், மனத்தையும், ஜீவனையும்

அறிகின்றமையினாலும், இங்ஙனம் அறிந்தவறிவே தானெனத் தன்னைத்தன்னால் தானே யறிகின்றமையினாலும், அறிவே தனக்குச்சொரூபமா யிருக்கின்றமையினாலும், தானென்றிருக்கும் விஷயமாகாமையினாலும், இவற்றினெல்லாம் எப்பொழுதும் சாக்ஷிமாத்திரமாயிருந்து விளங்கும்தானே ஆத்மசைதன்னியமென்றருள,

சுவாமி! இங்ஙனம் விளங்கும் ஆத்மசைதன்னியமாகிய தன்னைத் தன்னால் தானே அறிகின்றது எங்ஙனமென்ன,

சுத்தவறிவுசொரூபமாகிய தன்னை, சுட்டிப்பார்வையற்ற தன்னால் சகல கேவலங்களில் சாராததானே இரண்டறவொன்று யறியாதறிதலாகிய சும்மாஇருத்தலே யென்றருள,

சுவாமி! தேவரீர் அநுக்கிரகஞ்செய்தருளியபடியே அடியேனுக்குச் சுவாநுபவமாயிற்று என்று அன்போடு துதித்து வணங்கி எழுந்துநின்றவனை நோக்கி, இதுவே சுருதிக்கும் யுக்திக்கும் அநுபவத்திற்கும் ஒத்ததுணிவான உண்மைப்பொருளாகும், ஆதலால், தேகபதனபரியந்தம் இச்சுவாநுபூதியினின்று நீங்காது சகஜப்படுத்திக்கொள்ளின் பின்னர்ச் சர்வமூர் தன்மய

மாய்விளங்கும் பிரமசொரூபமாகிய அத்துவிதாநுபவஞ் சித்திக்கும், அப்பொழுது பேராநந்தவடிவாகிய முத்தி லபிக்குமென்று அருளியபடி வீழ்ந்தனன்.

௧௨ - வது

ஆத்மசொரூபநிர்ணயசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

5328

உ

சிவபெருமான் திருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

கஉ - வது.

ஆத்மாநாத்மவிசாரசிந்தனை.

சர்வபிராணிகளுக்கும் இதவிருத்தியென்றும் அகவிருத்தியென்றும் இரண்டுவித விருத்தியுண்டென்பது சகலவேதாந்த சாஸ்திரானுபவ பிரசித்தம்.

இங்ஙனஞ்சொல்லிய இரண்டுவிருத்திகளின் அருத்தம் யாதென்னின்?

எதிரிட்ட வஸ்துவில்தோன்றுவதே இதவிருத்தியென்றும், காணுனவஸ்துவில்தோன்றுவதே அகவிருத்தியென்றும் அநுபவபிரசித்தம்.

அன்றியும் எவ்விடத்திலாயினும் இதவிருத்திக்கு விஷயமானது யாதோ? அதுவே அநாத்மாவென்றும், அகவிருத்திக்கு விஷயமானது யாதோ? அதுவே ஆத்மாவென்றும், நிர்ணயப்படுவது பிரசித்தம்.

தேகத்திற்கு எதிரிட்டவஸ்துவில் தோன்றுவதே இதவிருத்தியென்றும், இந்த இதவிருத்திக்கு விஷயமான

பிரபஞ்சமே அநாத்மாவென்றும், தேகமென்னும் தானு வஸ்துவில் தோன்றுவதே அகவிருத்தியென்றும், இந்த அகவிருத்திக்கு விஷயமான இத்தேகமே ஆத்மாவென்றும் காணப்படுகின்றதே யென்னின்;

அதுகூடாது. ஏனென்னின், நான் மனிதனென்றபொழுது தேகமும், நான்வசனித்தேனென்றபொழுது கன்மேந்திரியங்களும், நான்பலவானேன் என்றபோது பிராணவாயுக்களும், நான்கேட்டேனென்றபோது ஞானேந்திரியங்களும், நான்நினைத்தேனென்றபோது அந்தக்கரணங்களும், அவிசாரகாலத்தில் அத்தியாசவொருமையினால் அகவிருத்திக்கு விஷயமாய்த்தோன்றிய போதினும், என்னுடைய தேகம் என்னுடைய வாக்காதிகள் என்னுடைய பிராணாதிகள் என்னுடைய சுரோத்திராதிகள் என்னுடைய மனாதிகள் என்று சொல்லப்பட்ட சகலமும், விசாரகாலத்தில் அத்தியாச நீக்கத்தால், இதவிருத்திக்கு விஷயமாய்த் தோன்றுவதுவே வநுபவபிரசித்தம்.

இப்பொழுதுநான் என்று விவகரிக்கும் அகங்காரம் இவ்வகவிருத்திக்கு விஷயமாய்க் காணப்படுகின்றதே யென்னின்?

அதுவுங்கூடாது. ஏனென்னின், பரிணமிக்கின்ற பால் முதலின வஸ்துக்களைப்போல, அகம்சுகிதுக்கியென்ற

இலைமுதலான பலவித ஆகாரவிருத்தியாகப் பரிணமிக்கின்றமையால் இவ்வகங்காரமும், இதவிருத்திக்கே விஷயமாகின்றது. பிரத்தியேகாத்மா ஒன்றே அகவிருத்திக்கு விஷயமாகும் அல்லது மற்றியாதொன்றும் விஷயமாகாதென்பதே ஹரஹரி பிரமேந்திராதியர்களுக்கும் அநுபவமென்பதற்குச் சுருதிபிரமாணமே பிரசித்தம்.

சித்ரூபமாகிய ஆத்மா அகவிருத்திக்கு விஷயமானால் சடத்துவம் வருவதாயக் காணப்படுகின்றதே யென்னின்?

ஆதித்தனைப்போல அவ்வகவிருத்தியில் தனது பூரணபிரகாசத்தைப் பிரவேசிப்பித்து அதனால் தோன்றப்படும் விஷயமாயிருப்பினும், அந்நின்மல விருத்திக்கும் சுவயபிரகாச சைதன்னிய ஸ்வரூபமான ஆத்மாசாக்ஷியாக விளங்குமென்பதே அநுபவபிரசித்தம்.

இங்ஙனம் ஆத்மா சுவயபிரகாச சைதன்னியஸ்வரூபமாக விளங்குமானால் இவ்வகவிருத்தியினால் பிரயோசனம் யாதென்னின்?

விவகாரதசையில் விவகரிக்கப்பட்ட அஞ்ஞான நிவர்த்தியே பிரயோசனமென்பது பிரசித்தம்.

சுத்த படிகம்போலச் சடமான இவ்விருத்திக்கு ஏககாலத்தில் கோடி சூரியருதயமாய் வரினும் சிறிதேனு

நீக்குதற்கரிய அஞ்ஞானாந்தகாரத்தினை நிவர்த்திக்கல் இவ்வளவுசாமார்த்திய மேதென்னின்?

சுவயபிரகாச சைதன்னியசொரூபமான ஆத்மாவின் பிரகாசம் சொச்சமாகப் பதிந்திருக்கின்ற மகத்துவத்தினாலே இவ்வளவு சாமார்த்தியமுண்டென்பதில் யாதோராச்சரியமும் இல்லையென்பதே பிரசித்தம்.

அச்சிற்சாயைக்கேனும் அவ்வகவிருத்தியின் விஷயத்துவம் லப்தமாகச் சாதிக்கலாகாதோவென்னின்? ஆகாது. ஏனெனின், அதிஷ்டானமான ஆத்மாவையும் உபாதிஸ்தானமான விருத்தியையும் தவிரத் தனக்கென ஒருருவத்தையுங் காண்பதற்கு யாவராலும் அசக்கியமாகையினால் அச்சாயைக்கும் லப்தமாகாதென்பதே வேதாந்தவித்துக்களால் சாதிக்கப்பட்ட சித்தாந்த பிரசித்தம்.

அதிஷ்டானமான ஆத்மசம்பந்த மாத்திரத்தைக் கொண்டே அச்சிற்சாயைக்கு அகவிருத்தியின் விஷயத்துவம் சாதிக்கலாகாதோவென்னின்! அதனால் அச்சிற்சாயைக்குமாத்திரம் சாதிப்பதில் யாதொரு விசேஷணமுமில்லை, அவ்வாத்ம சம்பந்தபரம்பரையினால் சகலமான அநாத்மவஸ்துகளுக்கும் சாதிக்கலாமென்பதே பிரசித்தம்.

அங்ஙனம் சாதித்தலால் வரும் விவாதம் யாதென்னின்! ஆத்மா நாத்ம விபாகஞானத்திற்குச் சூனியத்

துவமும், சற்குருசுவாமிகளால் உபதேசிக்கப்பட்ட உபதேசவாக்கியத்திற்கு விரோதத்துவமும் ஜீவர்களுக்குப் பந்தமோக்ஷங்களைப் பிரதிபாதியாநின்ற சுருதிக்கு அப்பிரமாணத்துவமும் ஆகிய இவ்விவாதங்கள் வருமென்பதே பிரசித்தம்.

"அகமேவசர்வம்" என்று ஆத்மவித்துக்களால் வசனிக்கும் விவகாரம் யாதெனின்; "சிவோகம்" என்னும் அநுபவாவேசத்தால் கூறும் அநுபூதி விவகாரவசனமேதவிர உண்மையன்றென்பதே பிரசித்தம்.

இதற்கு உண்மையாவதுதான் யாதென்னின்! பூரணபாவத்தால் "பிரம்மைவசர்வம்" என்றும், சிற்பாவத்தால் "பிரம்மைவாஹம்" என்றும் வரும், விவகாரத்திற்கு ஆசரயமாகும் சலக்ஷண விலக்ஷண பாவங்களையுடைய வஸ்து நிர்ணயமே உண்மையாவதில் சர்வாநுபவ பிரசித்தம்.

முன்னர்ச்சொல்லிய அஞ்ஞான நிவர்த்தகமானமோக்ஷப்பிரயோசனந்தான் யாருக்கென்னின்? ஞானப்பிரதிபந்தகமான சம்சாரபந்தமுடைய ஆத்மாபாசனென்னும் சிற்சாயைக்கென்பதே சர்வாநுபவ பிரசித்தம்.

விவகாரதசைக்கு இங்ஙனமாயின் பரமார்த்ததசைக்கு எங்ஙனமென்னின், பரிபூரண சிதாத்மாவின்கண் யாதோரஞ்ஞானத்தினாலாகிய பிராக்கிருதமும், அத

னாலாய காரியமான சம்சாரபந்தமும், இருந்தாலன்றோ அவைகளை நிவர்த்திக்குஞ் செய்யும் விசாரஞானத்தினலாகிய உண்மை ஞானமும் அதனதுகாரியமான மோக்ஷமுங்கொண்டு பிரயோசன பிரசங்கத்திற்கு அவகாசமாகும், அங்ஙனங் காலத்திரயத்திலுமில்லை, ஆகையால், யாதொரு பிரஸ்தாபத்திற்கும் அவகாசாபாவமென்பதே பிரசித்தம்.

சச்சிதாநந்த அகண்ட ஸ்வரூபமான பரமாத்மாவில் இங்ஙனம் விவகாரபரமார்த்தங்கள் என்னும் இரண்டுவித பிரசங்கங்களுக்கு அவகாசமேதென்னின்? வஸ்துவினிடத்தில் சாமானியம் விசேஷம் என்னும் இரண்டு அம்சங்களின் இருப்பினால் அப்பிரசங்கம்வர அவகாசமுண்டென்பதே பிரசித்தம்.

முன்னர்ச்சொல்லிய சாக்ஷி சித்ஸ்வரூபமான ஆத்மா ஒருவனே ஞாதாவாகக் காணப்படுகின்றமையால் அகங்காரமும் அகம் ஞாதாவென்று விவகரிப்பானேன் என்னின்! ஆத்மாவினது சம்பந்தத்தினால் அங்ஙனம் விவகரிப்பதாய்த் தோன்றுமென்பதே பிரசித்தம்.

ஆத்மா அகங்கர்த்தாவென்று இது முதலாகிய அகங்காரத்தினது விவகாரத்தை யடைவதாய்க்காணப்படுகின்றமையால், அவ்வாத்மாவிற்கு நிர்விகாரத்துவத்தைச் சாதிக்குஞ் சுருதிக்கு, அப்பிரமாணத்துவம் வருமேயென்னின்! இவ்வண்ணம் ஆத்மதர்மம் அகங்காரத்தினி—

த்திலும், அகங்காரதர்மம் ஆத்மாவினிடத்திலும், உண்டாக்குகின்ற தாதாத்மிய அத்யாசத்தை விபாகஞானத்தினால் பிரித்துப்பார்க்கும்போது கர்த்தத்துவாதி விகாரம் அகங்காரத்திற்கேயென்றும், ஞாதத்துவநிர்விகாரம் ஆத்மாவிற்கேயென்றும், அநுபவமாகும்போது சுருதிக்குப் பிரமாணத்துவம் வருவதில் யாதொரு பிரதிபந்தமுமில்லை என்பதே பிரசித்தம்.

ஆத்மாகங்காரங்கள் இரண்டிற்கும் அகம்பதமொன்றே விவகரிப்பதானால் அர்த்தபேதாநுபவமாவது எங்ஙனமென்னின்? கோவெனும் அநுபூதிக்குக்கோத்துவமென்றே அர்த்தமாவதுபோல அகம்எனு மநுபூதிக்கு, ஆத்மாவென்றே அர்த்தமாகும். அதன்றியும் கோத்துவங்கோவோடு சம்பந்தப்பட்டமையால் பின்னமானதாய்க் காணப்படுவதுபோல, ஆத்மா அகங்காரத்தோடு சம்பந்தப்பட்டமையால் பின்னமானதாய்க் காணப்படினும் கோவெனும் பதத்திற்கு மேலெழுந்தவாருகக் கோவென அர்த்தந்தோன்றிடினும் பரமார்த்தத்தில் கோத்துவமே அர்த்தமாவதுபோல, அகமெனும் பதத்திற்கு மேலெழுந்தவாருக அகங்காரமென அர்த்தந்தோன்றிடினும் பரமார்த்தத்தில் ஆத்மாவே அர்த்தமாவது யுக்தியுக்த பிரசித்தம்.

அகமெனும் சப்தார்த்தம் ஆத்மாவேயென்பதில் அநுபவமேதென்னின்? அகங்காராதியுபாதிநிவிர்த்திய சர்வா

பாவ சுழுத்திகாலத்து அநுபவத்தைக்கண்டு அகஞ்சுழுப்தனென்று விவகரிப்பதால் ஆத்மாவே அகம் சப்தார்த்தமென்பது அத்தியந்தயோக்கியமான அநுபவமாவதில் சர்வாநுபவ பிரசித்தம்.

ஜாக்கிரகாலத்தில் இவ்வநுபூதிபிரசித்தம், அகங்காரத்தினிடத்தில் காணப்படுகின்றதேயென்னின்? தாகசத்தியானது தத்தாயபிண்டத்தில் காணினும் அத்தாகசத்தி அக்னிக்கேயென்று அநுபவத்தில் அநுபூதியால் காண்பதுபோல, அகமெனும் அநுபூதி அகங்காரத்தில் காணினும் அவ்வகமெனும் அநுபூதி ஆத்துமாவிற்கேயென்பது சகல ஆத்மவித்துக்களுக்கும் அநுபவ பிரசித்தம்.

இங்ஙனம் சுருதி யுக்தி அநுபவபூர்வகமாக அகம்பதத்திற்கு அர்த்தம் ஆத்மாவேயென்று சாதித்ததற்குப் பிரயோசனம் யாதென்னின்?

சின்மாத்திரசொரூபமாய் விளங்கும் பிரத்யேகாத்மாவையே அகம்பதார்த்தமாகத் தெரிந்த சர்வஞானியர்களும் சுருதியில்பிரதிபாதியாநின்ற "அகம்பிரமாஸ்மி" என்னும் மஹாவாக்கியார்த்தத்தில் தாற்பரியர்களாய் நாமேபிரமமென்றடைந்த சுவாநுபவப்படி லக்ஷணாவிருத்தி சோதனையினால், அகம் சச்சிதாநந்தாகண்டைக ஸ்வரூபமானபிரமமென்று சும்மாவிருத்தலாகிய

சகஜாநுபவமென்னும் ஒப்புயர்வற்ற கைவல்ய சித்தி
யே, பிரயோசனமென்பது சகலசுருதி ஸ்மிருதீதிகாச
புராணகமாயி யுக்தியாசாரியாநுபவ சித்தாந்த பிரசித்
தம். ஆதலால்; இது சற்குருமுகமாய் விசாரித் தறிய
த்தக்கது.

கரு - வது

ஆத்மாநாத்ம விசாரசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

135

சிவபெருமான் திருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

கச - வது

பிரமஞானசிந்தனை.

வேதத்தில் கன்மகாண்டத்தில் கூறியபடி நிஷ்காமி
ய கன்மஞ்செய்ததனால் தமோகுணம்சமான ஸ்தூலத்
துவம் நீங்கிச் சூக்ஷமரூபமான சித்தசுத்தியும், பக்தி
காண்டத்தில் கூறியபடி சகுணபிரமோ பாசனைசெய்
ததனால் ரஜோகுணம்சமான சலனத்துவமும்நீங்கி, நிர்
ச்சலன ரூபமான சித்த ஏகாக்ரமும்பெற்று; ஞானகா
ண்டத்தில் கூறியபடி நிர்க்குணபிரமஞான சித்தியின்
பொருட்டுச் சத்துவகுணம்சமான பிரகாசத்துவம்வே
ண்டிய ஓர்பக்குவியானவன் சற்குருசுவாமிகளை விதிப்
படியடைந்து அவரது திருவுளப்பாங்கின்படி வழிபட்
டு அருள்சுரந்தகாலநோக்கி, சுவாமி! இத்தேசமல்லாது
வேறேநான் ஆர்? என்னையுள்ளபடியறிவித்து இப்பிறவி
த்துன்பத்தினின்று நீக்கி நித்தியவின்பத்தை யருளி
மோக்ஷசொரூபமாய் விளங்கும்படி கடாக்ஷித்தருளல்
வேண்டுமென்று ஆராமையோடு விண்ணப்பஞ்செய்து

வணங்கிநின்றவனைச் சற்குருஸ்வாமிகளும் பக்குவனெனத் தெரிந்து திருவுளமகிழ்ந்து பிர்மானந்ததேஜசோடும் பிரகாசியமான பரிபூரணசந்திரானனத்து அருளமுத கிரணங்களைப் பொழியாநின்ற கடாக்ஷவீக்ஷண்யம்செய்து, வாராய் புதல்வனே! நமதாதீனத்திற்குரிய ஞானசந்தானம் நீயேயாதலால் பெறுவாயென்றருள் வழங்கி ஜடமாயிருக்கின்ற அத்தேகம் நீ அல்லை என்று அநுக்கிரகஞ்செய்தருள,

ஸ்வாமி! இப்பொழுதிருக்கும் அநுபவத்தினால் நோக்குமிடத்தில் சகலத்தையும் அறியாநின்ற ஞானேந்திரியங்களே நானென்று தோன்றுகின்றது என்பவனை நோக்கி, ஐந்தாயிருக்கின்றபடியால் அந்த ஞானேந்திரியங்களும் நீ அல்லை என்று அநுக்கிரகஞ்செய்தருள,

ஸ்வாமி! அறிவாயும் ஒன்றாயுமிருக்கின்ற அந்தக்கரணமே நானென்று தோன்றுகின்றது என்பவனை நோக்கி, சலனமாயிருக்கின்றமையால் அவ்வந்தக்கரணமும் நீஅல்லை என்று அநுக்கிரகஞ்செய்தருள.

ஸ்வாமி! அறிவாயும் ஒன்றாயும் நிர்ச்சலனமாயுமிருக்கின்ற ஜீவனே நானென்று தோன்றுகின்றது என்பவனை நோக்கி, அன்னிய பிரகாசாச்ரயனாயிருக்கின்றபடியால் அச்சீவனும் நீஅல்லை என்று அநுக்கிரகஞ்செய்தருள,

ஸ்வாமி! அறிவாயும் ஒன்றாயும் நிர்ச்சலனமாயும் சுயம்பிரகாசமாயும் இருக்கின்ற ஈசனே நானென்று தோன்றுகின்றது என்பவனை நோக்கி, உபாதிகனாயிருக்கின்றபடியால் அவ்வீசனும் நீஅல்லை என்று அநுக்கிரகஞ்செய்தருள,

ஸ்வாமி! அறிவாயும் ஒன்றாயும் நிர்ச்சலனமாயும் சுயம்பிரகாசமாயும் நிருபாதிகமாயுமிருக்கின்ற பிர்மசொரூபமே நானென்று தோன்றுகின்றது என்பவனை நோக்கி, சந்தோஷசித்தராய் இங்ஙனம் நமதுவாக்கியோபதேசப்படியே, அறிவாதி பஞ்சலக்ஷணங்களையுடைய பிரமமே நீயென்று சுருதியும் பிரஞ்ஞானம், பிரமம் "தத்துவமசி" என்னும் மஹாவாக்கியங்களால் பிரதிபாதிக்கின்றது. அங்ஙனமே "அகம்பிரமாஸ்மி" என்று உனக்கு அநுபவமாயின் இஃதே சுருதி குரு சுவாநுபவங்களுக்கும் ஒத்த உண்மைப்பொருளாம். ஆயினும், முன்னர்நான் என்றும் நான் அன்றென்றும் கூறிய தேகாதிகள் இப்பொழுது எங்ஙனமாயிருக்கின்றன என்றவினவ!

ஸ்வாமி! அறிவான என்னிடத்தில் ஜடமாகிய பூதபௌதிகமாகிய தேகங்களும் ஒன்றான என்னிடத்தில் பலவான இந்திரியங்களும் நிர்ச்சலனமான என்னிடத்தில் சலனமான அந்தக்கரணமும் சுவயம்பிரகாசமான என்னிடத்தில் அந்நியபிரகாசாஸ்ரயனான ஜீ

அ

வனும், நிருபாதிகமான என்னிடத்தில் உபாதிகனான ஈசனும் ககனாரவிந்தம்போலச் சொன்மாத்திரமாக, அச்சொற்களுக்குப் பொருளாய்மாத்திரமாகிய நானே கனாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றேன் என்பவனை நோக்கி, இந்நிலையே சகலதுன்பங்களும் நீங்கிப் பிரமாநந்தமடையத்தக்க வேதாந்த சித்தாந்த மோனநிலையாம். இந்நிலையில் பிராரத்தநாசபரியந்தம் சுஞ்ஞானவிருத்தியோடு ஜீவன்முத்தனாயிருந்து, பின்னர் விதேகமுத்தியை யடையக்கடவையென்று ஆசீர்வாதஞ்செய்தருள, அங்ஙனமே வாழ்த்தனன்.

கச - வது

பிரமஞானசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான் றிருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

கரு - வது

பிரமஞானாதிசதுஷ்டயசிந்தனை.

அநேககோடி ஜன்மாந்தர சுகிர்தங்களால் எல்லாநன்மைகளையும் பெறுதற்குச் சாதனரூபமான மநுஷசரீரத்தைப்பெற்ற ஓர் விவேகியான பக்குவன் சிவபெருமானது திருவருளினால் காலதேசாதிகளைப்பார்த்து அதிசயித்துச் சிந்திக்குஞ் சிந்தனை.

இப்பொழுது சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களுக்குச் சத்தாதி பஞ்சவிஷயங்களாகத் தோன்றுகின்ற பிரத்தியக்ஷபதார்த்தங்களும், இங்ஙனந்தோன்றாத மனத்திற்கு வாசனாவிஷயங்களாகத்தோன்றுகின்ற அப்பிரத்தியக்ஷ பதார்த்தங்களும் ஆகிய இகபரலோக பிரபஞ்சங்களனைத்தும் காரியரூபமாதலால், காலாந்தரத்தில் நாசமடையத்தக்கனவென்றும், பிரத்தியக்ஷபிரமாணத்தினாலும் ஆகம பிரமாணத்தினாலுங் கண்டு, தோன்றிய காரியவஸ்துக்களனைத்தும் அநித்தியமாகலின், இவற்றைத்தோற்றுவிக்குங் காரணரூபமான ஓர்

நித்தியவஸ்து உளதா யிருக்கவேண்டுமென்றும், அநுமானப்பிரமாணத்தினால் கண்டு, இங்ஙனம் விவேகித்துப் பார்ப்பதாகிய நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகமும், இங்ஙனம் விவேகித்துப் பார்க்கும்போதுண்டாகும் இகபரலோக விஷயங்கள் யாவும் முன்னரநித்தியமென்றறிந்த காரணத்தால், அவற்றின்மீது கிஞ்சித்தேனும் இச்சையுதியாததாகிய இகமுத்திரார்த்த பலபோகவிராகமும், இங்ஙனம் அநித்திய பிரபஞ்சங்களின்மீது விராகமுளதேனும், அவற்றைவிடுகின்ற பரியந்தமும் வாசனைப்பழக்கத்தால் அவற்றைக் காணாதவிடத்தும்பற்றிச் சிந்திக்கச்செல்லுங்கால் அம்மனத்தை யடக்கலாகிய சமமும், இங்ஙனம் [illegible]ள்ளே [illegible]க்கினும் வெளியே அவற்றைக்காணுமிடத்து [illegible]நுபவப்பழக்கத்தால் விஷயீகரிக்கச் செல்லுங்கால் அவ்விந்திரியங்களை அடக்கலாகிய தமமும், இங்ஙனம் இவ்வநித்தியவஸ்துவை விடுத்தும் மேற்சொல்லப்போகின்ற பிரகாரம் நித்தியவஸ்துவை அடுத்தும் வருகின்ற அப்பியாசகாலத்தில் கன்மமே தேகபோகங்கள் வருவதற்குக் காரணமென்றறிந்து ஆச்சிரமத்துக்கு உசிதமான நிஷ்காமியகன்மம் தவிர மற்றையகன்மங்களைச் சர்வாத்மனாய் விட்டுவிடுவதாகிய உபரதியும், இங்ஙனம் இப்போது செய்யவேண்டிய கன்மங்களைவிடினும் முற்செய்த கன்மங்களுக்கீடாகச் சுகதுக்கரூபமான பிராரத்தகன்மமானது இச்சரீரமுள்ளவரையில் விடாமல் அநுபவரூபமாய் வருத

லைச் சமமாய்ச்சகித்தலாகிய திதிக்ஷையும், இங்ஙனமுற்சொல்லிய அநித்தியவஸ்துவை விடுவிப்பதற்கும் நித்தியவஸ்துவை அடைவிப்பதற்கும் காரணரூபங்களாகிய குரு வேதாந்த சாஸ்திரங்களில் உள்ளும் புறமும் சமமான பக்திவைத்தலாகிய சிரத்தையும், இங்ஙனம் இச்சுருதி குருவாக்கியார்த்தங்களைச் சதாகாலமும் சித்தத்தில் இடங்கொள்வதாகிய சமாதானமும் ஆகிய சமாதி சட்கசம்பத்தும், முன்னர் ஓர் நித்தியவஸ்து உளதாயிருக்க வேண்டுமென்று சந்தேகமற நிச்சயமாயறிந்த காரணத்தால் அவ்வஸ்துவையே அடையவேண்டுமென்று இயல்பாகியும் அதிதீவிரமாகியும் அமையாது இச்சிப்பதாகிய முமுக்ஷுத்துவமும் ஆகிய இச்சாதன சதுஷ்டயங்களை உடையவனாய் முற்றத்துறந்து, சற்குருவைத்தேடி அடைந்து, அ[illegible]வழித்தாய்ச் சச்சிதாநந்த பிரமசொரூபத்தில், ஆசங்கற்ப மாத்திரத்தால் தோன்றுகின்ற சகலநாமரூப பிரபஞ்சங்களும் மித்தையான திருசியமென்று நம்மால் அறியப்பட்டபடியினால், சத்தியமாக விளங்குகின்றசொரூபமான அறிவுநாமேயன்றி வேறொருவருமில்லை, உளரேனும் அவர்களையும் இன்றொன்று நாமேயறியவேண்டி இருப்பதால் சுத்த பிரஞ்ஞான சொரூபமான நாமே பிரமமென்கின்ற பி[illegible]லசுருதி மகாவாக்யார்த்தப்படி திடமானபிரமஞானமும், நம்மையன்றி அந்நியமாயிராநின்ற சகலநாமரூப பிரபஞ்சங்களும், நித்திரை மூர்ச்சை மரணம் அஷ்ட

ணிம்பூதம் சமாதியாதி அவஸ்தைகளில் சூனியமாய்ப் போகின்றபடியாலும், மற்றகாலத்திலும் விசாரித்துப் பார்க்கில யதார்த்தமாய் இல்லாமல் போகின்றபடியாலும், எப்போதும் இல்லனவாய் அவற்றில் யாதொரு வாஞ்சையு மியல்பாகப் பிறவாதபரவைராக்கியமும்; இன்னனம் ஞானவைராக்கியங்களை யுபதேசித்து ரக்ஷித்தலில் முக்கியகாரணரான சற்குருஸ்வாமிகளை அதிஷ்டித்துக்கொண் டிராநின்ற சர்வேஸ்வரரிடத்தில் வைக்கும் சத்தியபக்தியும், இவற்றை அநுஷ்டிக்குங்கால் பிராரத்தத்தால் வரும் லௌகிகவ்யவகாரங்களிற் செல்லினும் சர்வபிராணிகளுக்கும் சுதியுக்தமான இதத்தையே அவரவர் பக்குவத்திற்கு ஏற்பச்செய்யும் பூததயையும் ஆகிய விரநான்கையும் பெற்றுக்கொண்டு, அவற்றை நாளுக்குநாள் அபிவிருத்தியாக்கும்முயற்சியைச் செய்து, அம்முயற்சிப்பேறாகிய புருஷார்த்தநான்களுள் மேலாய்விளங்கும் பரமமோக்ஷசொரூபமான பிரமத்தைச் சகஜாநுபவமாகப்பெற்று வாளாவிருப்பதே வேதாந்தத்தின் சித்தாந்தமென்று உணர்ந்தனன். இவ்வுணர்வே இதற்குப்பலமாகும்.

கரு - வது

பிரமஞானுகிசதுஷ்டயசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான்திருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

கசு - வது

பிரமஞானாதிதத்துவசிந்தனை.

ஸ்ரீசச்சிதாநந்தநித்யபரிபூரண பரப்பிரமமோக்ஷமென அஞ்ஞான சந்தேகவிபரீதமற அத்வைதாநுபவசாக்ஷாத்கார பிரயத்நமாம ஒருபுருஷனுக்குச் சித்தியாயினபோதும், ஆதியில் ஜகத் ஜன்மாதிகாரண தடஸ்தலக்ஷணை சொரூபியாக சுருதிவாக்கிய சிரவணத்துவாரா பரோக்ஷமாயும், மத்தியில் அத்துலாதி யதத்வியா விர்த்திலக்ஷணை சொரூபியாக சயுக்திமனனத்துவாரா அபரோக்ஷமாயும், அந்தத்தில் சச்சிதாநந்தாதி சொரூபலக்ஷணை சொரூபியாக மஹாயோக நிதித்தியாசனத்துவாரா அப்பிரதிபந்தா பரோக்ஷமாயும் தீக்ஷாபூர்வகமாகத் தன்னை யநுக்கிரகித்து ஆட்கொண்டருளிய ஸ்ரீசற்குரு சரணாரவிந்தங்களில் மாறாத நிஷ்கபடாகாரமான ஈஸ்வரபக்தியையும் சகலாநர்த்தங்களுக்கும் காரணமாகிய அவித்தையாதி தேகத்திரயாம்சங்களையுடைய மாயையேயென்றுணர்ந்து, அதைத்திரஸ்க

ரிக்கும்படியான பாசவைராக்கிய முற்றபோதும், அஃது இல்லாத அன்பமயையும் சர்வஜீவர்களிடத்திலும் பலாபேக்ஷா நிரசனாகாரமாகிய ஜீவகாருண்யத்தையும் சம்பந்தமாக வைத்திருத்தலினால் பிரகாசியமான சித்த விருத்தியை யுடையவனாயிருப்பதே ஜீவன்முத்தர்களுக்குச் சம்மதமாகும்.

ஆதலால், பிரமஞானம் ஈஸ்வரபக்தி ஜீவகாருண்ணியம் பாசவைராக்கியம் ஆகிய இந்நான்கையும் பெற்றுக்கொள்ள முயலும் அதிகாரிகளும் மேற்சொல்லியவாறே பிரமஞானமும் ஈஸ்வரபக்தியும் ஒரு தத்துவமாகவும் ஜீவகாருண்ணியமும் பாசவைராக்கியமும் ஒருதத்துவமாகவும் கூட்டியப்பியசிக்கத் தக்கவையாம்.

இங்ஙனமன்றித் தனித்தனியே அப்பியாசஞ்செய்து வரப்பெற்றுக்கொண்ட போதிலும், முற்றும் நிலையாமல்போலியாய்ப் போய்விடும். போம்பொழுது அஞ்ஞானமும் ஆசையும் நீங்காமையால் ஜீவத்துவமும் ஜனனமும் முறையேவிர்த்தியாகும். அப்போது பந்தமே பிராப்தியாய்விடும்; ஆதலால், இதைச் சற்குருமுகமாகச்செவ்வையாகக்கேட்டு யூகித்துணரவேண்டுவது.

கசு-வது பிரமஞானாதிதுவத்துவசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபெருமான்திருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

கஎ - வது

மஹாவாக்கியார்த்தசிந்தனை.

உலகத்தில் அஞ்ஞானத்தையில் அகப்படும் உயிரும், ஈயசுரிசமூகாதிகளுக் கிரையாகுமுடலும், விவேகமில்லாத பரிமாற்றுக்கும் பொருட்படும் பொருளும் ஆகிய இம்மூன்றையும் சற்குரு சுவாமிகளுக்கு யானெனதென்னுந் தத்துவத்தைக் கொடுத்துவிடுவதாகிய சர்வசங்க பரித்யாகமென்னும் அறமும், இவ்வறத்துக்குப் பலமாகப்பெற்ற பிரத்யேகாத்மகூடஸ்த சைதன்னியமான நித்தியப்பொருளென்னும் பொருளும்; இப்பொருளின் வியாபகத்துவத்தால் உதித்தசர்வசாக்ஷியாகிய பூரணாந்தமென்னும் இன்பமும், இவ்வின்பாதீதமான அகண்டாகாரசத்தால் சாக்ஷிவாசனையாதிகளும் சோர்ந்துவிடுவதாகிய இன்பவீடென்னும்வீடும் ஆகிய இந்நான்கையுஞ் சுருதியிற் பிரதிபாதியாநின்ற புருஷார்த்தமெனக் கொண்டு உடம்பொன்னைம் திருவருள்வடிவாகிய சற்குரு ஸ்வாமிநாதயரிடத்தில் வைத்து

...மயின்னுமுயிரால், பரோக்ஷஞானமென்னும் அனுக்தோடு வைராக்கியமென்னும் இடத்தில்வசிக்கும் அதிகாரிகளாலே விசாரிக்கத்தக்கது மஹாவாக்கியார்த்தமே.

அஃதாவது அநாத்மாவென்னும் சட்கோசதத்துவமாகிய ஸ்தூலதேகத்துக்கும், பாகிய விவகாரமாகிய ஜாக்கிராவஸ்தைக்கும், அன்னமயமாகிய கோசத்துக்கும், இருபது தத்துவமாகிய சூக்ஷுமசரீரத்துக்கும், அந்தர் விவகாரமாகிய சொப்பனாவஸ்தைக்கும், பிராணமய மனோமய விஞ்ஞானமயமாகிய கோசங்களுக்கும், ஒரு தத்துவமாகிய காரணதேகத்துக்கும், பாகியாந்தர சூன்யவிவகாரமாகிய சுழுத்தியவஸ்தைக்கும், ஆனந்தமயமாகிய கோசத்துக்கும், இவைகளில் கிரமமாக அபிமானித்தலும், விவகரித்தலும், மயமாதலுமுடைய விசுவதைசத பிராஞ்ஞனாகிய ஜீவனுக்கும், கிரமமாக விலக்ஷணமாயும், சாக்ஷியாயும், வெதிரிக்தமாயும், அதிஷ்டானமாயும், விளங்காநின்ற ஆத்மசைதன்னியமென்னும் நீ, முற்சொல்லிய தேகாதிவியஷ்டிகள் கூடிய சமஷ்டி தேகங்களுக்கும், அவஸ்தைகளுக்கும், கோசங்களுக்கும் முறையே கிருபாசக்தி பூர்வகமாக அபிமானித்தும், கிரியாசக்தி பூர்வகமாகப் பஞ்சகிருத்தியங்களை விவகரித்தும், ஜெகசக்தி பூர்வகமாக மயமாயு மாகாநின்ற வைஸ்வாநரன் சூத்திராத்மா அந்தர்யாமி ஆகிய ஈஸ்வரனுக்கும், முற்சொல்லிய விலக்ஷணாதிகள் நான்குடனும்

சுருதியிற்கூறிய பிறலக்ஷணங்களையுமுடைய பிரமசைதன்னியமென்னும் அது, [illegible]யாதிரகிதத்தாலும் லக்ஷணசகிதத்தாலும் அல்லது சாக்ஷித்துவரகிதத்தாலும், தன்மயமான சாக்ஷியசகிதத்தாலும் ஆகிய விட்டும்விடாத லக்ஷணையைக்கொண்டு ஆருய் என்னும் அர்த்தங்களால், கூடஸ்த பிரமனுக்கு சொரூபத்தைப் பிரதிபாதியாநின்ற முப்பதங்களோடும் விளங்கும் ஒருமொழியாகிய "தத்வமசி" மஹாவாக்கியார்த்தப்பொருளாகும்.

இம்மஹா வாக்கியார்த்தப்பொருளை ஸ்ரீசற்குருசுவாமிகளா லுபதேசஞ் செய்யப்பெற்றுக்கொண்டு மனனஞ்செய்து [illegible]ர்ந்த சமாதியில் சாக்ஷாத்கார மாகும்படி செய்துகொள்ள வேண்டுவது.

௧௭ - வது

மஹாவாக்கியார்த்தசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான்றிருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

கஅ - வது

சட்பதார்த்தசாமான்ய விசேஷார்த்தசங்கிரகசிந்தனை.

———•◦:◦•———

சிவம், அருள், ஜீவன், அஞ்ஞானம், மாயை, கன்மம் ஆகிய இந்த ஆறு பொருள்களின் சாமான்ய விசேஷலக்ஷணங்களும், இவை விவகாரப்படுந்தன்மையும், இவற்றில் நீக்கவேண்டியவைகளை நீக்கும் பிரகாரமும், அடையவேண்டியவைகளை யடையும் பிரகாரமும், இதிற் சொல்லப்படுவனவாம்; எங்ஙனமெனின்?

சிவத்தினது சாமான்யம் சொரூபம்.

சிவத்தினது பரமார்த்தத்தில் பரமார்த்தவிசேஷம் அகமென்னுஞ் சொரூபம்.

சிவத்தினது பரமார்த்தத்தில் விவகாரவிசேஷம் சச்சிதானந்தமென்னுஞ் சொரூபம்.

சிவத்தினது விவகாரத்தில் பரமார்த்தவிசேஷம் சர்வஞ்ஞத்துவசொரூபம்.

சிவத்தினது விவகாரத்திற் விவகாரவிசேஷம் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ சொரூபம்.

சக்தியினது சாமான்யம் ஞானம்;

சக்தியினது பகிரங்கத்தில் பகிரங்கவிசேஷம் சற்குருஞானம்.

சக்தியினது பகிரங்கத்தில் அந்தரங்கவிசேஷம் சிவஞானம்.

சக்தியினது அந்தரங்கத்தில் பகிரங்கவிசேஷம் சாக்ஷி விருத்திஞானம்.

சக்தியினது அந்தரங்கத்தில் அந்தரங்க விசேஷம் அகண்டாகாரவிருத்தி ஞானம்.

ஜீவனது சாமான்யம் சிதாபாசத்துவம்.

ஜீவனது யதார்த்தவிசேஷம் வியந்தசிதாபாசத்துவம்.

ஜீவனது கற்பிதவிசேஷம் வியாத சிதாபாசத்துவம்.

இருட்சத்தியினது சாமான்யம் ஆவரணம்.

இருட்சத்தியினது யதார்த்தவிசேஷம் சொரூபாவரணம்.

இருட்சத்தியினது கற்பிதவிசேஷம் விஷயாவரணம்,

மாயாசக்தியினது சாமானியம் விருத்தி.

மாயாசக்தியினது கற்பிதத்தில்கற்பிதவிசேஷம்தோன்று நாமரூபவிருத்தி.

மாயாசக்தியினது கற்பிதத்தில் யதார்த்த விசேஷம் தோன்றாத நாமரூபவிருத்தி.

மாயாசக்தியினது கற்பிதயதார்த்தத்தில் கற்பிதவிசேஷம் இதவிருத்தி.

மாயாசக்தியினது கற்பிதயதார்த்தத்தில் யதார்த்த விசேஷம் அகவிருத்தி.

கன்மசக்தியினது சாமானியம் போகம்.

கன்மசக்தியினது யதார்த்தவிசேஷம் சிவபோகம்.

கன்மசக்தியினது கற்பிதவிசேஷம் விஷயபோகம்.

அநாதியே சிவத்திற்கும் மாயைக்கும் இடையில் ஆரோபகாரணமாகிய இருட்சக்தியின் வசத்தனான ஜீவனானவன் அவ்விருட்சக்தியினது யதார்த்தவிசேஷபாகமாகிய சொரூபாவரணத்தினால் மறைபடுவதாகிய சிவத்தினது பரமார்த்தத்தில் விவகார விசேஷபாகமாகிய சச்சிதானந்தசொரூபமானது மறைபட்டு, அவ்விருட்சக்தியினது கற்பிதவிசேஷ பாகமாகிய விஷயாவரணத்தினால் மறைபடுவதாகிய மாயாசக்தியினது கற்பிதத்தில் கற்பிதவிசேஷபாகமாகியதோன்று நாமரூப

விருத்தியானது தோன்றலால், அவ்விருட்சத்தியினது யதார்த்தவிசேஷ பாகமாகிய சொரூபாவரணத்தினால் மறையாத சிவத்தினது பரமார்த்தத்தில் பரமார்த்த விசேஷ பாகமாகிய அகண்டசொரூபத்தை விடாதவனாயிருந்தும் விட்டவன்போலும், அவ்விருட்சத்தியினது கற்பித விசேஷபாகமாகிய விஷயாவரணத்தினால் மறையாத மாயாசக்தியினது கற்பிதத்தில் யதார்த்தவிசேஷ பாகமாகிய தோன்றாத நாமரூபவிருத்தியை யடையாதவனாயிருந்தும் அடைந்தவன்போலுமாய், மாயாசக்தியினது கற்பிதயதார்த்தத்தில் யதார்த்தவிசேஷபாகமாகிய நானென்னும் அகவிருத்தியின் சம்பந்தத்தினாலும் மாயாசக்தியினது கற்பிதயதார்த்தத்தில் கற்பிதவிசேஷபாகமாகிய அது இது என்னும் இதவிருத்தியின் சம்பந்தத்தினாலும், தேகாதிகளை யானென்றும் போகாதிகளை எனதென்றும் அகங்காரமமகாரங்களாகிய பந்தமுற்று, கன்மசக்தியினது கற்பிதவிசேஷபாகமாகிய விஷயபோகத்தையடைந்து, சிவத்தினது விவகாரத்தில் விவகாரவிசேஷ பாகமாகிய கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ சொரூபமாகும் ஜீவனது கற்பிதவிசேஷபாகமாகிய வியாததிகாபாசத்துவத்தை யுடையவனாய் உழல்பவனுக்கு, சிவபுண்ணியத்தின்பயனாகிய இருவினையொப்பு மலபரிபாகம் சத்திநிபாதம் ஆகிய மேலானபக்குவம் வந்தகாலத்தில், திருவருட்சத்திமான் பந்தத்தைக்

கும் மோக்ஷத்துக்கும் இடையில் யதார்த்தகாரணமாகிய தனது தெருட்சத்தியினது பேரருளின் மேலீட்டால் உபகரித்தருளவேண்டி, இருட்சத்தியினது சாமான்ய விசேஷபாகங்களின் லக்ஷணங்களையும், அவ்விருட்சத்தியினது யதார்த்த விசேஷபாகத்தினால் மறைந்தும் மறையாமலும் இராநின்ற சிவத்தினது சாமான்ய பரமார்த்தத்தில் பரமார்த்த விசேஷ வியவகார விசேஷபாகங்களின் லக்ஷணங்களையும், அவ்விருட்சத்தியின் கற்பித விசேஷ பாகத்தினால் மறைந்தும் மறையாமலும் இராநின்ற மாயாசக்தியினது சாமான்ய கற்பிதத்தில் கற்பிதவிசேஷ யதார்த்த விசேஷபாகங்களின் லக்ஷணங்களையும், ஜீவன சம்பந்தப்படும் மாயாசக்தியினது கற்பித யதார்த்தத்தில் கற்பித விசேஷயதார்த்த விசேஷபாகங்களின் லக்ஷணங்களையும், சிவத்தினது வியவகாரத்தில் பரமார்த்தவிசேஷ வியவகார விசேஷபாகங்களின் சொரூபமாயிராநின்ற ஜீவனது சாமான்ய யதார்த்த விசேஷகற்பித விசேஷபாகங்களின் லக்ஷணங்களையும், அச்சீவன் பந்தமோக்ஷமுற்ற காலங்களில் அடையும் கன்மசக்தியினது சாமான்ய யதார்த்த விசேஷ கற்பித விசேஷபாகங்களின் லக்ஷணங்களையும், தெருட்சக்தியினது சாமான்ய பகிரங்கத்தில் பகிரங்கவிசேஷ அந்தரங்க விசேஷபாகங்களின் லக்ஷணங்களையும், அந்தரங்கத்தில் பகிர

ங்க விசேஷ அந்தரங்க விசேஷபாகங்களின் லக்ஷணங்களையும், பந்தமோக்ஷங்களின் லக்ஷணங்களையும், முன்னர்ச் சுருதியின் சிரவணவழித்தாய்த் தெரிவிக்கத் தெருட்சத்தியினது பகிரங்கத்தில் பகிரங்க விசேஷ பாகமாகிய சற்குருஞானம் விளக்கமாயும், பின்னர் யுக்தியின் மனனவழித்தாய்த் தெரிவிக்கத் தெருட்சக்தியினது பகிரங்கத்தில் அந்தரங்க விசேஷ பாகமாகிய சிவஞானம் விளக்கமாயும், பிரகாசித்தருளலும், முன்னர்த் தெருட்சக்தியினது அந்தரங்கத்தில் பகிரங்க விசேஷபாகத்தினால் இருட்சக்தியினது யதார்த்த விசேஷபாகமானது நீங்கி, தெருட்சக்தியினது அந்தரங்கத்தில் அந்தரங்க விசேஷபாகத்தினால் சிவத்தினது பரமார்த்தத்தில் வியவகார விசேஷாம்சமாய் விளங்கும்படியான மாயாசக்தியினது கற்பிதத்தில் கற்பித விசேஷபாகமாகிய தோன்று நாமரூபங்கள் இருட்சக்தியினது கற்பிதவிசேஷபாகமானது நீங்கிப் பேதமாய்த் தோன்றாமல் சிவத்தினது பரமார்த்தத்தில் வியவகார விசேஷபாகமாகிய மறைந்த சச்சிதானந்த சொரூபம் விளங்கித்தோன்றலால், பின்னர்ச் சிவத்தினது பரமார்த்தத்தில் பரமார்த்த விசேஷபாகமாகிய மறையாத அகஞ்சொரூபமே எப்போதும் தானாயிருந்தவனாகவும், மாயாசக்தியினது கற்பிதத்தில் யதார்த்தவிசேஷபாகமாகிய தோன்றுதவிருத்தியே எப்பொழுதும் தானாயிராதவனாகவும், தெருட்சக்தியினது அந்த

ரங்கத்தில் பகிரங்கவிசேஷ பாகமாகிய சாக்ஷிவிருத்தி ஞானப் பிரகாசத்தினாலும், அந்தரங்கத்தில் அந்தரங்க விசேஷபாகமாகிய அகண்டாகாரவிருத்தி ஞானப்பிரகாசத்தினாலும், கூடஸ்த பிரம சொரூபத்தையறிந்து அகங்கார மமகாரங்களை விட்டதாகிய மோக்ஷமுற்று கன்ம சத்தியினது யதார்த்த விசேஷ பாசமாகிய சிவபோகத்தை யடைந்து, சிவத்தினது விவகாரத்தில் பரமார்த்த விசேஷபாசமாகிய சர்வஞ்ஞத்துவ சொரூபமாகும் ஜீவனது யதார்த்த விசேஷ பாகமாகிய வீய்ந்த சிதாபாசத்துவமுடையவனாய் அமைந்து விளங்குமவனை கன்மசக்தியினது சாமான்யத்தில் சுவாநுபவத்தின் நித்தியாசனவழித்தாய்ப்பிரதிபந்தமற வாக்கு மனாதீதமாகிய சிவத்தினது சாமான்ய சொரூபமாய்ச் செய்தருளி ஞானதீக்ஷைசெய்து, நாமரூபத்துக் கிடமாகிய ஜாக்கிராவஸ்தைக்கும், சச்சிதானந்தத்துக் கிடமாகிய துரியாதீதாவஸ்தைக்கும், நடுநின்ற அஞ்ஞானத்துக் கிடமாகிய சுழுத்தியவஸ்தையாற்றாங்கி, மாயைக்கிடமாகிய சொப்பனாவஸ்தையில் அதோமுகவிருத்தி கண்ணாய் விவகரிக்கும் ஜீவனுக்குத் தெருட்சத்தியினது சாமான்ய திருவருண் ஞானமாகிய ஊர்த்தமுக ஞானக்கண்ணையறியத் திருப்பி, ஞானத்துக்கிடமாகிய சகல கேவலமற்ற சுத்தாவஸ்தையில் விழிப்பித்தருளியும், சொரூபத்துக்கிடமாகிய துரியாவஸ்தையில் மூடவிருத்தியென்னும்

இராகுவானது மறையாது மறைந்திருந்த மறைவை நீக்கிச் சொப்பிரகாசமாய்ப் பிரகாசிக்கும் ஞானபாஸ்கரனானவன் சதோதயமாய் விளங்குவதையும், விருத்திமட்டமாய் நாமரூபத்தை நினைந்தும்நினைவற்ற சொரூபத்தை மறந்தும் துன்பப்படும் ஜீவனுக்குப் பந்தந்தன்மைவரும் வழியையும், ஞானமயமாய்ச் சச்சிதானந்தத்தை யறிந்தும் அறிவற்ற உலகத்தை யறியாமலும், இன்பமடையும் ஜீவனுக்கு மோக்ஷமடையும்வழியையும் காண்பித்தருளியும், பந்தவழியைக் கைக்கொள்ளாமலும், மோக்ஷவழியைக் கைவிடாமலும், சதாநுசந்தானம் பண்ணிக்கொண்டு வரும்படியாய் மத்யகத ஞானோபதேசத்தினால், ஆட்கொண்டருளியபடியே பக்குவர்கள் ஆட்படுவார்களாயின், கந்தரநுபூதி. "செம்மான்மகளைத் திருடுந்திருடன், பெம்மான்முருகன்பிறவானிறவான், சும்மாவிருசொல்லறவென்றலுமே, யம்மாபொருளொன்றுமறிந்திலனே" என்னுஞ்சகஜாநுபூதிபெற்று முத்தர்களாய் வாழ்வார்கள். இதில் யாதொரு சம்சயமுமில்லை, சத்தியம்.

௧௮ - வது

சட்பதார்த்தசாமான்ய விசேஷார்த்தசங்கிரகசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான்றிருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

௧௧ - வது.

மாயாஞ்ஞானநிரசனசிந்தனை.

இவ்விடத்தில் தோன்றுகின்ற சகலநாமரூப பிரபஞ்சாகாரமாய் விளங்கும் நினைப்பை, பாகியேந்திரியங்களில் போகவொட்டாமல் தடுத்து, அந்தர்முகப்படுத்தி ஞானாசாரியர் திருவருட்கண்ணால் காண்பித்தருளிய நிலையினின்று, பாவனாவசத்தில் லயிக்கவொட்டாது நிரோதிக்கும்போது அந்நினைவானது தனது காரணமாகிய மாயையிலேதானடங்கும்.

அதற்குமேல் அப்பிரபஞ்ச மூடலாய்க் காட்டாநின்ற மறைப்புத்தோன்றலாகும்; அதையுஞ் சுழுத்தி வசத்தில்லயிக்க வொட்டாமல் நிரோதிக்கும்போது அம்மறைப்பானது தனது காரணமாகிய ஆணவத்திலேதானடங்கும்.

அப்பொழுது காரியநாமரூப ரகிதமாகிய காரணநாமரூபமாயையென்னுஞ் சூனியம் அறிவிற்குப்புறம்பே அதிசூக்கும வெறுவெளியாய்த் தோன்றும்.

அவ்வெறும்பாழாகிய சுத்தவெளியே உண்மைப்பொருளென அதைத் தானாகச்சுட்டி நோக்குதலாகிய ஊன்றுதலைச் செய்விக்குங்காரிய விஷயார்த்தகாரரகிதமாகிய காரணசொரூபாந்தகார ஆணவமென்னுஞ் சூனியம், அறிவிற்குள்ளே அதிசூக்கும விருளாய் அநுமிதிக்கத்தோன்றும்.

இங்ஙனந்தோன்றுகின்ற இம்மாயையையும், ஆணவத்தையும் ஞானாசாரியர் அருளிய ஞானக்கண்ணால் நோக்கி, வெளியாகிய எதிரும் சுட்டுதலைச் செய்வித்தலின் வசமாகிய தானுங்கழலாது, துவிதமாய் நிற்றலின், உண்மைநிலை அன்றெனப் பூராயமாயுணர்ந்து, ஸ்தூல சூக்ஷுமகாரணமாகிய மூவகையினும் சிருஷ்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அநுக்கிரகமாகிய பஞ்சகிருத்தியங்களையே நாடகத்தொழிலாகக்கொண்டு நடத்துஞ் சச்சிதானந்த லக்ஷணமாகிய அகண்டசிதாகாசத் திருவருட்டரிசனமென்னும் சிவச்செயலை நாடித் தற்செயலறுஞ் சிவபக்தியானும், அப்பஞ்சகிருத்திய நாடகதாரியாகும் லக்ஷியமாகிய சிவப்பிரகாசத்தில் அத்துவிதமாய் அழுந்த லென்னும் சிவபோதமாய் அமைந்து தற்போதமறுஞ் சிவஞானத்தினானும், முறையே நிரோதிக்கும்

போது வாக்குமனாதீதமாகிய பசுவிரவற்ற பரமகைவல்யம் சகஜாநுபவமாமென்பது வேதாகமங்களுக்கும், அவ்வேதாகமங்களின் சித்தாந்தப்பொருளை உணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானிகளுக்கும் சம்மதம்.

இதற்கவர்கள் வசனம், வைராக்கியசதகம். "மறைத்தலுநினைத்தலுஞ்செயு மாணவ மாயையின் றவைதமைத், துறத்தலேபராப் பகலகல்வீடெனச் சொல்வர் துறவெய்தக், குறித்திடிற்பர பத்திஞானத்திறற் கூடுமற்றவைநெஞ்சே, நிறத்தபத்திநஞ் செயலறிஞமறினின்ற மற்றொன்றமே" என்றிருத்தலுங் காண்க.

௧௯ - வது

மாயாஞ்ஞானநிரசனசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான் திருவருள் வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

௨௦ - வது

மத்தியகதஞானசிந்தனை.

ஸ்ரீசச்சிதாநந்த சிவசொருபமான ஞானதேசிகன் திருவருள்நோக்கத்தால் சகல கேவலநீங்கிச் சுத்தநிலையினின்று, பிரஞ்ஞானம் பிரமசொருபமாகிய தன்னையும் தலைவனையும் அறிந்து, ஏகமாகிய மெய்க்கதியடையவிரும்பிய பக்குவியானவன், இன்றியமையாச் சகல விவகாரங்களையும் சுருக்கமாய்ச்செய்து முடித்து, ஓரேகாந்தஸ்தானத்தில் நிருபாதிகமாகிய சுகாசனத்திலிருந்து, திருவருள்முறையைத் திரிகரணசுத்தி பூர்வகமாகத் தியானஞ்செய்து, பின்னர் அவர் அநுக்கிரகித்தருளிய படியே தேகேந்திரியங்களை நியதிசெய்து, பஞ்சேந்திரியங்களைக்கண்டு, அவற்றினின்ற அந்தக்கரணத்தை மீட்டு அதன்வாசனைகளாகிய சங்கற்பத்தையொழித்து, அதற்குமேல் சூன்யத்தில் ஜீவனது சுட்டுப்பார்வையாகிய

அதோமுகவிருத்தியைத்திருப்பிச் சுட்டற்ற ஊர்த்தமுக ஞான விருத்தியாகிய திருவருண் ஞானநாட்டமாய் நிற்கவே, எதிரிட்டுச் சகமாய்க்காட்டுவதாகிய மாயையும், எதிரிடாததிலவாய்க் காட்டாததாகிய அஞ்ஞானமும் ஒழிந்து, உள்ளே சொரூபாம்சமாகிய சாமான்யஞான விருத்தியாயிருக்கின்றமையால் மறப்பாகிய கேவலமும், வெளியில் ஜகதுவிசேஷமாய்த் தோன்றாதிருக்கின்றமையால் நினைப்பாகிய சகலமுமிலவாயும், அங்ஙனமே மாயாம்சமாகிய விசேஷ மனோவிருத்தியாயிராமையால் பகலற்ற சுழுத்தியும், ஜகத்து சாமான்யமாய்த்தோன்றுமையின்மையால் இரவற்ற நனவும் உளவாயும், இங்ஙனம் விளங்குகின்ற சகல கேவலமற்ற சுத்தநிலையாகிய நனவிற் சுழுத்தியவந்து கிடைக்கும்.

இந்நிலையிற் சாமான்யமாகப் பிரகாசிக்கும் சின்மாத்திர கூடஸ்தராகிய தானும், விசேஷமாகப் பிரகாசிக்குந் தனது சச்சிதானந்த பிரமசொரூபமாகிய தலைவனும், ஏகமாகப் பிரகாசித்துத்தோன்றுவதை அத்திருவருண் ஞானக்கண்ணால் தன்னில் சர்வமுந்தானாய் இருந்து விளங்கி ரமிக்குஞ் சகஜாநுபவமாய்க்கண்டு, அத்வைதமாகிய உண்மை மோக்ஷத்தையடைந்து, சுருதியின்முடிவில்விளங்கும் "தத்துவமசி" மஹாவாக்கியார்

த்தமாகிய சுத்தாத்வைத சித்தாந்தமௌன நிலையில் ஜனனமரணமற்றுச் சும்மாவிருந்து வாழ்வரென்பதே சித்தி.

௨௦ - வது

மத்தியகதஞானசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான்திருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

உக - வது.

அத்வைதசிந்தனை.

தேகேந்திரிய பிராணகரணவித்தைகளுக்கும் உள்ளாய் விளங்குஞ் சீவஞ்சிப்பட அணுவுக்கும் அணுவாய்ச் சதோதிதானந்தமாய் விளங்குகின்ற தனது யதார்த்த சொரூபமாகிய கூடஸ்தாத்மாவும் பௌதிக பஞ்சபூத தன்மாத்திராபிமானிகளுக்கும் வெளியாய்விளங்கு மாயையாகிய மகத்துக்கு மகத்தாய்ச் சச்சிதானந்த பரிபூரணமாய் விளங்காநின்ற சர்வாதிஷ்டான சொரூபமாகிய பிரமமும், காரியகாரணோபாதிகளைவிட்டும் சச்சிதானந்தாதி லக்ஷணங்களை விடாமலும் அல்லது சாக்ஷித்துவங்களைவிட்டும் தன்மயமாக விளங்கும் சாக்ஷியங்களைவிடாமலும், ஸ்ரீசச்சிதானந்த சிவசொரூபத்தின் சகளவடிவமாக விளங்காநின்ற சற்குருசுவாமிகளால்போதிக்கப்பட்ட ஒருமொழியெனனும் சாமவேத முடிவாகிய சாந்தோக்ய உபநிஷதத்தில் கூறும் "தத்துவமசி" மஹாவாக்கியார்த்த விசாரஞானத்தால் "ஏகமேவாத்து

விதீயம்" எனத்தெளிவுற்றுச் சமாதியில் சாக்ஷாத்காரம் பொருந்திச் சகஜமாய் விளங்குந் தத்துவஞானியே ஜீவன்முத்தனென்றும், பிராரத்தகன்மோபாதிநஷ்டத்தில் விதேகமுத்தனென்றும் உணரத்தக்கவன்; ஆதலால், சற்குரு சந்நிதானத்தில் மகாவாக்கிய விசாரஞானத்தைப்பெற்ற விவேகியானவன் சகலகன்மோபாசனைகளையும் விட்டுவிட்டுச் சதாகாலமுஞ் சமாதியிலிருந்து சாக்ஷாத்காரம்பொருந்துவதாகிய சகஜாநுபவம் பெறத்தக்கதவத்தினை ஆதரவோடுஞ் செய்துகொண்டு வருவதே மேலோர்களுக்குச் சம்மதமாகிய செய்காரியமாகும்.

இங்ஙனம் இம்மஹாவாக்கியார்த்த விசாரஞானத்தைப்பெற்றும், இந்நிலை அடைய நிர்விகல்பஸமாதி ஞானமாவதாகிய சுவாநுபவம்வரப் பயிலாதுகன்மோபாசனைகளிலும் லௌகிக வியாபாரங்களிலும் புத்தியைச் செலுத்தி உழலுவதே தவிர்காரியமாகும்.

இங்ஙனஞ் செய்காரியத்தைச் செய்தும், தவிர்காரியத்தைத் தவிர்த்தும் இருப்பதே, சுருதிகளுக்கும் மேலோர்களுக்குஞ் சம்மதமென்று உணரத்தக்கது.

உக - வது அத்வைதசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான் திருவருள் வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

௨௨ - வது.

சகஜாநுபவசிந்தனை.

“சும்மாவிருக்கச் சுகஞ்சுகமென்று சுருதியெல்லாம்” நிரந்தரஞ்சொல்லியபடியே சற்குரு சுவாமிகளால் தத்துவநிலையைப் போதிக்கப்பெற்ற மாணாக்கனாகிய ஓர் விவேகியானவன் முன்னர்ச் சகல விவகாரங்களையும் விட்டுத் தனியே ஓரேகாந்த ஸ்தானத்தில் ஆசனத்தைப் பொருந்திச் சற்குரு தியானஞ்செய்து, பின்னர்த் தேகேந்திரியங்களை நியதிகளைந்துமனத்தைக் கண்டு, ரஜோகுணமாகிய கோரவிருத்தியின் வழித்தாய்ச்சென்று, நனவாகிய இந்திரியங்களினின்று விஷயங்களை அறிவதாகிய நினைப்பையுங்கெடுத்து, தமோகுணமாகிய மூடவிருத்தியின் வழித்தாய்ச்சென்று, சுழுத்தியாகிய அவித்தையினின்று அறிவை அறியாததாகிய மறப்பையுங்கெடுத்து, சத்துவகுணமாகிய சாந்தவிருத்தியின் வழித்தாய்ச்சென்று, நனவிற் சுழுத்தியாகிய துரியத்தினின்று கூடஸ்தவறிவாகிய தன்னை அ-

றிவின் விளக்கமாகிய தன்னால் அறிபொருளை அறியாத பிரமவறிவாகிய தானாகவே அறியாமலறிவதாகிய சும்மாவிருந்தே சுகம்பெறச் சதாகாலமும் அநுசந்தானம் பண்ணிக்கொண்டு வரும்பொழுது, அவ்வுண்மைச் சிதாகாரமாய்ச் சுயாநுபவமாகிய துரியாதீதநிலை லப்தமாய் இந்திரிய விவகாரமாகிய ஜாக்கிராவஸ்தையும், அதற்கிடமாகிய ஸ்தூலதேகமும், அதனை அபிமானியாநின்ற விஸ்வனுமில்லையாய், மனோவிவகாரமாகிய சொப்பனாவஸ்தையும், அதற்கிடமாகிய சூட்சுமதேகமும் அதனை அபிமானியாநின்ற தைசதனும் இல்லையாய், ஜீவவிவகாரமாகிய சுழுத்தியவஸ்தையும், அதற்கிடமாகிய காரணதேகமும் அதனை அபிமானியாநின்ற பிராஞ்ஞனுமில்லையாய் முடியும்.

இங்ஙனம் இவ்வியஷ்டிகளில்லையாய் முடியவே.

இவற்றைச் சிருஷ்டித்தும் திதித்தும் சங்கரித்தும் விவகரிக்கும் விவகாரங்களாகிய சமஷ்டி ஜாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி அவஸ்தைகளும், இவற்றிற்கிடமாகிய விராட்டு இரணியகர்ப்பம் அவ்வியாகிர்தமென்னும் சமஷ்டி ஸ்தூல சூக்ஷ்ம காரணதேகங்களும், இவற்றை அபிமானியாநின்ற வைஸ்வாநரன் சூத்திராத்மா அந்தர்யாமியென்னும் பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்களாகிய சமஷ்டியபிமானிகளுமில்லையாய் முடியும்.

இங்ஙனம் ஆரோபமாகிய இச்சீவேஸ்வர ஜகங்கள் முடியினும், விவகாரதசையில் அவைசாமான்யமாய்த் தோன்றவரும். அங்ஙனந் தோன்றும்போது அவற்றிற்குச் சாக்ஷிமாத்திரமாகவே யிருந்து பார்த்துவரின், அவ்வாரோபிதமாகிய சாமான்ய நாமரூபங்களும் அதிஷ்டானமாகிய சச்சிதாநந்த சிவசொரூபமாய் விளங்கி, அத்வைதாநுபவமாகிய சகஜநிலையிற் சுகம்பெற்றுப் பின்னர் உண்மைமோக்ஷத்தை யடைந்து வாழ்வன். இதில் யாதொரு சம்சயமுமில்லை சத்தியம்.

௨௪ - வது

சகஜாநுபவசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨

சிவபெருமான் திருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

௨௫ - வது.

யதார்த்தபஞ்சகநிரூபகசிந்தனை.

இவ்வுலகத்தின் கண்ணே ஆத்மாக்களுக்குள் இருக்கின்ற சிவபெருமானது நிரோதகருணம்ச விசேஷத்தால், ஒருவன் முன்னாற்பாவத்திற்கிஞ்சிப்புசபுண்ணியங்களைக் காம்யகாண்டவிதிப்படி செய்து; அதற்குறும்போக பலன்களை அநுபவித்து வெறுத்து, பின்னர்ப்பதிபுண்ணியங்களைத் திரிகரணசுத்திபூர்வமாகப் பத்திகாண்டவிதிப்படி செய்து, அதற்குறும் சித்த சுத்தியாகிய பிரத்தியக்ஷ பலனைப் பெற்றகாலத்தில் நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகம் இகமுத்திரார்த்த பலபோக விராகம் சமாதிஷட்கம் முமுக்ஷுத்வம் ஆகிய சாதனசதுஷ்டய சம்பத்துண்டாய் முற்றத்துறந்து, ஆசாரியத் தேட்டமுண்டாகி அநுபவமில்லாமல் வாக்குமாத்திரஞானத்தால் ஞானாசாரிய வேடம் பூண்ட ஞானசாரமில்லாத அஞ்ஞாசாரியனைக் கைவிட்டு, பாசவைராக்கியம் ஜீவகாருண்யம் ஈஸ்வரபக்தி பிரமஞானம் ஆகிய நான்குமே ஓருருவாயமைந்து விளங்குகின்ற ஞானா

சாரியரைத் தேடியடைந்து, அவரது திருவருள்சுரக்கும்படி ஆப்தம் அங்கம் தானம் சத்பாவம் ஆகிய குரு சேவையைச் செய்து, அவரது சோதனைக்கெல்லாம் தனது தீவிரதரபக்குவத்தையே வெளிப்படக் காட்டிநின்று, அவரது திருவடிகளில் வணங்கி ஞானகாண்டவிதிப்படி சுவாமி! உண்டாய்த்தோன்றி யழிவதான இவ்வுலககாரண கர்த்தராவார் யார்? அவரது இலக்கணம்யாது?

நான்யார்? எனதுஇலக்கணம்யாது?

என்னையும் தலைவனையும் தெரியவொட்டாமல் மறைத்து மயக்கித்துன்புறுத்திப் பந்திப்பது என்னை? அதனது இலக்கணம் யாது?

பந்தத்தினின்றும் விடுவித்து முத்தியைக்கொடுப்பது யாது? அதனது இலக்கணம் என்னை?

முத்தியென்பதுயாது? அதனது இலக்கணம் என்னை? இவைகளைக் கிரமமாக அநுக்கிரகித்தருளி அடியேனையாட்கொள்ளல் வேண்டுமென் றிரந்து நிற்க, ஆசாரியர் அச்சீடனுக்கு தனது திருவருட் பிரசாதத்தைத் தந்தருளி விசாரமுகத்தால் அநுக்கிரகஞ் செய்யுமாறு.

பரமகாருண்ய சத்திமானாகிய சர்வசம்ஹாரகர்த்தாவாய் விளங்காநின்ற ஸ்ரீ சிவபெருமானே உலககார

ணகர்த்தராவர், சச்சிதானந்த சொரூபரா யிருத்தலே அவரது இலக்கணமாம்.

அஃது சொரூபமென்றும் ரூபமென்றும் இரண்டுபகுப்பா யிருக்கும்.

அவற்றுள் சொரூபமாவது சர்வத்திற்கும் தாரகமாயும் சாக்ஷிமாத்திரமாயும் விளங்காநின்ற நிஷ்களசொரூபமாகிய அத்வைத பிரமசொரூபமா யிருத்தலாம்.

ரூபமாவது தனது திருவருட்சத்தியால் ஆத்மாக்களைக் கிரமமாக பந்தத்தினின்றும் நீக்கி முத்திசொரூபமாகிய தன்னுடேமோக்ஷ நிமித்தம் பஞ்சகிருத்தியங்களை நடாத்தி ஆத்மாக்கள் வேண்டும் சகளரூபமாகத் தனது இச்சாஞானக்கிரியா வடிவாயமைந்த தேவதாரூபமா யிருத்தலாம்.

அகமெனஇருந்து விளங்கும் ஆத்மாவே நீயாம்.

அறிவு சொரூபமாயிருத்தலே நினதுஇலக்கணமாம்.

அஃது எதார்த்த சொரூபமென்றும் போலி ரூபமென்றும் இரண்டுபகுப்பா யிருக்கும்.

அவற்றுள் எதார்த்தசொரூபமாவது சகலஜீவோபாதிகளுடன் சம்பந்தப்பட்டும் சம்பந்தப்படாமலே நிர்விகாரமான சாக்ஷிமாத்திரமாயும் சுத்தஅறிவு சொரூபமாயு மிருத்தலாம்.

போகரூபமாவது சகலவுபாதிகளுடன் சம்பந்தப்பட்டு அபிமானத்தோடொன்றிய சிற்றறிவு ரூபமாயிருத்தலாம்.

உணதறிவைப் பந்திப்பது மலமாம்.

அஃது ஆணவமென்றும் மாயையென்றும் கன்மமென்றும் மூன்றாயிருக்கும்.

அவற்றுள் இருளாயிருத்தலே ஆணவமலத்தினது இலக்கணமாம்.

ஒளியாயிருத்தலே மாயாமலத்தினது இலக்கணமாம்.

கிரியையாயிருத்தலே கன்மமலத்தினது இலக்கணமாம்.

அம்மூன்றும் காரணகாரியம் என்று இருபகுப்பாயிருக்கும்.

அக்காரணங்கள் ஏகமாயும் அநாதியாயும் இருக்கும். காரியங்கள் அநேகமாயும் தோன்றியழிவதாயுமிருக்கும்.

ஆணவமானது ஆத்மாவோடு அநாதியே அபின்னமாய்க்கலந்து காரணரூபமாய் நின்றும் ஆத்மாவினது உணர்வைச் சொரூபாஞ்ஞான ரூபமாயும் விஷயாஞ்ஞானரூபமாயுந் தோன்றி மறைக்குங் காரிய ரூபமாய் விளங்கியும் பரிபாகம் வந்தகாலத்தில் சிவஞானத்தா

ல் சூன்யமாய்க் கழிந்தழியும். மாயையானது ஆத்மாவோடு அநாதியே பின்னமாய்க் கலந்து ஈஸ்வரசத்தி யநுசரணையாய்க் காரணரூபமாய் நின்றும் ஆத்மாவுக்கு தநுகரண புவன போக ரூபமாயும் சுருதிகுரு சுவாநுபவ ரூபமாயும் தோன்றி ஆத்மாவினது உணர்வை விளக்குங்காரிய ரூபமாய் விளங்கியும் சத்தி நிபாதம் பதிந்தகாலத்தில் தன்னால் மித்தையாய்க் கழிந்தழியும்.

கன்மமானது ஆத்மாவோடு அநாதியே பின்னாபின்னமாய்க் கலந்து ஈஸ்வரசத்தி யநுசரணையாய்க் காரணரூபமாய் நின்றும் ஆத்மாவுக்கு ஆர்ச்சித்த கன்ம ரூபமாயும் அநுபவகன்மரூபமாயும் தோன்றி ஆத்மாவை பிரவிர்த்தி நிவிர்த்திரூபமாக சேஷ்டிப்பிக்குங் காரிய ரூபமாய் விளங்கியும் இருவினையொப்புவந்த காலத்தில் அகர்த்துவத்தால் நிச்சலனமாய்க் கழிந்தழியும்.

முத்தியைக்கொடுப்பதுவே தத்துவஞானமாம்.

பதி பசு பாசம் ஆகிய திரிபதார்த்தங்களின் இலக்கணத்தை யுள்ளபடி விளக்கிவைப்பதுவே அதனது இலக்கணமாம்.

அஃது பரஞானமென்றும் அபரஞானமென்றும் இரண்டுபகுப்பாயிருக்கும்.

அவற்றுள் பரஞானமாவது ஆத்மாவுக்குப் பாசவிலக்கணத்தை ஈதீதெனத் தெரிவித்தும் அந்த நியதிசெ

ய்வித்தும் அதற்குமேல் பசுவிலக்கணமும் பதியிலக்கணமும் உள்ளபடி யநுபவமா யறிவித்து ஆத்மாவும் சிவமும் மகாவாக்யார்த்தப்படி ஏகமுமாகாமல் இரண்டுமாகாமல் பரமாத்வைத சொரூபாநுபவமா யமையும்படி சமாதிமுகமாய் நின்றுணர்த்தும் அநுபவஞான வடிவாய்ப் பிரகாசிக்கு மியல்போ டிருத்தலாம்.

அபரஞானமாவது அவ்வுண்மைக ளனைத்தும் தெளிய ஆத்மாவுக்கு ஐயந்திரிபற சுருதிமுகமாய் நின்றுணர்த்தும் நிச்சயஞானவடிவாய்ப் பிரகாசிக்கு மியல் போடிருத்தலாம்,

விடுபட்டதுவே முத்தியாம்.

ஆநந்தமாயிருத்தலே அதனது இலக்கணமாம்.

அஃது சாலோகம் சாமீபம் சாரூபம் சாயுச்சியம் என நான்கு பகுப்பா யிருக்கும்.

அவற்றுள் சாலோகமுத்தியாவது மோக்ஷகர்த்தாவினது உலகத்தை யடைந்து ஆநந்தமா யிருத்தலாம்.

சாமீபமுத்தியாவது அக்கர்த்தாவினது சமீபத்தையடைந்து ஆநந்தமா யிருத்தலாம்.

சாரூபமுத்தியாவது அக்கர்த்தாவினது திருவுருவத்தையடைந்து ஆநந்தமா யிருத்தலாம்

சாயுச்சிய முத்தியாவது சாக்ஷாத் அக்கர்த்தாவாயே சகஜாநந்தசொரூபமா யிருத்தலாம்.

அச்சாயுச்சிய முத்தியானது ஜீவன் முத்தியென்றும் விதேகமுத்தியென்றும் இரண்டு பகுப்பாயிருக்கும்.

அவற்றுள் சீவன்முத்தியாவது ஆத்மாவானவன் பாசத்தொடக்கில்லாமல் தேகத்தோ டிருந்து மோகத்தொடக்கில்லாமல் போகங்களை யநுபவிக்கும்பிராரத்தமுள்ளமட்டும் அநுபவித்தும் சிவாநந்தாநுபூதி மாறாமலிருத்தலாம்.

விதேகமுத்தியாவது பிராரத்தகன்மமொழிந்தவுடனே யாதொருபந்தகமு மில்லாமல் மீளாதசிவாநந்தாநுபவாதீதமா யிருத்தலாம்.

சாலோகாதி நான்கு முத்திகளையும் அடைவதற்கு சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் ஆகிய நான்கு பாதங்களும் கிரமமாகச் சாதனங்களாக இருக்கும்.

ஆனதால் பவபந்தத்திற்குப் பயந்து மோக்ஷமடைய விரும்பும் பக்குவர்கள், சுருதிசம்மதப்படி சற்குருமுகமாய்ச் சரியையாதி நான்கு பாதங்களினது இலக்கணங்களை அஞ்ஞானம் சந்தேகம் விபரீதமறக் கேள்வியுற்றுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து அநுசந்தானம் பண்ணிச் சாலோகாதி நான்கு முத்திகளையும் பெற்றுய்யக் கடவர்கள் என்று அநுக்கிரகஞ் செய்தருளிய ஞானாசாரிய

னைச் சற்சீடனானவன் விதிப்படி வலம்வந்து அஷ்டா
ங்காதி நமஸ்காரங்கள் செய்து எழுந்து அஞ்சலியஸ்
தனாய் நின்று பேரன்போ டுள்ளுருகிப் புறத்தே ஒழு
குவதுபோலும் கண்களிற் பெருகும் ஆநந்தபாஷ்பத்
தோடும் தோத்திரித்து, பின்னர் அவரது அநுஞ்ஞை
பெற்றுக்கொண்டு சிரவணஞ் செய்தபடி மனனித்து
நிதித்தியாசனத்தில் சமாதிமுகமாகச் சொரூப சாக்ஷா
த்கார மடைந்து சகஜாநுபவத்தில் ஜீவன்முத்தி வி
தேகமுத்தி யநுபவங்களையடைந்து வாழ்ந்தனன்.

௨௩ - வது

பதார்த்தபஞ்சகநிரூபகசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான்திருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

௨௪ - வது

பந்தபஞ்சகநிவர்த்தகசிந்தனை.

ஸ்ரீ சச்சிதானந்த சிவசொருபமாகிய பசுபதியே பசு
க்களினது பாசநிவர்த்தியார்த்தமாய்க் குருலிங்க சங
கம வடிவங்களில் அதிஷ்டித்துக்கொண்டு விளங்குமெ
ன்பதைப் புண்ணியபரிபாகத்தினால் சுருதியின்வழித்
தாயறிந்து மனோவாக்குக்காயங்களால் சத்தியபத்தி
யைச்செய்தும், அதனால் கன்மசமத்துவத்தையும், அத
னால் சத்திநிபாதத்தையும் அதனால் சித்தசுத்தியையும்,
அதனால் சாதனசதுஷ்டயத்தையு மடைந்து தேகாதி
பந்த பஞ்சக நிவர்த்தியாகிய நிர்க்குண சாயுச்சியமுத்
தியைப் பிரமசுருதி வாக்யப்படி சற்குருமுகமாய்ச்
சுவாநுபவமாய்ப் பெறத்தக்க மாணாக்கர்கள், தேகத்தை
மறந்தும் மனத்தையடக்கியும் அஞ்ஞானத்தைக் கெ
டுத்தும் சத்தியபுத்தியையொழித்தும் பேதாநுபவஞா
னத்தைக் களைந்துஞ் சும்மாவிருக்கும் நிலையை விரும்
பினமையால், சற்குருசுவாமிகளை விதிப்படியடைந்து
அவரால் அநுக்கிரகம் பெறுமாறு, சுவாமி! பந்தத்து

குத்தேகமே காரணமென்றுரைத்தலால், முன்னரித்தேகத்தைமறக்க அநுக்கிரகித்தருளல் வேண்டுமென்னின்,

அத்தேகம் நித்திராகாலத்தில் யாதொரு முயற்சியின்றியே மறக்கவில்லையோ என;

சுவாமி! கன்மத்தால் இத்தேகத்தை மறந்ததாயினும் பாகியத்தில் வைத்துவிட்டு மறந்ததாயிருக்கின்றமையால், மறுபடியும் நித்திராவஸ்தையை நீங்கியகாலத்தில் இத்தேகந் தானுயிருக்குந் தன்மையோடு வருகின்றது. ஆதலால், இங்ஙனம்வைத்துவிட்டு மறக்காது ஞானத்தாற் களைத்துக்கொண்டு மறப்பதாகிய உபாயத்தை யநுக்கிரகித்தருளல் வேண்டுமென்னின்,

ஸ்தூலபஞ்சபூத பௌதிகமான ஸ்தூலசரீரத்தைத் தனித்தனி சூக்ஷ்ம பஞ்சபூதமான சப்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்தத் தன்மாத்திரைகளாகக் காணப்பெறின் மறந்துவிடும் என,

சுவாமி! இந்நிலை சுவானுபவமாய்வந்த அடியேங்களுக்கு இத்தன்மாத்திரைகள் சூக்ஷ்மாங்கமாகிய மனத்தில் அபேதமாயிருத்தலானும், பந்தத்துக்கு மனமே காரணமென்றுரைத்தலானும், இம்மனமடங்க அநுக்கிரகித்தருளல் வேண்டுமென்னின்,

அம்மனம் சுழுத்திகாலத்தில் யாதொரு முயற்சியின்றியே அடங்கவில்லையோ என,

சுவாமி! கன்மத்தால் இம்மனம் அடங்கியதாயினும் அந்தர்முகத்தில் வாசனைகளைவைத்துக்கொண்டு அடங்கியதாயிருக்கின்றமையால், மறுபடியும் சுழுத்தியவஸ்தையை நீங்கியகாலத்தில் அம்மனம் பிரவிர்த்தியாய் இருக்குந் தன்மையோடு வருகின்றது. ஆதலால், இங்ஙனம்வைத்துக்கொண்டு அடங்காது ஞானத்தால் நாசஞ்செய்துகொண்டு அடங்குவதாகிய உபாயத்தை அநுக்கிரகித்தருளல் வேண்டுமென்னின்,

உலக, தேக, சாத்திர அகங்கார வாசனாரூபங்களாகிய கோரமூட விருத்திகளைச் சுபவாசனா ரூபமாகிய சாந்த விருத்தியாயிருக்கப்பெறின் அடங்கிவிடும் என,

சுவாமி! இந்நிலை சுவானுபவமாய்வந்த அடியேங்களுக்கு இச்சத்துவவிருத்தி அஞ்ஞானத்தினால் காரணரூபமான பகுதியில் அபேதமாயிருத்தலானும், பந்தத்துக்கு அஞ்ஞானமே காரணமென்றுரைத்தலானும், இவ்வஞ்ஞானங்கெட அநுக்கிரகித்தருளல்வேண்டுமென்னின்,

அவ்வஞ்ஞானஞ் சொப்பனகாலத்தில் யாதொரு முயற்சியின்றியே கெடவில்லையோ என,

சுவாமி! கன்மத்தால் இவ்வாரோபாஞ்ஞானம் கெட்டதாயினும், அதிஷ்டானாஞ்ஞானம் கெடாதிருக்கின்றமையால், மறுபடியுஞ் சொப்பனாவஸ்தையை நீங்கிய காலத்தில் இவ்வதிஷ்டானாஞ்ஞானமாயிருக்குந் தன்

மையோடு வருகின்றது. ஆகலால், இங்ஙனமிருக்கக் கெடாத ஞானத்தால் அபாவப்படுத்திக்கொண்டு கெடுவதாகிய உபாயத்தை அநுக்கிரகித்தருளல் வேண்டுமென்னின்?

ஆரோபாஞ்ஞானத்தை எதிரிட்டறியாநின்ற ஜீவவறிவைத் தானென்றுணராது, அதிஷ்டானஞ் ஞானத்தை அபாவமென்று சுட்டியறியாது, தன்னையறியுஞ் சுத்தவறிவே தானாக உணரப்பெறின் கெடும் என,

சுவாமி! இந்நிலை சுவாநுபவமாய்வந்த அடியேங்களுக்கு இவ்வதிஷ்டான ஞானமும் மஹாகாரணரூபமான மாயையில் அபேதமாயிருந்தலானும், பந்தத்துக்கு மாயையேகாரணமென் றுரைத்தலானும், இம்மாயாம்சமான ஜகத்சத்தியபுத்தி ஒழிய அநுக்கிரகித்தருளல் வேண்டுமென்னின்,

அச்சத்தியபுத்தி ஜாக்கிரகாலத்தில் யாதொருமுயற்சியின்றியே ஒழியவில்லையோ என,

சுவாமி! கன்மத்தால் இச்சொப்பன ஜகத்சத்தியபுத்தி ஒழிந்ததாயினும், ஜாக்கிர ஜகத் சத்தியபுத்தி ஒழியாதிருக்கின்றமையால், மறுபடியும் ஜாக்கிராவஸ்தையை நீங்கியகாலத்தில் இச்சத்தியபுத்தியா யிருக்குந் தன்மையோடு வருகின்றது. ஆகலால், இங்ஙனமிருக்கவொழியாத ஞானத்தால் கெடுத்துக்கொண்டு ஒழிவதாகிய உபாயத்தை அநுக்கிரகித்தருளல்வேண்டுமென்னின்?

ஆத்மஞானத்தோடு மாத்திரமாயிராமல் சர்வசாக்ஷியாகிய பிரமஞானத்தோடும் இருந்தறியப் பெறின் ஒழியும் என,

சுவாமி! இந்நிலை சுவாநுபவமாய்வந்த அடியேங்களுக்கு இச்சர்வசாக்ஷிஞானமும் சிற்சத்தியி லபேதமாயிருந்தலானும், சிற்சத்தியே ஜீவன் முத்திக்குக்காரணமென் றுரைத்தலானும், இச்சிற்சத்தியினது பேதாநுபவ ஞானங்களைய அநுக்கிரகித்தருளல் வேண்டுமென்னின்,

அச்சிற்சத்தியினது பேதாநுபவஞானம் ஆஷ்டணிம்பூககாலத்தில் யாதொரு [illegible]ன்றியே களையவில்லையோ என,

சுவாமி! கன்மத்தால் இச்சிற்சத்தியினது பேதாநுபவஞானங் களைந்ததாயினும், சாக்ஷிஞானங் களையாதிருக்கின்றமையால், மறுபடியும் ஆஷ்டணிம்பூரவஸ்தையை நீங்கிய காலத்தில் இச்சாக்ஷி ஞானமாயிருக்குந் தன்மையோடுவருகின்றது. ஆகலால், இங்ஙனமிருக்கக் களையாத ஞானத்தால் அபேதப்படுத்திக்கொண்டு களைவதாகிய உபாயத்தை அநுக்கிரகித்தருளல்வேண்டுமென்னின்,

சாக்ஷி ஞானத்துக்குச் சாக்ஷியமாயிராநின்ற நாமரூபங்களைச் சச்சிதாநந்தஸ்வரூபமாயமைக்கப்பெறின், விசேஷபாகங் களைந்து பிராரத்தசேஷமு

ன்னமட்டும் சகஜத்தில் அச்சாக்ஷி ஞானத்தினது சாமான்யபாகமாகிய சிற்சத்தியினது அபேதாநுபவஞானத்தோடும், ஜீவன் முத்திதசையிற் சின்னாளிருந்து பின்னர் விதேகமுத்தி தசையில் அநுபவாதீதமாகிய தன்னிலே பூரணமாய்க்கரையும் என, இவ்வாறு சங்கைகளுக்கெல்லாம் விடைகளை அநுக்கிரகித் தருளியபடியே சும்மாவிருந்த சற்குரு சுவாமிகளைநோக்கிச் சற்சீடர்களும், அங்ஙனமே சும்மாவிருக்கும் சகஜாநுபவத்தில் அமைந்திருந்தனர் என்றறிக.

இச்சிந்தனையில் தசவிதசங்கை உத்தரங்களாயிருக்கின்றவைகளை நன்குணரப்புகு அறிவினர்களுக்கு ஐம்பகுப்பாயும் ஒவ்வொரு பகுப்பினும், முன் சங்கையுத்தரங்களைந்தும் பொதுத்தன்மையாயும், பின் சங்கையுத்தரங்களைந்தும் சிறப்புத்தன்மையாயும், முடிவில் கேளாதகேள்விக்குச் சொல்லாத மௌனமாகிய மறுமொழியாயும் விளங்கும். ஆயினும் இது உள்ளும், புறமும் மாறுபாடில்லாத சத்தியபத்தியோடு சற்குரு சந்நிதியை யடைந்து அவரது முகமாகக் கேள்வியுற்றுச் சிந்தித்துணரத் தக்கதேயாம்.

உச - வது

பந்தபஞ்சகநிவர்த்தகசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான்திருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

உரு - வது

அவஸ்தாபஞ்சகநிவர்த்தகசிந்தனை.

இங்கே தோன்றுகின்ற நிருவியமான சகலவுலகங்களும் நாமரூபமென்றுணரும் அவதரமே ஜாக்கிராவஸ்தையாம்.

இங்ஙனந் தோன்றும் நாமரூபங்களனைத்தும் சங்கற்பமயமென் றுணரு மவதரமே சொப்பனாவஸ்தையாம்.

இங்ஙனஞ் சங்கற்பமாகிய நாமரூபங்களை உணர்ந்த தன்னை உணராதிருக்கு மவதரமே சுழுத்தி அவஸ்தையாம்.

இங்ஙனமுணராதிருந்ததன்னைத் திருக்குருபமான உணர்வென்றுணர்ந்து தன்னிடத்தில்தோன்றுஞ் சங்கற்பமயமாகிய நாமரூபங்களனைத்திற்கும் சாக்ஷிமாத்திரமா யிருந்து விளங்கு மவதரமே துரியாவஸ்தையாம்.

இங்ஙனமிருந்து விளங்கும் உணர்வாகிய தன்னிடத்தில் சங்கற்பமயமாகிய நாமரூபங்களனைத்தும் இருந்து தோன்றி இன்பமான அம்சத்தாலனைத்துமாகிய சச்சிதானந்தாத்வைத பிரமசொரூபந்தானாய் அமையுமவதரமே துரியாதீதாவஸ்தையாம்.

இங்ஙனஞ் சொல்லிய சுத்த பஞ்சாவஸ்தைகளையுஞ் ஞானாசாரிய ரருளிச்செய்த ஞானக்கண்ணினால் தெளிந்த விவேக வைராக்கியங்களோடும் ஜனசங்கமில்லாத ஏகாந்த ஸ்தானத்தில் சுகாசனத்திருந்து சற்குருவைத் தியானஞ்செய்து ஏடமாகெ[illegible]ந்தகத்தை திடஞ்செய்து விஷயங்களைக் கவர்தற்கு வாயில்களாக இராநின்ற இந்திரியங்களில் செல்லுமனத்தைக்கண்டு, அதை அவ்வவ்விடஞ் செல்லவொட்டாமல் நிறுத்தி, ரஜோகுணம்சமான சலனபாவங்களையும், தமோகுணம்சமான சூன்யபாவங்களையும், அடையவொட்டாமல் சத்வகுணம்சமான பிரகாசமாய் வைத்துக்கொண்டு, சகல உலகங்களையும் நாமரூபமே யெனக்கண்டுணர்ந்தால், தேகந்தானென்கின்ற பாவனையோடு தன்மைதீமையென்கின்ற பேதபாவனையுங் கெடும்.

சகல நாமரூபங்களையும் சங்கற்பமயமே எனக்கண்டுணர்ந்தால், விஷய உணர்வென்கின்ற இந்திரியங்களோடு விஷயக்காக்ஷியுங் கெடும்.

சகலத்தையு முணர்ந்த தன்னை மறைத்ததுபோன்ற அஞ்ஞானமாகிய சூன்யமிதுவே யெனக்கண்டுணர்ந்தால், மனமென்கின்ற உள்ளத்தோடு காரணவாசனையுங் கெடும்.

சகலத்தையு மறைத்த அஞ்ஞானமாகிய சூன்யத்தைச் சுட்டாதொளிரும் சுத்தவறிவே தானெனக்கண்டுணரா துணர்ந்தால், சுட்டறிவென்கின்ற ஜீவத்துவத்தோடு அவித்தையுங் கெடும்.

சகலசாக்ஷிய வடிவமாகிய நாமரூபங்களிரண்டும் சாக்ஷிவடிவமாகிய சச்சிதானந்த சொரூபத்தில் தன்மயமாகிய அத்வைதமாய் விளங்கும் பிரமமே தானெனக் கண்டுணர்ந்தால், சாக்ஷியறிவென்கின்ற ஈசுரத்துவத்தோடு மாயையுங்கெடும்.

இங்ஙனஞ் சகல துவிதபாவங்களுங்கெட்டுச் சச்சிதானந்தாத்வைத பிரமம் தானென வுணர்வதுவே வேதமுடிவாகிய உபநிஷத்தின் மஹாவாக்கிய தாற்பரியமும் குருபதேசமும் ஜீவன்முத்தர்களுடைய அநுபவமுமாகிய மூன்றும் ஒத்ததுணிவாகும்.

ஆதலால், சாதனசதுஷ்டயமுடைய பக்குவியானவன் சற்குருகடாக்ஷம்பெற்று முற்சொல்லியபடி நினைப்பின் வசஞ்சென்று பிரவிர்த்தியடையாமலும், மறப்பின் வசமடைந்து நிவிர்த்தியடையாமலும் மத்தியில்தெளிந்து

ஞானவிருத்தியால், முன்னர்த்தோன்றுகின்ற நாமரூபங்களையும் அந்நாமரூபங்கள் சங்கற்பமயமென்பதையும் தனது யதார்த்தசொரூபத்தைக் காணவொட்டாது மறைத்த அஞ்ஞானத்தையும், இதுவிதுவென உள்ளபடி அநுபவமாயுணர்ந்து, பின்னர் இங்ஙனம் இவ்வவஸ்தாத்திரயங்களை உணர்ந்த உணர்வாகிய தன்னை ஞானாசாரியர் உணர்த்தியபடியே உணர்ந்து முற்கண்ட சங்கற்பமயமான நாமரூபங்கள் அனைத்திற்கும் எவ்விடங்களிலும் எப்பொழுதும் சாக்ஷிமாத்திரமாயிருக்கிற தனது வியாபகசொரூபத்தையும், அந்தச்சங்கற்பமயமான நாமரூபங்களும் சச்சிதாநந்தத்தைவிட வேறாகாமல் தானே அவையனைத்துமாயிருந்து தோன்றிப்ரமித்துக்கொண்டு விளையாடும் அத்வைத சொரூபத்தையும், சகஜாநுபவமாயுணர்ந்து முத்தருக்குமவலாயினும் முற்சொல்லிய நிலைகளிலெந்தெந்தநிலைகள் அநுபவத்திற்குவந்தனவோ அந்தந்தநிலைகளை சகஜப்படுத்திக்கொண்டு அதற்குமேல் மற்றநிலைகளை அடையும் அப்பியாசங்களைக்கொண்டு அவற்றையும் சகஜாநுபவப்படுத்தும் அவதாத்தில், உணர்வாகிய தன்னையுணர்ந்தவிடத்தில் அஞ்ஞானமாகிய சுழுத்தியவஸ்தைகெட்ட அநுபவ அடையாளமும் சர்வசாக்ஷியாகிய தன்னையுணர்ந்தவிடத்தில் சங்கற்பமாத்திரமென்றுகண்டநாமரூபங்களின் சத்தியத்தோற்றமாகிய ஜாக்கிராவஸ்தை கெட்டவநுபவஅடையாளமும், சச்சிதாநந்தாகண்டாத்வைத சொரூபமாகிய தன்னையுணர்ந்தவிடத்தில் தன்மயமென்றுகண்டநாமரூபமயமாகும் சங்கற்பத்தின்மித்தைத் தோற்றமாகிய சொப்பனவவஸ்தைகெட்டஅநுபவ அடையாளமும், இங்ஙனம் அவஸ்தாத்திரயங்களும்கெட்ட விடத்தில் அவற்றிற்குச் சாக்ஷியாயிருந்து விளங்குவதாகிய துரியாவஸ்தைகெட்ட அநுபவஅடையாளமும், இங்ஙனம் துரியாவஸ்தை கெட்டவிடத்தில் அதுபற்றித் துரியாதீதாவஸ்தையென்பதும் விவகாரமட்டன்றிப் பரமார்த்தத்தில் வசனமாத்திரமேயென்னும் அநுபவ அடையாளமுங்கண்டு கழித்து, சகஜாநுபவத்தில் சும்மா இருக்கும் ஜீவன்முத்தியையடைந்து பின்னர் விதேகமுத்தியை யடையவேண்டுவதே செய்காரியமாகும்.

௨௫ - வது

அவஸ்தாபஞ்சகநிவர்த்தகசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான்திருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

௨௬ - வது

துரியாநுபவசிந்தனை.

உலகத்தின்கண்ணே வேதவிதிப்படி புண்ணியங்களைச் செய்துள்ள அநேகஞ் ஜீவர்களுக்குள் ஒருபுண்ணியாத்மாவானவன் சிவபுண்ணியங்களைச்செய்து, அதனால் சித்தபரிபாகப்பட்டவனாய்ச் சாதுக்களது சார்பினால், அவனுக்குச் சாஸ்திரவாசனையுண்டாகியபோது சாக்கிரத்தில் விழித்தலும், தூங்கலும், சொப்பனத்தில் நினைத்தலும், மறத்தலும், சுழுத்தியில் அறிதலும், அறியாமையும் ஆகிய இச்சகலகேவலங்களினால் தனது எதார்த்த சொரூபத்தை அறியாமல், தோன்றுதொட்டுச் சனனமரணப்பட்டுத் துக்கசாகரத்தில் வீணாய்மூழ்கிப்போகின்றேமென்றறிந்து, பின்னர் இச்சகலகேவலங்கள் தாக்காத சுத்தாவஸ்தையில் நிறுத்தி, யதார்த்த சொரூபத்தை அறிவித்து, நித்தியாநந்தமாகிய கரையிலேற்றி இரக்ஷித்தருளும் பரசவைராக்கியம், ஜீவகாருண்ணியம், ஈசுரபக்தி பிரமஞானமாகிய இந்நா

ன்றுமே ஓர்வடிவாய்த் திரண்டுவந்த ஞானாசாரியனைத் தேடியடைந்து, அவரது திருவருள்பெறும்படி அவரை அன்போடு துதித்து வணங்கி வினவும் ஆப்தம், அங்கம், தானம், சற்பாவமாகிய சிஷ்டாசாரம் மூன்றும் அமைந்த சற்சிஷனுக்கு அவரநுக்கிரகஞ்செய்த பிரகாரம்,

இந்திரியமானது ஒருவிஷயத்தைச் சுட்டிக் கிரகித்தால், அப்பொழுது அவ்வொருவிஷயமாத்திரம் கிரகிக்கப்பட்டதாயும், மற்றவிஷயங்கள் கிரகிக்கப்படாதனவாயுமுடியும். இங்ஙனம் முடிவதே சகலகேவலமாகும்.

அங்ஙனம் யாதொருவிஷயத்தையும் இந்திரியங்களானவை சுட்டிக் கிரகியாமல் பொதுப்பார்வையாயிருந்தால், ஸ்தூலபிரபஞ்ச விஷயங்கள் விசேஷமாய்த் தோன்றுவதாகிய அறிவும், அத்தியந்தம் தோன்றாமையாகிய அறியாமையும் கெட்டு, பார்வை பாராமையற்ற மத்திய சுதாவஸ்தையாகும்.

இம்மத்திய சுதாவஸ்தையில் நின்று ஞானாசாரியர் அருளிச்செய்தபடி சற்சிஷனானவன் தனது எதார்த்த சொரூபத்தை அறிந்து, ஸ்தூலபிரபஞ்ச விஷய சாமான்யத்தோற்றரவிற்குச் சாக்ஷிமாத்திரமாயிருப்பதே ஜாக்கிரத்தில் துரியமாகும்.

மனமானது ஒரு விஷயத்தைச் சுட்டி நினைத்தால் அப்பொழுது அவ்வொரு விஷயமாத்திரம் நினைக்கப்பட்டதாயும், மற்ற விஷயங்கள் நினைக்கப்படாதனவாயு முடியும், இங்ஙன முடிவதே சகல கேவலமாகும்.

ஆதலால், அங்ஙனம் யாதொருவிஷயத்தையும் மனமானது சுட்டிநினையாமல் பொதுப்பார்வையாயிருந்தால், சூக்ஷ்ம பிரபஞ்சவிஷயங்கள் விசேஷமாய்த் தோன்றுவதாகிய அறிவும், அத்தியந்தந்தோன்றாததாகிய அறியாமையும் கெட்டு, நினைப்புமறப்பற்ற சுத்தாவஸ்தையாகும்.

இச்சுத்தாவஸ்தையில் நின்று ஞானாசாரியாருளிச்செய்தபடி சற்சீஷனானவன் தனது எதார்த்தசொரூபத்தை யறிந்து, சூக்ஷ்ம பிரபஞ்சவிஷய சாமான்யத்தோற்றாவிற்குச் சாக்ஷிமாத்திரமா யிருப்பதே சொப்பனத்தில் துரியமாகும்.

ஜீவனானவன் சூன்யத்தைச் சுட்டி யறிந்தால் அப்பொழுது அந்தச் சூன்யமாத்திரம் அறியப்பட்டதாயும், அறிந்த தான் அறியப்படாதவனாயும் முடியும், இங்ஙனமுடிவதே சகல கேவலமாகும்.

ஆதலால், அங்ஙனம் எதிரிட்ட ஸ்தூலசூக்ஷ்ம பிரபஞ்ச விஷயாபாவமான சூனியத்தைச் சுட்டி அறியாமல் பொதுப்பார்வையாயிருந்தால், காரண பிரபஞ்சமான சூனியம் தோன்றுவதாகிய அறிவும், தனதுதோன்றாமையாகிய அறியாமையும் கெட்டு, ஞானஞ்ஞானமற்றசமாதி யவஸ்தையாகும்.

இச்சமாதி அவஸ்தையில்நின்று ஞானாசாரிய ரருளிச்செய்தபடி சற்சீஷனானவன் தனது எதார்த்த சொரூபத்தை அறிந்து, சந்நிதானத்தில் தோன்றுவதாகிய சர்வத்திற்கும் சாக்ஷிமாத்திரமா யிருப்பதே சுழுத்தியில் துரியமாகும்.

ஈசுராம்சனான சாக்ஷிகன் ஞாயாம்சமான சர்வநாமரூபங்கட்கும் சாக்ஷிமாத்திரமாகத் தன்னை அறிந்தால், அப்பொழுது தனது சாக்ஷித்துவமாத்திரம் அறியப்பட்டதாயும், சொரூபாம்சமான சச்சிதானந்தாத்வைதத்துவம் அறியப்படாததாயு முடியும்; இங்ஙனம் முடிவதே சகல கேவலமாகும்.

ஆதலால், அங்ஙனம் சாக்ஷியத்துக்குச் சாக்ஷியாக அறியாமல் சும்மா இருந்தால், மஹாகாரண பிரபஞ்சமான சாக்ஷித்துவம் தோன்றுவதாகிய அறிவும், நாமரூபங்கள் சச்சிதானந்தமயமாய் விளங்கும் அத்வைதத்துவம் தோன்றாததாகிய அறியாமையும் கெட்டு, விவகார பாரமார்த்திகமற்ற சகஜாவஸ்தை யாகும்.

இச்சகஜாவஸ்தையில் நின்று ஞானாசாரியாருளிச்செய்தபடி சற்சீஷனானவன் தனது எதார்த்தசொரூப

மாயிருந்து விளங்கிரயித்துச் சுத்தாத்வைத பிரமமாய் அமைவதே. துரியத்தில் துரியமாகும்.

இஃது பக்ஷாந்தரத்தினால் துரியாதீதமென்றும் சொல்லப்படும்.

இதுவே வேதாந்த பிரதிபாதகமாகிய சித்தாந்தப் பொருளொன்றுணர்த்தியபடி உணர்ந்தனன்.

உசு - வது

துரியானுபவசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான் திருவருள் வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

உஎ - வது

துரியாதீதசொரூபானுபவசிந்தனை

இவ்விடத்தில் இந்திரியங்களானவை ஸ்தூலபிரபஞ்சமாகிய பிரத்தியக்ஷவிஷயங்களை அறிகின்ற அவதரமே ஜாக்கிராவஸ்தையாம்.

மனமானது சூக்ஷும பிரபஞ்சமாகிய வாசனாவிஷயங்களை அறிகின்ற அவதரமே சொப்பனாவஸ்தையாம்.

ஜீவனானவன் காரணபிரபஞ்சமாகிய சூன்யவிஷய[illegible]த அறிகின்ற அவதரமே சுழுத்தி அவஸ்தையாம்.

இவற்றுள் சாக்கிரத்தில் சாக்கிரம் சாக்கிரத்தில் சொப்பனம் சாக்கிரத்தில் சுழுத்தி எனவும், சொப்பனத்தில் சாக்கிரம் சொப்பனத்தில் சொப்பனம், சொப்பனத்தில் சுழுத்தி எனவும், சுழுத்தியில் சாக்கிரம் சுழுத்தியில் சொப்பனம் சுழுத்தியில் சுழுத்தி எனவும், இங்ஙனம் ஒவ்வொன்றில் மும்மூன்றாக ஒன்பதவஸ்தைகள் உள்ளன.

இவற்றுள் ஞானேந்திரியங்களுக்கு விஷயப்படும் பொருள்களா யிருத்தலால் இத்தூலபிரபஞ்சம் வேறு, இதை அறியும் ஞானேந்திரியங்கள் வேறென்று அறிகின்ற அவதரமே சாக்கிரத்தில் சாக்கிரமாம்.

இத்தூல பிரபஞ்சத்தைச் சடமென்று நியதிகளைந்து, இதையறிந்த அறிவாகிய ஞானேந்திரியங்களினது சொரூபம் யாதெனநோக்கும் அவதரமே சாக்கிரத்தில் சொப்பனமாம்.

இங்ஙனம் நோக்கும்பொழுது அந்தஞானேந்திரியங்களினது சொரூபம் தோன்றாதிருக்கும் அவதரமே சாக்கிரத்தில் சுழுத்தியாம்.

இங்ஙனமே மனத்திற்கு விஷயப்படும்பொருள்களாயிருத்தலால், இச்சூக்ஷும பிரபஞ்சம்வேறு, இதை அறியும் மனம் வேறு என்று அறிகின்ற அவதரமே சொப்பனத்தில் சாக்கிரமாம்.

இச்சூக்ஷும பிரபஞ்சத்தைச் சடமென்றுநியதிகளைந்து, இதைஅறிந்த அறிவாகியமனத்தினது சொரூபம் யாதெனநோக்கும் அவதரமே சொப்பனத்தில் சொப்பனமாம்.

இங்ஙனம் நோக்கும்போது அந்தமனத்தினது சொரூபம் தோன்றாதிருக்கும் அவதரமே சொப்பனத்தில் சுழுத்தியாம்.

இங்ஙனமே ஜீவனுக்குவிஷயப்படும் பொருளாயிருத்தலால் இச்சூனிய பிரபஞ்சம் வேறு, இதையறியும் ஜீவன் வேறு என்று அறிகின்ற அவதரமேசுழுத்தியில் சாக்கிரமாம்.

இச்சூனிய பிரபஞ்சத்தைச் சடமென்று நியதிகளைந்து, இதை அறிந்த அறிவாகிய ஜீவனது சொரூபம் யாதென நோக்கும் அவதரமே சுழுத்தியில் சொப்பனமாம்.

இங்ஙனம் நோக்கும்பொழுது அந்தச் ஜீவனது சொரூபம் தோன்றாதிருக்கும் அவதரமே சுழுத்தியில் சுழுத்தியாம்.

இங்ஙனம் அவஸ்தாத் திரயங்களையும், இவ்வவஸ்தாபேதங்களையும், இவ்வவஸ்தா அறிவுகளையும், வெவ்வேறாகப் பார்த்தறிந்து சகலத்தையும் நியதிகளைந்து, சேவித்த கூடஸ்தராயிருந்து விளங்கும் தன்மையறியும் அவதரமே துரியாவஸ்தையாம்.

இத்துரியாவஸ்தையில் துரியத்தில் சாக்கிரம், துரியத்தில் சொப்பனம், துரியத்தில் சுழுத்தி, துரியத்தில் துரியம் எனநான்கவஸ்தைகள் உள்ளன.

இவற்றுள் ஸ்தூலபிரபஞ்சம் சொப்பனத்தில் மாறிச்சுழுத்தியில் கெடும் என்றும், விக்ஷேபசக்தியின் தமோகுண விருத்திபரிணாமம் என்றும், ஞானேந்திரியங்கள் அல்ல என்றும், இதைஅறியும் ஞானேந்திரியங்களினது சொரூபம் கோளகங்களைப் பற்றி அறியும் வி

க்ஷேபசக்தியின் சத்துவகுண வியஷ்டி விருத்திவடிவமாகிய அறிவேயென்றும், இவைமனத்திற்கு விஷயப்படும் பொருள்களாய்த் தம்மைத்தாமறியாதபடியால் சடமென்றும், சூக்ஷ்ம பிரபஞ்சம் சாக்கிரத்தில் மாறிச் சொப்பனத்தில் கெடுமென்றும், சங்கற்பத்தின் வாசனைசம்ஸ்கார விருத்தி பரிணாமம் என்றும், மனம் அன்றென்றும், இதை அறியும் மனத்தினது சொரூபம் கோளகங்களைப்பற்றாது அறியும் விக்ஷேபசக்தியின் சத்துவகுண சமஷ்டி விருத்தி வடிவமாகிய அறிவே என்றும், இது ஜீவனுக்கு விஷயப்படும் பொருளாய்த்தன்னைத்தான் அறியாதபடியால் ஜடமென்றும், சூக்ஷ்ம பிரபஞ்சம் சொப்பன சாக்கிரங்களில் மாறித் துரியத்தில் கெடுமென்றும், ஸ்தூலசூக்ஷ்ம பிரபஞ்சங்களின் அபாவமான இருளேயென்றும், ஜீவன் அன்றென்றும், இதை அறியும் ஜீவனது சொரூபம் ஆவரணசக்தியினால் மறைப்புண்டு கட்டி அறியும் அவித்தைசக்தியின் பிரதிபலித்த சித்தின் பிரதிபிம்ப வடிவமாகிய அறிவே என்றும், இதுகூடஸ்தரேய தனக்குவிஷயப்படும் பொருளாய்த் தன்னைத்தான் அறியாதபடியால் ஜடம் என்றும், வேறுபிரித்து இவற்றை அறியும் தான்வேறென்று அறிகின்ற அவதாரமே துரியத்தில் சாக்கிரமாம்.

இந்த ஸ்தூலாதி மூவிதப்பிரபஞ்சங்களையும் ஞானேந்திரியாதி மூவித அறிவுகளையும் நியதிகளோடு இவற்றை அறிந்த தனது சொரூபம் உ.தனைப் பரக்கவி

ர்த்தியாக நோக்காது பிரத்தியக் விருத்தியினால் நோக்காது நோக்கும் அவதாரமே துரியத்தில் சொப்பனமாம்.

இங்ஙனம் நோக்காது நோக்கும்பொழுது தனது சொரூபம் ஸ்தூலாதி மூவிதப்பிரபஞ்சங்களாகிய பிரமேயமாய்த் தோன்றுநிற்கும் அவதாரமே துரியத்தில் சுழுத்தியாம்.

இங்ஙனம் இவ்வளவத்தையும் அறிந்த அறிவாகிய தான் எந்த அவஸ்தையிலும் அறியுந்தன்மைமாறாது இருத்தலினாலும் எக்காலத்திலும் அறியாமல் கெட்டுப்போகாதிருத்தலினாலும், யாதொன்றினாலும் விஷயப்படும் பொருளாகா திருத்தலினாலும், எவ்விதத்திலாயினும் கிரியைகளைக் கூடாதிருத்தலினாலும், நிர்விகார சச்சிதானந்தமே தனது சுயசொரூபமென்று தன்னைத் தனது சுயம்பிரகாசத்தால் தானே அப்பிரமேயமாய் அறியாதறிந்தும், முன்னர்த்தூலபிரபஞ்சாதி ஞேயத்துக்கும், இதவிருத்தியாதிஞானத்துக்கும், ஜீதாபாசனுக்கும், ஞாதிருவுக்கும், நிராவரணத்தினால் சகலத்தையும் அறியும் சுத்தமாயையிற் பிரதிபலித்த சித்தின்பிரதிபிம்பவடிவாகிய ஈசுரத்துவமான சாக்ஷித்துவம் பொருந்தி, பின்னர்ச் சாக்ஷியங்களாகிய சர்வசமஷ்டி உபாதிகளையும் வேறென்று நீத்திகளோடு, சேஷித்த பிரமமாத்திரமாயிருந்து விளங்கி ரமிக்கும் அவதாரமே துரியத்தில் துரியமாம்.

இங்ஙனம் சச்சிதானந்த பிரமசொரூபமாகிய தன்னிடத்தில் ஜீவேஸ்வரஜகங்களாகச் சொல்லிய ஆரோபமான நாமரூபமூல மாயாம்சம் தோன்றாமல், எப்போதும் எவ்விடங்களிலும் எவ்வஸ்துக்களும் அதிஷ்டானமான சச்சிதானந்த ரூபமே சொரூபாம்சமாகவே விளங்கிச் சகஜநிர்விகற்பமாக [illegible], அகண்டைக ரசாநந்தாத்வைத சொரூபமாய் அமைவதே துரியாதீதமாம்.

முற்சொல்லிய அவஸ்தைகளைப் பற்றி இதையும் அதீதமாகிய ஓரவஸ்தை என்று உபசாரமாகச் சொல்லியதே அன்றி வாஸ்தவம் அன்று. ஆதலால், இஃது சகஜாநுபவமாகிய சுபாவசொரூபமேயாம்.

இத்துரியாதீத சொரூபாநுபவத்தைச் சற்குருஸ்வாமியினது கிருபையினால் சமாதியின்கண் சாக்ஷாத்காரமாயடைந்தவனே முத்தனென்பதற்குச் சகலசுருதிகளும் பிரமாணமித்தி.

௨௭-வது

துரியாதீதசொரூபாநுபவசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபெருமான்திருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

௨௮-வது

சதுஷ்டயசிந்தனை.

ஸ்ரீசச்சிதானந்த சொரூபமே என்றும் விளங்கிக்கொண்டிருப்பினும் [illegible]மே காட்டாது மறைத்து, நாமரூபங்களைக் காண்பிக்கும் மாயையினது அபேதத்தை விரும்புவதாகிய [illegible] வைராக்கியமும், சச்சிதானந்த நாமரூபங்களினின்று பந்தப்பட்டு வருந்தும் ஜீவத்துவத்தைக் கெடுப்பதாகிய ஜீவகாருண்ணியமும், சச்சிதானந்தங்கள் மூன்றும் அதிஷ்டானமாகிய தனது சொரூபாம்சமென்றும், நாமரூபங்களிரண்டும் ஆரோபமாகிய ஜகந்மாயாம்சமென்றும், அறிவித்தருளும் ஞானமூர்த்தியினிடத்துப் பேதபாவனையை நீக்கு[illegible]தாகிய சகாயபக்தியும், சச்சிதானந்த பிரமசொரூபமாகிய தன்னில் நாமரூபமாயாஜகம் வேறின்றி அதுவாய் அவிதமாய் விளங்கும் தன்னை எதிரிட்டறியாது அமைவதாகிய பிரமஞானமும் ஆகிய இந்நான்கையும் திருமேனியாக உடைய குருஞானாசாரியனையும் சுருதியையும் அநுசரித்து, நித்தியாநித்திய வஸ்துவிவேகாதிசாதன சதுஷ்டயமுடையஅதிகாரிகள் ஆவசியகமாய்ச்

செய்யத்தக்க செய்கையைச் செய்து அடையத்தக்க அடைவையடைய வேண்டும்.

அதாவது தேகவிவகாரத்தைத் தேகத்தில் விவகரியாது விவகரித்தலாகிய சுகாசனமே சரியையாகத் துணிந்து, அதனைநன்றாய்ச் செய்து அதற்குப் பலனாகிய ஞானேந்திரிய மென்னும் அறிவிருக்குஞ் சாலோக்ய பதமும், கட்பார்வையைக் கண்ணிற்பாராது பார்த்தலாகிய லக்ஷியதிருஷ்டியே கிரியையாகத் துணிந்து, அதனைநன்றாய்ப் பார்த்து அதற்குப்பலனாகிய சத்துவ விருத்தியென்னும் அறிவிற்குச் சாமீப்யபதமும், மனநினைவை மனத்தினினையாது நினைத்தலாகிய அபாவத்தியானமே யோகமாகத் துணிந்து, அதனைநன்றாய் நினைத்து அதற்குப்பலனாகிய சுத்தசீவனென்னும் அறிவினது சாரூப்யபதமும், அறிவினறிவை அறிவினறியாதறிதலாகிய நிர்விகற்ப சமாதியே ஞானமாகத்துணிந்து, அதனை நன்றாயறிந்து அதற்குப் பலனாகிய சின்மாத்திர சொரூபமாகிய பிரமமென்னும் அறிவாம் சாயுச்சிய பதமும்பெறுதலேயாம்.

இஃதின் அஞ்ஞானமறச் சிரவணஞ் செய்து சம்சயமற மனனஞ்செய்து, விபரீதமறச் சுவாநுபூதிசெய்தால், சகஜமாயுணரத்தக்கது.

உஅ - வது சதுர்த்தபோதசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான்றிருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

உகூ - வது

ஞானசித்திசிந்தனை.

ஆகாயகமனஞ்செய்து ஆநந்தமடைதலே மேலாகிய சித்தியென்று பெரியவர்கள் சொல்லும் சொற்பொருளைச் சிந்திக்குமிடத்து ஆகாயமென்றும், கமனமென்றும், ஆநந்தமென்றும், சித்தியென்றும் நான்கு பகுப்பாயிருக்கும்.

இவற்றுள் ஆகாயமானது பூதாகாயம், மனாகாயம், சிதாகாயமெனவும், கமனமானது தேககமனம், மனோகமனம், போதகமனமெனவும், ஆநந்தமானது ஸ்தூல விஷயாநந்தம், சூக்ஷும விஷயாநந்தம், காரண பிரமாநந்தமெனவும், சித்தியானது தேகசித்தி, மனசித்தி, ஞானசித்தியெனவும் ஒவ்வொன்றும் மும்மூன்று பிரகாரமாய் இருக்கும்.

இவற்றை யடைதற்குச் சாதனங்கள் முறையே தந்திரத்தோடுங்கூடிய [illegible]யோகம், மந்திரத்தோடுங் கூ

டிய லக்ஷியயோகம், விசாரத்தோடுங்கூடிய ஞானயோகமென மூன்றுவிதமாய் இருக்கும்.

இவற்றுள் வாசியோகம் அவ்விலக்கண முணர்ந்த குருமூலமாய்க்கேட் டப்பியாசஞ்செய்யின், பூதாகாயத்தன் ஸ்தூலதேகமானது வேண்டுமிடங்களில் கமனித்து அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள ஸ்தூலப்பிரபஞ்ச விஷயக்காட்சிகளால் வரும் ஸ்தூலவிஷயானந்தங்களை இம்மையி லநுபவித்து வாழ்வதே தேகசித்தியெனவும், லக்ஷியயோகம் அதையறிந்த குருமூலமாய்க்கேட் டப்பியாசஞ்செய்யின், மனுகாயமாகிய சர்வஜீவர்களுடைய இருதயாகாயத்துள்ளும் பூதாகாயத்துள்ளும் மனமானது எண்ணிய எண்ணங்களிலும் காலதேசங்களிலும் சூக்ஷுமமாய்க் கமனித்து அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள அதியற்புத சூக்ஷுமபிரபஞ்ச விஷயக்காட்சிகளால் வரும் சூக்ஷும விஷயானந்தங்களை இம்மைமறுமைகளி லநுபவித்து வாழ்வதே மனோசித்தியெனவும், ஞானயோகம் அவ்விலக்கணத்தைச் சுவாநுபவமாய் கண்டுணர்ந்த சற்குருமூலமாய் விசாரித்தறிந்து அப்பியாசஞ்செய்யின், அவ்வுகளைக்கடந்த சிதாகாயத்தன் போதமானது அறியாதறியுமிடங்களில் [illegible] மாய்க் கமனியாது கமனித்து அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள நிஷ்பிரபஞ்ச ஞானஞேயத் தன்மயக்காட்சியால் வரும் காரணபிரமானந்தத்தைத் தானாய்ச் சர்வகாலமும் அநுபவித்து வாழ்வதே ஞானசித்தியெனவும் சொல்லப்படும்.

மேற்சொல்லிய அப்பியாசங்கண் மூன்றனுள், வாசியோகாப்பியாச பிரகாரமும், லக்ஷயயோகாப்பியாச பிரகாரமும், அவ்வச்சம்பிரதாயங்களாலுணரலாம்.

ஞானயோகாப்பியாச பிரகாரமாவது ஸ்தூலபிரபஞ்ச நீக்கம், சூக்ஷும பிரபஞ்ச நீக்கம், காரணபிரபஞ்ச நீக்கம், மஹாகாரண நிஷ்பிரபஞ்சப் பேறு என நான்காம்.

இவற்றுள் முற்சொல்லிய, மூன்றையும் நீக்கவும், பிற்சொல்லிய ஒன்றைமாத்திரம் அடையவும், அவ்வக்காரணங்களை நன்குணர்ந்தாலன்றி நீக்கவும் அடையவுங் கூடாவாம்.

ஆகலின், முன்னர் ஸ்தூல பிரபஞ்சத்தைநீக்கிச் சூக்ஷும பிரபஞ்சத்தை அடைவதற்குக் காரணம் யாதென்னின்?

அந்த ஸ்தூலபிரபஞ்சமானது அசத்தென்றும் சத்தென்றும் இரண்டுவிதமாய் இருக்கும்.

இவற்றுள் அசத்தாவது அறியாமையோடும் இகலோக வியவகாரமாகிய உழவு, தொழவு, வாணிபம், சிற்பம், பரதம், எழுத்து, ஆகிய அறுவகைத்தொழில்களையும், பரலோக வியவகாரமாகிய நித்திய நைமித்திய காம்

ய பிராயச்சித்த நிஷித்தம் ஆகியஐவகைத்தொழில்களையும் அற்பசுருதியிற் சொல்லிய பிரகாரஞ்செய்தலாம்.

சுத்தமாவது அஞ்ஞானமற மோக்ஷலோக விவகாரமாகிய ஆத்மாநாத்ம விசார சாஸ்திரசிரவணங்களைப் பிரபல சுருதியிற் சொல்லியபிரகாரம் செய்தலாம்.

இவ்விரண்டில் சுத்தஸ்தூல பிரபஞ்சமொன்றே காரணமாகும், இவ்வொன்றே அவ்விரண்டிற்கும் எங்ஙனங் காரணமாம் என்னின்?

ஆரம்பமானது நீக்குதலுக்கும், அவதியானது அடைதலுக்குமாம். மேலிங்ஙனம் வருமிடங்களுக்கும் இவ்வண்ணமே யுக்தியாகும்.

இக்காரணமாகிய சுத்தஸ்தூல பிரபஞ்சத்தைக்கொண்டு அசுத்தஸ்தூல பிரபஞ்சத்தை நீக்கிச் சூக்ஷும பிரபஞ்சத்தை யடையின், மேலதைநீக்கிக் காரண பிரபஞ்சத்தை யடைதற்கு ஏது யாதென்னின்?

அச்சூக்ஷும பிரபஞ்சமும் அசுத்தமென்றும் சுத்தமென்றும் இரண்டுவிதமாய் இருக்கும்.

இவற்றுள் அசுத்தமாவது, முற்சொல்லிய உழவாதி நித்தியமாதி கன்மங்களைக்குறித்துச் சந்தேகத் தோடுஞ் சிந்திக்குமனனமாம்.

சுத்தமாவது முற்சொல்லிய சிரவணபலமாகிய பரோக்ஷஞானத்தைக் குறித்துச் சந்தேகமறச் சையுக்திகளோடுசிந்திக்குமனனமாம். இச்சுத்தமேகாரணமாம்.

இக்காரணமாகிய சுத்தசூக்ஷும பிரபஞ்சத்தைக் கொண்டு அசுத்த சூக்ஷும பிரபஞ்சத்தை நீக்கிக் காரண பிரபஞ்சத்தை அடையின், மேலதைநீக்கி மஹாகாரண நிஷ்பிரபஞ்சத்தை யடைதற்குக் காரணம் யாதென்னின்,

அக்காரண பிரபஞ்சமும் அசுத்தமென்றும் சுத்தமென்றும் இரண்டுவிதமாய் இருக்கும்.

இவற்றுள் அசுத்தமாவது முற்செய்த சந்தேகசிந்தனையால் விபரீதத்தோடும் ஓர்பிரகாரமாய்த் தெளியுந் தெளிவாம்.

சுத்தமாவது முற்செய்த மனனபலமாகிய அபரோக்ஷஞானத்தைக் குறித்து விபரீதமறச் சர்வாநுபவசித்தமாய்த் தெளியுந் தெளிவாம், இச்சுத்தமே காரணமாம்.

இக்காரணமாகிய சுத்தகாரண பிரபஞ்சத்தைக்கொண்டு அசுத்தகாரண பிரபஞ்சத்தை நீக்கி மஹாகாரண நிஷ்பிரபஞ்சத்தை யடையின், மேலதை நீக்கவேண்டுவதில்லையோ வென்னின்?

முன்னர்த்தெளிந்த தெளிவின் பலமாய்உதயமாகும் அப்பிரதிபந்தாபரோக்ஷ ஞானத்தினால் சமாதி முகமாய்ப் பிரமானந்த சாக்ஷாத்காரானுபவ சித்திதானாய்க் கிடைத்தலாலும், மேலடையப் போகின்ற பதம்வேறொன்றிருந்தாலன்றோ, அதை யடையும்பொருட்டு இதைநீக்கவேண்டும், இங்ஙனம் பரிபூரணானந்த பரப்பிரமத்தைத்தவிர இன்மையாலும் இதை நீக்கவேண்டுவதில்லை, பிரதமத்தில் சுத்த ஸ்தூலபிரபஞ்சத்தை யடைதற்கு யாதொருகாரணமும் உரைக்கவில்லையே, அஃதின்றோ முன்னர்த்தெரியவேண்டு மென்னின்?

இந்த ஞானயோகாப்பியாச பிரகாரத்தை நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகாதி சாதன சதுஷ்டயமுடைய அதிகாரிக்கே சொல்லவந்தமையால், அவ்வதிகாரத்துவமே அதற்குக் காரணமாதலால் அஃதுரைக்கவில்லை.

முற்சொல்லிய காரணரூபங்களாகிய சுத்தஸ்தூல பிரபஞ்சமும், சுத்த சூக்ஷும பிரபஞ்சமும், சுத்தகாரண பிரபஞ்சமும், மிகுந்திருக்கின்றவைகளை நீக்குதற்குக் காரணங்களும் உரைக்கவில்லையே யென்னின்?

கலக்கம் நீங்கித் தெளிவையடைதற்குக் காரணமாய்ச் சலத்திற்சேர்த்த தேற்றாவித்தானது எங்ஙனம் தன்காரியமானபிறகு தானும் அதனுடன் நீங்கி விடுமோ

அங்ஙனமே இவையும் தத்தங்காரிய முடிவுகளில் தாமே நீங்கிவிடும், ஆதலால், அவையுரைக்கவில்லை.

இச்சுத்தமாகிய திரிவிதகாரணங்களையும் பழகுங்கால் இவைகள் விருத்தியடைவதற்குச் சகாயமாய் முறையே குருசந்நிதானமும், ஏகாந்தஸ்தானமும், விந்துவும் வைத்துக்கொண்டும், இவற்றிற்குப் பலவிதமாய் வரும் பிரதிபந்தங்களின் நிவர்த்திக்குச் சகாயமாய் முறையே ஆப்தாதி குருசேவையும், பிரணவாதிமந்திர செபமும், தக்ஷிணாமூர்த்தியாதி தியானமும்வைத்துக் கொண்டும், விவேகஉபரதி வைராக்கியங்களோடும் பழகி யடையத்தக்கது ஞானசித்தி ஒன்றேயாம்.

இங்ஙனம் இஞ்ஞானசித்தியை மாத்திரமடைந்தால் முற்சொல்லிய அவ்விரண்டுசித்திகளையும் அடையவேண்டாவோ என்னின்?

சிதாகாயத்தின்கண் மனாகாயமும், பூதாகாயமும் போதகமனத்தின்கண் மனோகமனமும், தேககமனமும், பிரமானந்தத்தின்கண் சூக்ஷுமவிஷயானந்தமும், ஸ்தூலவிஷயானந்தமும், ஞானசித்தியின்கண் மனோசித்தியும் தேகசித்தியும், அறியாமையின் காரியமாகிய பிராந்தி ஞானத்தில் ஆரோபிதமாய்த்தோன்றி அறிவினால் தோன்றுந் தெருண்ஞானத்தில் ககனாரவிந்தம்போலச் சொன்மாத்திரமாய் முடிதலால், அவ்விரண்டு சித்

திகளும் விசாரித்தறிந்த மஹான்களா லடையத்தக்கவையல்லவாம்.

அவ்விரண்டுவித சித்திகளின் இலக்கணங்களையும் இவ்விடத்திற் சொல்லிய காரணம் யாதென்னின்?

அவற்றினிழிவும் இதனுயர்வுந்தோன்றக் கூறியதேயன்றிவேறன்று.

இவற்றைநன்குணர்ந்து சுஞ்ஞாநுபவமாக ஞானசித்தியை யடையவேண்டுவதே மேலானபிரயோசன மென்று தோன்றுகின்றது.

ஆதலால், விவேகியானவன் எவ்விதமுயற்சியைச் செய்தேனும் இஞ்ஞானசித்தியை யடைந்து ஞானசித்தனாய் வாழ்வதே பரமோத்தமமாகும்.

௨௯ - வது

ஞானசித்திசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபெருமான்றிருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

௩௦ - வது

ஞானராச்சியபாரசிந்தனை.

ஸ்ரீசச்சிதாநந்த நித்தியபரிபூரண சிவசொரூபத்தின் அம்சமாகிய ஜீவச்செல்வ சிகாமணி யென்னுஞ் சிறுகுழந்தையை, சுருதிநம்பிக்கையென்னுஞ் சைத்தாயானவள், நிஷ்காமியகன்மமென்னும் பாலூட்டி, சுத்தாந்தக்கரணமென்னுந் தேகத்தை வளர்த்து, நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகாதி சாதனசதுஷ்டய முடைய அதிகாரத்துவ மென்னும் பருவமாக்கி, ஆசாரியத்தேட்டமென்னும் அரண்மனைக்குக் கொண்டுவந்து, காருண்யமென்னும் பரமகல்யாணி சமேதராய் வேதோபநிஷத்தென்னுஞ் சிங்காசனத்தி லெழுந்தருளி யிருந்து, தத்துவஞானோபதேச மென்னும் அரசுசெலுத்திக்கொண்டு, கைம்மாறுவேண்டாத ஒப்புயர்வற்ற திருவருள்வடிவமாய் விளங்காநின்ற ஸ்ரீஞானதிலக தேஜோமயாநந்த குருராயரென்னு மொண்மைப் பிதாவினது சந்நிதானத்தி லொப்புவிக்க, சற்குரு சிகாமணியும் சோதனையென்னும் திருக்கரங்களாலெடுத்து, திருநோக்க

ம், பரிசம், பாவனைமுதலிய தீக்ஷையென்னுஞ் செய்கைகளினாற் பாராட்டி, அசுத்தவாசனை யென்னுங்கோலங்களைக் களைந்து, ஆத்மா [illegible] விசாரணை யென்னுங் கங்காபிஷேகஞ் செய்து, சமாதியோக மென்னும் பீதாம்பராபரணலங் காரங்களுஞ் செய்து, தத்துவஞானமென்னுந் திருநீற்றைத்தரித்து, சாந்தமென்னுஞ் சந்தனத்தோடு சந்தோஷ மென்னும் அக்ஷதைப் பொட்டிட்டு, சச்சிதாநந்த மென்னுந் திருநாமந்தரித்து, நிற்சங்கற்ப சக்தியென்னும் நித்யகல்யாண சுந்தரியை விவாகஞ் செய்து, துரியமென்னும் மஹாராஜ சபாமண்டபத்தில் ஆநந்த மென்னுஞ் சிங்காசனத்திலேற்றி, ஜீவத்வமென்னுஞ் சிரசில் அதீதமென்னுந் திருமுடியைச் சூட்டி, அகண்டாகார விருத்தியென்னுந் திருக்கரத்தில் சாக்ஷித்வமென்னும் ஞானச்செங்கோலைக் கொடுத்து, அகண்டைகரசவிருத்தி யென்னும் அங்குலியிற் சர்வம்பிர்மமயமென்னுஞ் சின்முத்திரா மோதிரத்தைத் தரித்து, பந்தமோக்ஷ மென்னும் விவகாரத்தை அபாவப் படுத்துஞ் சகஜாநுபவ நிலையென்னும் பரமோக்ஷநகரத்துக்கு, ஆதிமத்தியாந்த ரகிதமென்னுஞ் சார்வபௌமனாக நானேநீ நீயோநானென்னும் ஐக்கியார்த்த மஹாவாக்கியோப தேசத்தால், நித்தியாபரோக்ஷசாக்ஷாத்கார சகஜாநுபூதி யென்னும் அரசாக்ஷியைச் சுதந்தர லீலாவிநோத உல்லாசத் தோடுங் கொடுத்தருளி, மற்றும் சுத்தசத்துவகுண சிந்தாம

ணியை மந்திரியாகவும், பக்திவைராக்கிய விவேககுணதிலகரைப்பிரதானிகளாகவும், அறிவு சாந்தம் வாய்மை அடக்கம் தவம் [illegible] அவிரோதம் கெம்பீரமுதலாகியநற்குணர்களைப் படைத்தவர்களாகவும், அபேதசங்கற்ப வேறுபாட்டினையுடைய லீலாகற்பனைகளைச் சதுரங்கபதாதிகளாகிய சேனைகளாகவும், வகுத்துக்காண்பித்தருளி, மேலும் மைத்திரி கருணை முதிதை உபேக்ஷை முதலாகிய சேடியர்களோடும், சமநிலையாகிய அந்தப்புரத்தில், ஜீவன்முத்தர்களுக் கடுத்தவைகளில், தனக்கு வேண்டியபடி விளையாடிக்கொண்டமைந்த நிற்சங்கற்ப சக்திசம்யோகத்தினால், மேற்சொல்லிய சர்வத்துக்குந் தானே யொருளாளியாய் விளங்காநின்ற அவாங்மானஸ கோசரமென்னும் புத்திரனைப் பெற்று ராச்சியபாரஞ்செய்து வாழ்வாயென்று, ஆசீர்வாதஞ்செய்தருளியபடி வாழ்ந்தனன்.

இதைநிஷ்கபட பக்திபூர்வகமாகஇடைவிடாதமுயற்சியோடும் நம்பித்தவஞ்செய்து கிரமமாகக் கிடைக்கப்பெற்றுக்கொண்டு ஒப்புயர்வற்ற ஞான அரசனாய்வாழ்ந்து சுகத்தை யடைவதே இதற்குப்பலமாகும்.

௫0 - வது ஞானராச்சியபாரசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான் திருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

கக-வது

ஞானவியாபாரசிந்தனை.

யாவராலும் அளவிடுதற்கரிய அஞ்ஞானமாகியமுதலைக்கொண்டு, சுவர்க்கமத்திய பாதாளங்களாகிய பற்பல பெருந்துறைகளிற்சென்று, அவன் அவள் அது என்னும் மூன்னிலைகளாகிய வாதநாட்டிடத்தில், புண்ணியபாவங்களாகிய சரக்குகளை ஆகாமியமாய்ச் சம்பாதித்தும், காலம்பார்த்து வியாரம்பண்ணுமளவும் மாயையாகிய மனிகையிற் சஞ்சிதமாய்க் கட்டிவைத்தும், நியமித்த காலங்களில் சுகதுக்காகாரமாகும் பிராரத்த போகாநுபவங்களாகிய வியாபாரம் பண்ணியும், ஜனனமரணங்களாகிய வரவுசெலவுகளைப்பார்த்தும், பந்தமோக்ஷங்களாகிய நஷ்டலாபங்களைக் கொண்டும், அநாதிதொட்டு ஜீவனம் பண்ணிக்கொண்டு வரும் அவித்தையாவானாகிய கடைச்செட்டி யானவன் இங்ஙனம் விருதாவியாபாரஞ்செய்து கொண்டுவருந்தை வித்தியா சம்பந்தராகிய பழையகணக்குப்பிள்ளை யான

வர்பார்த்து, என்வீண் வியாபாரஞ் செய்து உள்ளபொருளை யிழந்து அன்பழுதுகின்றாய், உனதுபிராரத்த மாகிய ... காவியம் ... கட்டின் உட்புறத்து முற்றத்துள் தடையின்றி ...த் தோன்றுவதை யாம்காட்ட நீகண்டெடுத்துக்கொள்ளின், சும்மாவிருந்தே சுகமாய்ச் ஜீவனம்பண்ணிக் கொண்டுவாழ்வாயென்று பன்முறைசொல்லி, அஞ்ஞான சந்தேக விபரீதமற அவனையுட்புறத்துக் கழைத்துக்கொண்டு போய்க் காட்டிக்கொடுத்தவளவில், செம்பொருளிருப்பைக் கண்ணாரக்கண்டு, ஆனந்தபரவசமாய்முன்செய்துகொண்டிருந்த வியாபாரங்களைச், சர்வாத்மனாய் விட்டுவிட்டு, மனிகையை அக்ஷ...ரவேசம் பண்ணி சும்மாவிருந்தபடி யிருந்தே அப்பொருளாற் சுகஜீவனம் பண்ணிக்கொண் டிறங்கும்போது, பழையவியாபார வாசனையினால் ஓர்மேன்மாளிகையின் சரக்கறையில், தன வெங்காயமுட்டையி னுள்ள சிரகம், சிலநல்லவியாபாரிகளுடைய பெருங்காயவாசனையை மாத்திரம் பொருந்திக் கட்டிக்கிடையாயிருக்கின்றதைக் கண்டதாயும், அதனைச்சுருதிஸிதிப்பதாகிய ஏற்றுமதியும் ...ஷிப்பதாகிய இறக்குமதியும் செய்கின்ற அவ்வியாபாரிகளுடைய வஞ்சகமற்ற நெஞ்சகத் துறைக்கு அனுப்புகின்றதாயும், மற்றைக்கடைச் சரக்குகள் இவ்விடத்தில் யாதொன்றும் நிலையின்மையும், முதலாயிருந்த இரும்பைக் கொண்டு சுகஜீவனம் பண்

ஜீவதாகிய நாள்கழித்தலும், வீட்டுவியாபாரத்தை மாத்திரம் வேண்டுவோர்களால் சுருக்கமாய்ச் செய்துவிடுவதாகிய வியாபார வொழிவும் என்னும் இம்மூன்று மிருக்கும் இவ்விடத்துச் சமாசாரங்களைத் தான் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டு மென்பதாயும், சற்குருஸ்வாமிகளது உபதேசத்தில் ஞாபகமாகிய சங்கற்ப சரக்கேனும் மறதியாகிய விஸ்மரண சரக்கேனும், அவ்விடத்திலவர்களுக்குள்ள மளிகையிலிருக்குஞ் சரக்கு விபரத்தையும், காமரூபமாகிய ஜலதாரைச் சேற்றின்கண் பொருந்தலையும், பஞ்சவிஷயங்களாகிய மலாதிகளையிருந்தலையு முடைய நாட்டுச் சூகரபாவ மடைந்த க்ஷாமகாலமேனும், உருவாமமயமாகிய இருதயகமலத்தின்கண் சத்வாசனையையும் சின்மகரந்தத்தையும் ஆனந்தத்தேனையும் புசித்தலையும் வசித்தலையு முடைய காட்டுப் பிரமரபாவமடைந்த க்ஷேமகாலமேனும், அவர்களுடைய அவித்தியா புரத்தினிகழுங் காலவிசேஷத்தையும் பரார்த்த வியாபாரமேனும், ஆத்மார்த்த வியாபாரமேனும், அவர்கள்செய்துகொண்டு வரும் வியாபார சாமார்த்தியத்தையும் அவர்கள் தனக்குத் தெரிவிக்கவேண்டு மென்பதாயும், அங்ஙனம் அவர்கள் தெரிவிக்குஞ் சரக்குவிவரம் வியாபார விவரம் கால விவரம் ஆகியமூன்றனைக் கொண்டே அவர்களுக்கினிமேல்வரும் லாபலோபங்களையும் முன்கையிருப்புகளையும் இப்போது ஜீவனம்பண்ணிக் கொண்டுவரும்

அம்சங்களையும் தெரிந்துகொள்ளலா மென்பதாயும், இங்ஙனமோர்சுந்தர மாகிய சொப்பனங் கண்டதைச் சகஜத்தில் விழித்துணர்ந்து, அதனைத் தன்னையடுத்த அவ்வியாபாரிகளது ஜாக்கிரத்தில் விவகரிக்கும்படியாய்த் தெரிவித்ததை அவர்களும் நன்குணர்ந்து சந்தோஷமடைந்தனர்.

இதனை விவேகிகள் செவ்வையாகச் சிரவணித்துக் கூர்ந்த யுக்தியோடும் எல்லாமொழிகளையு மெடுத்து அதற்கேற்ப அநுபவத்தில் பொருட்படுத்திக்கொண்டுணர்வார்களாயின், உயர்ந்தஞானவியாபார சீமான்களாய் வாழ்வார்கள், இதற்குயாதொருதடையுமில்லை, சத்தியம்.

௬க - வது

ஞானவியாபாரசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான்றிருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

௫௨ - வது.

ஞானகிருஷிசிந்தனை.

மாயையாகிய பெருங்காட்டைத் துறவாகிய குடாரத்தால்வெட்டி, அஞ்ஞானமாகிய வேரைச் சாஸ்திரஞானமாகிய அக்கினியாற்கொளுத்தி, அகங்காரமாகியகல்லைச் சிவபக்தியாகிய கொந்தாலியாற்பிளந்து, நெஞ்சமாகிய பூமியில் கோரமுடைய விருத்திகளாகிய மேடுபள்ளங்களைச் சத்துவவிருத்தியா யிருத்தலாகிய சமஞ்செய்து, அவித்தையாகிய காம்புத்தன்மையைத் தத்துவ விசாரித்தலையாகிய கொழுவாலுழுது, குருபணிவிடையாகிய எருவிட்டு, மஹாவாக்கியமாகிய விதை விதைத்து, அன்பாகிய நீர்பாய்ச்சி, சந்தேகமாகிய களைகளை மனனித்தலாகிய களைகட்டாற்களைந்து, விபரீதமாகிய கொடுந்திருஷ்டி விழாமல் நிதித்தியாசனமாகிய திருஷ்டி பரிகாரப்பானையை வைத்து, பூதபிரதிபந்தம், வர்த்தமானபிரதிபந்தம், பவிஷியபிரதிபந்தங்களாகிய பறவைக் கூட்டங்களும் மிருகக்கூட்டங்களும் புழுக்கூட்டங்களு மணுகாமல், மனோநாசம் வாசனாக்ஷயங்களாகிய அஸ்திர சஸ்திரங்களாலோட்டிக்கொண்டு, ஏஷணாத்திரயங்களாகிய கள்வரணுகாமல், வைராக்யமாகிய வேலியிட்டு, மைத்திரியாதிகுணங்களாகிய துணையுடன் புருஷப்பிரயற்சியாகிய காவலிருந்து, சிவானந்தமாகிய போகம் விளைவித்து, சமாதியாகிய யாகம்பண்ணி, சாக்ஷாத்காரமாகிய போசனஞ்செய்தால், சனனமரணமாகிய பிணிநீங்கி சகஜாநுபவமாகிய திருப்தியடைந்து, சும்மாவிருத்தலாகிய பெருவாழ்வில் ஜீவன்முத்தர்களாகிய குடிகளாய் வாழுவார்கள்.

ஆதலால், இதைச்செவ்வையாயுணர்ந்து இதிற்சொல்லிய பிரகாரஞ் செய்வார்களாயின், ஞானக்குடிகளாய் வாழ்வார்கள். இதில் யாதொரு சம்சயமுமில்லை, சத்தியம்.

௫௨ - வது

ஞானகிருஷிசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨

சிவபெருமான்திருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

௩௩ - வது

குணபேதாவஸ்தாவிகாரசிந்தனை.

முதலாவது

நிஷ்காமியகர்மகமான மனத்தின் அசுத்தகுணத்தில் தாமதகுணவிகாரமாவது, கொலைமுதலாகிய பஞ்சமாபாதகங்களையும், அகிலத்தினை அதிபோசன முதலிய, நிஷித்தகர்மங்களையும் சர்வதா பயமின்றிச்செய்தலாம்.

இராஜதகுண விகாரமாவது உழவுமுதலாகிய அநேகத்தொழில்களையும், நித்தியநைமித்திய முதலிய உசிதகர்மங்களையும் சர்வதா ஆசையோடுஞ் செய்தலாம்.

சாத்துவிக குணவிகாரமாவது அன்னதான முதலாகிய முப்பத்திரண்டு தர்மங்களையும், தேவதாசாமான்ய பக்தியையும் சர்வதாபய பக்தியோடுஞ் செய்தலாம்.

௨ - வது.

இப்புண்ணிய பக்திகளின் பயனாகிய சித்தபரிபாகத்தை யடைந்த அசுத்தாசுத்த சாத்துவிக குணத்தின் விகாரங்களுள், விகாரமாவது, பிறர்மெச்சைக்குறித்த அதமசுவர்க்கப்பலமாகப் புண்ணியங்களைச் செய்தலாம்.

இராஜதகுண விகாரமாவது தனது சுவர்க்காதி சுகத்தைக்குறித்து மத்திமசுவர்க்கப் பலமாக புண்ணியங்களைச் செய்தலாம்.

சாத்துவிககுண விகாரமாவது சித்தசுத்தியைக் குறித்து உத்தமசுவர்க்கப்பலமாக நிஷ்காம்ய புண்ணியங்களைச் செய்தலாம்.

௩ - வது.

இந்நிஷ்காம்ய புண்ணியப்பயனாகிய ஈசுவரானுக்கிரகத்தா லுண்டான சித்தசுத்தியை யுடைய சுத்தசாத்துவிக குணத்தில் தாமதகுணவிகாரமாவது, நித்தியாநித்திய வஸ்துவிவேகத்தை யடைதலாம்.

இராஜதகுண விகாரமாவது இகமுத்திரார்த்த பலபோகவைராக்கியத்தை யடைதலாம்.

சாத்துவிககுண விகாரமாவது சமாதிஷட்கசம்பத்தை யடைதலாம்.

௪-வது.

இச்சாதனத்திரயங்களின் [illegible]தார்த்தத்தினாலுண்டான அதமசுத்தசாத்துவிக குணத்தில் தாமதகுணவிகாரமாவது முமுக்ஷுத்வத்தை யடைதலாம்.

இராஜதகுண விகாரமாவது சம்சாரதுக்கஞ் சகிக்கமாட்டாமல இத்துக்க நிவர்த்தியைச் செய்விக்குஞ் [illegible]குருவைத் தேடுந் தேட்டாவை யடைதலாம்.

சாத்துவ[illegible] [illegible] அநாசாரியர்களை விடுத்து ஞானாசாரியரை யடைந்து, அவரது திருவருள் பெறும்படி ஆப்தம், அங்கம், தானம், சற்பாவம் ஆகிய ஞானச்சரியா சொரூபமாகிய குரு[illegible]சுருஷையைச் செய்யும்பே றடைதலாம்.

௫-வது.

இஞ்ஞானச்சரியையின் பேற்றினாலுண்டான சற்குருகிருபையினால் விளங்கும் மத்திமசுத்தசாத்துவிக குணத்தில் தாமதகுணவிகாரமாவது, சித்த ஏகாக்ரநிமித்தம் ஞானக்கிரியா சொரூபமாகிய சகுணபிர்ம தியானத்தை யடைதலாம்.

இராஜதகுண விகாரமாவது அச்சகுண பிர்ம சாக்ஷாத்காரத்தை யடைதலாம்.

சாத்துவிககுண விகாரமாவது நிர்க்குணபிர்மோபாசனா[illegible]பேக்ஷையை யடைதலாம்.

[illegible]-வது.

இந்நிர்க்குண பிர்மோ[illegible]பாசனாபேக்ஷையின் மிகுதியினாலுண்டான உ[illegible] சுத்த சாத்துவிக குணத்தில் தாம[illegible] [illegible] சித்தபிரகாச நிமித்தம் பிரமாத்மைக்கிய [illegible] [illegible]தெய்மாகும்படி சடுவிதலிங்க தாற்பரியமாக அத்வைதத்தைப் பிரதிபாதியா நின்ற வேதாந்த சாஸ்திரார்த்தத்தை சற்குரு முன்னி[illegible] சிரவணஞ்செய்தலாம்.

இராஜதகுண விகாரமாவது சிரவணஞ் செய்த பொருளைப்பற்றி, தர்க்கயுக்தி யநுமானங்களோடுந் தனித்து மனனஞ்செய்தலாம்.

சாத்துவிககுண விகாரமாவது மனனஞ்செய்த பொருளைப்பற்றி, [illegible]திரயோகாதி பஞ்சகத்தோடும் ஞானயோக சொரூபமாகிய நிதித்தியாசனஞ் செய்தலாம்.

௭-வது.

இந்நிதித்தியாசனமாகிய [illegible]னயோகாப்பியாச பிரயாசத்தினாலுண்டான உத்த[illegible]த்தம சுத்தசாத்துவிககுணத்தில் தாமதகுண விக[illegible]மாவது, விசேஷார்த்தத்தோடும் விளங்காநின்ற [illegible]காதி பஞ்ச விஷயங்களாகிய பிரபஞ்சத்தினிடத்திலும், சாமான்யாம்சத்தோடும் விளங்காநின்ற சின்மாத்[illegible] சொரு

பமாகிய பிரமத்தினிடத்திலும், இருக்குஞ் சித்தவிருத்தியோடு விச்சின்ன தியானஞ் செய்தலாம்.

இராஜதகுண விவகாரமாவது அர்த்தாபாவத்தோடுஞ் சாமான்யமாய் விள[illegible]கிரகியமாத்திரமாய் விசேஷாம்சத்தோடும் விளங்காநின்ற சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய பிரமத்தினிடத்தில் [illegible]தாரையைப்போல சஜாதீயவிருத்தி பிரவாகரூபமாயிருக்குஞ் சித்தவிருத்தியோடு சந்ததந்தியானஞ் செய்தலாம்.

சாத்துவிககுண விவகாரமாவது சாமான்ய சப்தமுந்தோன்றாமல், அபேதத்திரிபுடியான சொரூபாநுபவத்திலமைந்து விளங்கும் சித்தவிருத்தியோடு சவிகற்ப சமாதியை யடைதலாம்.

அ - வது.

இச்சவிகற்பசமாதி அப்பியாசமுதிர்ச்சியினாலுண்டான மிகவும் உத்தமோத்தம சுத்தசாத்துவிக குணத்தில் தாமதகுண விவகாரமாவது, அதிஷ்டான ரூபமான மனக்கனிப்பிற் [illegible]வாகிய சிலபிரகாசங்களின் சொரூபமாகும் வி[illegible]அவிளக்கத்தோடும், சிலசப்தங்களின் சொரூபமாகு[illegible] நாதமுழக்கத்தோடும், ஞானயோக மகிமையினு[illegible] சிற்சத்திசமேதராய் விளங்கும் ஆனந்த நடேசரது [illegible]ஞ்சகிர்த்திய நடன சொரூபதரிசன பிராப்தியாம்.

இராஜதகுண விவகாரமாவது நிர்விகற்ப சமாதிக்கொருபிரகாரம் அநுகூலமாயும், ஒருபிரகாரம் பிரதிகூலமாயும் உலகத்தில் [illegible]மநத்துவத்திற் கேதுவாயுமிராநின்ற அப்பிரத்ய[illegible]பதார்த்தங்களின் ஞானமும் திரிகாலஞானமும் விளங்குவதாகிய இரிதம்பரபிரஞ்ஞையென்கின்ற அதிசயஞானப் பிராப்தியாம்.

சாத்விககுண விவகாரமாவது முற்சொல்லிய [illegible]லாவற்றைகளு[illegible] [illegible]ரகிதமாய் இப்படியப்படியென்று வாக்குமனங்களினும் சொல்லவும் நினைக்கவுங்கூடாத ஆநந்தமாத்திரமான சுத்தாத்வைத சொரூபாநுபவத்தோடுங்கூடி விளங்காநின்ற ஞானஞான சொரூபமாகிய நிர்விகற்ப சமாதி பிராப்தியாம்.

கூ - வது.

இந்தமிகவும் உத்[illegible]மோத்தம சுத்தசாத்துவிக குணத்தில் சாத்துவிககு[illegible]ம்சமான சித்தவிருத்தியானது மேற்சொல்லிய கிரம[illegible]படி ஒருவனுக்கு தெய்வீகமாய் லபிக்கும்வரையிலும், அ[illegible]ன் சற்குரு ஸ்வாமிகளுடைய சந்நிதானத்தைவிட்டகலா[illegible] அவரநுக்கிரகஞ் செய்தருளும் உபதேசவாக்கியங்க[illegible]ம் அதற்கவிரோதமாகிய உபநிஷத்து வாக்கியங்களு[illegible] இதமாய்ச் செலுத்தாநின்ற சன்மார்க்கத்திற் சென்[illegible] புருஷார்த்த சொரூபமாகிய நிர்விகற்பசமாதியை ய[illegible]ந்து லோக குருவாய் விளங்குஞ் ஜீவன்முத்தனை பி[illegible]மவித்தன

து இந்நிர்விகற்பசமாதியின் ஞானாதிக காலநிஷ்டையி னாலுண்டான மகாவுத்தமோத்தம சுத்தசாத்துவிக குணத்தில் தாமதகுண விவகாரமாவது, சுத்தவாசனாசம ஸ்காரத்தினால் தானேசமாதியை நீங்கி, வர்ணாச்சிரமோ சிதகர்ம நிஷ்டனாய் சொப்பனத்தைப் போல, பிரார த்த போகங்களை சாக்ஷிமாத்திரமா யிருந் தநுபவித்து விட்டவுடனே பிரமாதமின்றிப் பூர்வம்போலச் சமாதி யையடைந்திருக்கும் பிரமவித்துவரனாயிருத்தலாம்.

இராஜதகுண விவகாரமாவது சமீபித்த பக்தஜனங் களாகிய அந்நியரால் சமாதியைநீங்கி, சுத்தவாசனாச மஸ்காரத்தினால் வழக்கப்படி சுழுத்தனைப்போல, இச் சாபிராரத்த நீங்கலான பிராரத்தத்துவயங்களில் வரு ம்போகங்களைச் சாக்ஷிமாத்திரமா யிருந்து அநுபவித் து விட்டவுடனே வெகுசலபமாய்ப் பூர்வம்போல, ச மாதியை யடைந்திருக்கும் பிரமவித்துவரியானாயிரு த்தலாம்.

சாத்துவிககுண விகாரமாவது தன்னாலும் அந்நி யராலும் ஒருகாலுஞ் சமாதியைவிட்டு நீங்காது, சக ஜாநுபவ சாக்ஷாத்காரத்தோடும் பிராரத்த மிருந்து மில்லாமலே சும்மாவிருக்கும் பிரமவித்துவரிட்டனாயி ருத்தலாம்.

சகலசுருதிகளின் முடிந்ததாற்பரியமும், மஹாதே வரது சுவாநுபவமும் இந்நிஷ்டையே யாம். ஆதலால், இந்நிஷ்டையை யடைந்த பரிபூரணஞானியே ஜீவன் முத்தி தசையில் விதேகமுத்தியை யடைந்தவனாகும்.

இப்பரமபுருஷார்த்தத்தை யடைய விரும்பிய பக் குவர்கள் முற்சொல்லிய கிரமப்படி ஸ்ரீசற்குருஸ்வா மிகளது திவ்ய சந்நிதானத்தையடைந்து அவரால் வி சாரித்திருந்து சுவாநுபவ சாக்ஷாத்காரம் பெற்றுய்ய க்கடவர்கள். இதில்யாதொரு சம்சயமுமில்லை, சத்தி யம்.

௧௩ - வது

குணபேதாவஸ்தாவிவகாரசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபெருமான் றிருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

௩௪ - வது.

சற்குருகடாக்ஷபிரபாவசிந்தனை.

சத்திநிபாதம் பதிந்த இருதய சுத்தியையடைந்து நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகாதி சாதன சதுஷ்டயமுடைய பக்குவியானவன், சற்குருசந்நிதியை யடைந்து அவரது முகத்தால் சுருதியினாலும் யுக்தியினாலும் தத்துவவிசாரஞ்செய்து முன்னர்ப்பரோக்ஷஞானம்பெற்றுப்பின்னர் அவ்வாசாரியர் மஹாவாக்கியவிசாரத்தால் கடாக்ஷித்தருளிய அபரோக்ஷஞானமும்பெற்று, அத்திருவருண் ஞானப்பிரகாசத்தால் அநாதியாகிய அஞ்ஞானாந்தகாரத்தைக் கெடுத்து, அக்கடாக்ஷ விஷயத்துக்கு நேராயிருந்து, சுவானுபவ சாக்ஷாத்காரத்தைப் பிரதிபந்தமின்றி அடையும்படியான சமாதியிலிருந்து, சதாகாலமும் அநுசந்தானம் பண்ணிக்கொண்டு வரல்வேண்டும்.

௨௩௫

5328

அஃதெங்ஙனமெனின், 'குரு' என்னுஞ் சொற்கண் இருக்கும் இரண்டெழுத்துக்களின் பொருளாவது கு-என்பது அஞ்ஞானம், ரு-என்பது ஞானம். ஜீவனது அஞ்ஞானத்தைச் சிவஞானத்தினால் கெடுக்கவேண்டிக் குருவானவர் முடிவாகிய ஞானமென்னும் பொருளினும் விளங்காநின்ற தனது திருவருட்கடைக்கண்ணால் உபதேசித்தருளலும், அத்திருவருண் ஞானப்பிரகாசமானது ஜீவனதறிவின்கண் ஒன்றி அவ்வறிவின்கண் ஏகமாய்க் கலந்திருந்த அநாதியஞ்ஞானாந்தகாரத்தைக்கெடுத்து, பாசவடிவாகிய நினைவொன்றிய நாமரூபமயமாகும் பிரபஞ்சத்தையும், பதிவடிவாகிய நினைவொன்றிய சச்சிதானந்தமயமாகுஞ் சிவத்தையும், இவற்றிற்கு நடுநின்ற பசுவடிவாகிய சகலகேவலமொன்றிய சுட்டறிவுமயமாகுஞ் ஜீவனையும், பூரணமாய்நின்று விளக்குவதை அக்கடைக்கண்ணாகிய திருவருண்ஞானப்பிரகாசத்தோடேகமாய்க்கலந்த ஜீவனதறிவின்கண் தெரிந்து நாமரூப மயமாதலாகிய நினைவொன்றுதலால் பந்தப்பட்டுப் பிறவித்துன்பமடையு மார்க்கமிஃதென்றும், சச்சிதானந்த மயமாதலாகிய ஞானமொன்றுதலால் மோக்ஷம் பெற்றுச் சிவானந்தமடையு மார்க்கமிஃதென்று முணர்ந்து, துன்பவழியிற் செல்லாமலும் இன்பவழியில் நீங்காமலும் தத்துவங்களிருப்பிடமாகிய சகலமும் அவற்றினபாவத்தினிருப்பிடமாகிய கேவலமும் அற்ற திருவருண்ஞானத்தி

னிருப்பிடமாகிய சுத்தநிலையென்னுந் துரியத்தினின்ற படியே நின்று சதாகாலமும் அறிதுயில் கொள்ளுவதேயாம்.

இங்ஙனம் பதிபசுபாசங்களினது உண்மையை யுணர்த்துந் திருவருண் ஞானப்பிரகாசத்தைக் கொடுத்தருளி, தொன்று தொட்டு வாராநின்ற பிறவித்துன்பத்தினின்றும் எடுத்து, சிவாநந்தத்தெளிவில் வைத்து ரக்ஷித்த சற்குருநாதனைத் தெய்வங்களுக்கெல்லா மேலாய்விளங்கும் மஹாதேவராகிய சச்சிதாநந்த சிவசொரூபமான உண்மைத் தெய்வசிகாமணியெனத் துணிந்து பின்னர் அந்தஞானாசாரியர் திருவருளினால் துக்க நிவர்த்தியாய்த் தடையற்ற வாநந்தாநுபவாதிசயத்தையடையுந் தோறும் அவரைப் பாகியாந்தரங்களி லிருவகைக் கரணங்களால் "நினைத்தொறுங் காண்டொறும் பேசுந்தோறு மெப்போது மனைத்தெலும் புண்ணெக" "உள்ளங்காலின் றுச்சியளவு நெஞ்சாயுருகியுருகி யுடம்பெல்லாங் கண்ணாயழுதழுது" ஆகத்தின் மயிர்க்காலுக்கொரு வாயாய்த் துதித்துப் பாடியாடித் தாசோகபக்தி மேலிட்டு எவ்வெத்திசைகளில் எவ்வெப்பொருள்களை எவ்வெவ்விதமாய் நின்று சிவப்பிரகாசமாகிய அத்திருவருண்ஞானப் பிரகாசமுணர்த்துமோ, அவ்வத்திசைகளில் அவ்வப்பொருள்களை அவ்வவ்விதமாக அதைப் பரிபூரண ஞானப்பிரகாசமாய் நின்றுணரும்ப

டியான அத்வைதஞான பூசையென்னும் இச்சகஜாநுபவ அடையாள அங்கத்தால் சும்மாவிருந்தபடியே யிருக்கும் பண்டைநிலையாகிய துரியாதீதத்தை யடைந்து திருப்தியடைவிக்க வேண்டுவதே அவ்வாசாரியருக்கு மாணாக்கன் செய்யும் பிரதியுபகாரமாகும்.

சொரூபஞான நிஷ்டாபரனு யிருப்பாயாயின் நீ செய்யும் கைம்மாறென்று முன்னோருங் கூறியிருக்கின்றனர். ஆதலால், இப்போதுள்ள பக்குவர்களும் இங்ஙனமே செய்து வாழக்கடவர்கள்.

௫௪ — வது

சற்குருகடாக்ஷபிரபாவசிந்தனை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான் திருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

ஸ்ரீசற்குருநாதன் சரணாரவிந்தம் நீடூழிவாழ்க.

வாழ்த்து

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஆதியந்தமிலா வருளாளன்வாழ்க
அகிலமெலாமீன்றளிக்கு மருட்சத்திவாழ்க
நீதிநெறியொழுகுசிவ நேசர்குழுவாழ்க
நிமலமறையாகமங்க ணீடூழிவாழ்க
பூதியொடுமக்கமணி பொலிந்தெங்கும்வாழ்க
புகலரியசிவநாமம் புகழ்பெருகிவாழ்க
சோதிவடிவாய குரவன்மரபுவாழ்க
சொலுமுலகத்துயிர்களெலாஞ் சுகித்துறவாழியவே.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான்றிருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை

௧௫ - வது.

சிவபெருமான்றுதிபதிகம்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னொளி பரந்தமதி யதனமும் விரிசடைப்
பொற்புமரு ணெக்கிணையுமுப்
புண்டர மிலங்குநன் னுதலுமா வாக்கியம்
புகல்குமுத வாய்மலரும்வெள்
ளன்னமதி முமமோ நிலவுருமிழ் நாசியும்
மணிமகர குண்டலஞ்சேர்
அழகுசெவி யிணையுமிரு திண்புயமு மக்கமணி
யாரமணி மார்பினழகும்
சின்னமழு ஞானமுத் திரையினொடு கோசமும்
பிடித்தவிரு கரமலர்களும்
பரியசெம் பட்டாடை யோகபட்டிகையொடு
பிறங்கிடையு மிருமலரடிச்

சின்னமுங் கண்டுய்ய வாதவூ ரடிகளைச்
செங்குருந் தடியினுண்ட
தேசிகனி னருளினாலெனக் கருளுவாய்
தெக்ஷிண மூர்த்திசிவமே. (க

அன்னமய முதலான வைங்கோச வெதிரித்த
மருவியுந் தூலமுதலா
அழியுமுடன் மூன்றினுக் குயர்வி லக்ஷணமாயு
மவத்தையொரு மூன்றினுக்கும்
உன்னலறு சாக்ஷியா யும்மொளிசெய் சீவனுக்
கோங்கிட் டானமாயும்
உற்றபர சச்சிதா நந்தசிவ மேயின்ன
அண்மைவடி வாகுமென்றே
மன்னுமறை முடிவான வாக்கியப் பொருளையொரு
மௌனரூப தேசமொழியால்
மாட்சிபெறு மெய்ஞ்ஞான தீட்சையுட னருளியே
மதுரைமா நகரில்வந்த
தென்னவற் குயிரான வாதவூ ரடிகளைச்
செங்குருந் தடியினுண்ட
தேசிகனி னருளினாலெனக் கருளுவாய்
தெக்ஷிண மூர்த்தசிவமே.

கஞ்சனெனு மோர்குயவ னுக்குமி வுடற்கடங்
கரணமுயிர் மூன்று மான

காட்சியை யுணர்ந்தவது வேறின்று மெய்ப்பதக்
காரணப் பொருளதாகும்.
பஞ்சவித பூதபௌ திகமான சகமாயை
பரமனிவை மூன்றனையுமே
பாகமறவே யறிய வந்தவறிவே நமது
பதமத னருத்தமாமிவ்
விஞ்சையுட னியுரா மும்முலகு மௌனறதாய்
விடின்சி பதார்த்தமாகும்
மிக்கவிவ் வர்த்தமே யுணர்வையெனி னழியாத
மெய்ப்பதம் பெறுவையென்றோர்
செஞ்சொலுறு பொருளுதவி வாதவூ ரடிகளைச்
செங்குருந் தடியினுண்ட
தேசிகனி னருளினாலெனக் கருளுவாய்
தெக்ஷிண மூர்த்தசிவமே. (௩.)

அந்தமுறு மிவ்வுலக மெய்யெனச் சீவனு
நந்தபர னொருவனுளனென்
றனுவலது சீவனு மிலையாவு மென்னிடத்
தாரோ பிதங்களெனவே
பந்தமற நிற்கிலஃ தீசனுஞ் சகமொடுயிர்
பரனுமொரு பூரணமான
பகர்வரிய சச்சிதா நந்தசிவ மன்றியொரு
பந்தமொடு வீடுமிலையென்

இந்தவிதம் வந்துறி லதேபிரம மாமஃது
மெங்ஙனெனி னுடகமுமோர்
இயல்பிறை டிருக்கவது வெகுவிதா பரணமா
யிலகினும் பொருளொன்றெனச்
சிந்தையதி லுணர்வையென வாதலு ரடிகளைச்
செங்குருந் தடியினுண்ட
தேசிகனி னருளி னாலெனக் கருணைவாய்
தெக்ஷிணா மூர்த்தசிவமே.

ஓதுமுணர் வீதெனச் சுட்டிறந் தியாவுமா
யொளிர்நிலை யதீதமாகும்
ஓரசைவ தாகுநிலை வாயிடிற் சொப்பனம்
முதனினைவு காமவுருவாய்ப்
பேதமொ டியர்ந்துவளர் கின்றநிலை சாக்கிரம்
பேசுநினை வின்மயமிதாய்ப்
பெந்தமுற வேதனை யயர்ந்திடல் சுழுத்தியாம்
பெயர்ந்தொடுங் காமமென்றும்
போதவறி வாயிருந் நிலையறித துரியமாம்
புகலுமித் துரியமாகில்
பொய்யுருவ காமமோ டயர்வுமற நினைவுநின்
புரணவடி வாகுமெனவே
நீதிலொரு மொழியுதவி வாதலு ரடிகளைச்
செங்குருந் தடியினுண்ட
தேசிகனி னருளி னாலெனக் கருணைவாய்
தெக்ஷிணா மூர்த்தசிவமே. (௫)

அரிபிரம ரறியாத நினையறி யவத்தையே
தருடியெனி லையவுலகம்
ஆகின்ற போதமது மாய்கின்ற போதமறி
யாவென்ற வளவிலாயின்
தெரிகின்ற வுலகமுறி னினைவாகு மஃதறிற்
றெரியாத மறைவாமெனத்
தெளிவன்ன தாதலின் னினைவயர்வு மாய்வகைச்
செப்பியரு ளென்னினினைவும்
புரணவறி வாயிருந் தவைக்குமுயர் கரியெனப்
புணர்வை யெனின்மடமையோடும்
போகுமப் போதுராச தமகுணத் தொடுமாய்ந்து
புத்தியிற் சத்வமேலாய்த்
தெரியுமதி லறிவையென வாதலு ரடிகளைச்
செங்குருந் தடியினுண்ட
தேசிகனி னருளி னாலெனக் கருணைவாய்
தெக்ஷிணா மூர்த்தசிவமே (௬)

மறைமுடிவி லொளிர்பரம குருவவிவ் வுலகமது
வந்தநெறி யருடியென்னின்
வாணிடத் தகிலமுற் பவமான தகைமையின்
வத்துவிற் றோன்றுமெனவே
முறைமையொடு சத்யமாய்க் கண்டிடுவ தென்னெனின்
மோகமுறி லரவமஃது

முப்பொழுதி லாததினு முண்மையாம் புரியிடம்
முற்புரியை யறியிலரவம்
இறையள வுருதகலு மன்னனபி தில்லெனி
லிரவிமுன் னலகைரதமும்
இன்றென வுணர்ந்திடினு மிலகும்வி காரமதி
னில்லெனிற் கனவுபோன்றே
சிறையற விளங்குமென வாதவூ ரடிகளைச்
செங்குருந் தடியிலாண்ட
தேசிகனி னாருளி னாலெனக் கருளுவாய்
தெக்ஷிணா மூர்த்தசிவமே. (எ)

உருவமொடு நாமமா யுறவிடய மைந்தினும்
முற்றதொரு காதலற்றால்
உயர்கரும விந்தியத் தொடுஞான விந்தியம்
மூலவினொடு முணர்வுமறமால்
கருதுமத னலவில மனமுமசை வறுமதாற்
கறையி லறிவேவிளங்கும்
கண்டவிது தன்னினறி யாமையது மாதலாற்
காத லறலேயிருந்த
பெரியமுயல் வென்னகுரு நாதவதை நீக்கிட
பெற்றியருள் செய்திடுமென்னின்
பேதமறு சச்சிதா நந்தமய மாயுருப்
பெயருமொளிர் இன்றதெனநீ

தெரியலஃ தொழியுமென வாதவூ ரடிகளைச்
செங்குருந் தடியிலாண்ட
தேசிகனி னாருளி னாலெனக் கருளுவாய்
தெக்ஷிணா மூர்த்தசிவமே. (அ)

இகபர மிரண்டிலொரு துணையாகி யாள்குரவ
வெளியனகம் வாக்குட்டுமே
இன்பவடி வாகவொரு சூழ்ச்சியரு ளென்னிலுனை
யேதமுறவே செய்திடும்
சகலமொடு கேவலங் களையுதவு மின்றவிரு
தமரச குணங்கள்போக்கிச்
சத்வகுண மாமகமு மாய்வசன நான்கையுந்
தள்ளி யொளிர்மௌனவாக்கும்
மிகவரித் தியமான வுடலமொரு மூன்றையும்
விலக்கி யொளிர்துரியவுடலும்
மெய்ம்மையொடு பெற்றுவளர் இற்றையெனி னின்பமா [ய்
யிலிருமென வுண்மையுதவிச்
செகமதிற் புகழ்பெற்ற வாதவூ ரடிகளைச்
செங்குருந் தடியிலாண்ட
தேசிகனி னாருளி னாலெனக் கருளுவாய்
தெக்ஷிணா மூர்த்தசிவமே. (௯)

அத்தனரு ளாகம மிலங்குமுப் பொருளெனும்
மரியமறை யோர்பொருளெனும்

ஆதலிற் பந்தமொடு வீடுமுள வாமெனவு
  மாயிடா வெனவுமெனது
சித்தமதி லையமுற மவையின்ற் றணிவதைச்
  செப்பியரு டேசிகவெனின்
சிற்சதா நந்தபர மாணவுன் றிருமுனிற்
  றிகழ்நினைவ நினைவென்றிரு
சத்திகள நாதியில் விரோதமா யொளிர்தலிற்
  றகைமையிக் குடையவந்தச்
சத்திகளி னுரிய வப்பகுப் பாகுநின்
  றன்மையா லவையெலாமோர்
சித்ரமாய்க் காண்பையென வர்தலூ ரடிகளைச்
  செங்குருந் தடியினண்ட
தேசிகநி னாருளி னலெனக் கருணுவாய்
  தெக்ஷிணு மூர்த்தசிவமே. (க௦)

அறியாமை யென்கின்ற விருளினொடு தத்துவம்
  மாகின்ற பலவுடுக்கள்
அறைகின்ற சீவனுடை யொளியெனுஞ் சசிகிரண
  மானவிவை நீங்கிடவுதல்
குறியாகு முகமெனுங் கஞ்சமலர் மலரவுங்
  கோதில்கர மலர்கூம்பவும்
குறிகுணங் குறியாத நிலையிவுற நினைவெனக்
  கூறுமள றிறகவும்பேர்

சிறிதான மனமெனும் மெழுகுருகவும் பொலாச்
  செகநோக்க மென்றகூகைச்
செங்கணிரு ளாகவுஞ் சச்சிதா நந்தமது
  தெரியவரு கண்ணொளிரவும்
செறிஞான கதிருதவி வாதவூ ரடிகளைச்
  செங்குருந் தடியினண்ட
தேசிகநி னாருளி னலெனக் கருணுவாய்
  தெக்ஷிணு மூர்த்தசிவமே, (கக)

௩௫ - வது

சிவபெருமான்துதிபதிகம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான்றிருவருள்வாழ்க.

தத்துவஞானதீபிகை.

வாழ்த்து

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வாழிசோபனம் வல்லபை நாயகர்
வாழிசோபனம் வள்ளி மணாளனார்
வாழிசோபன மம்பிகை பாகனார்
வாழிசோபன மென்னருட் டேசிகர்
வாழிசோபன நீறுடன் மாமணி
வாழிசோபன மஞ்சக் கரமனு
வாழிசோபன மெய்யடி யாரெலாம்
வாழிசோபனம் வையக மீழியே.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவபெருமான்றிருவருள்வாழ்க.

பாட்டுமுதற்குறிப்புஅகராதி.

	பக்கம்.		பக்கம்.
அகம்புறத்தொளிரும்	ருசு	அறிவார்தானே	எ
அகிலமதனை	எ	அறிவில்விருப்பு	கஉ
அடியுமுடியு	கஉ	அறிவுடனுசா	சரு
அநியமாகு	சு	அறிவுமாத்திரையாய்	ருங
அந்தோவந்தோ	உ[illegible]	அறிவேநினைவாய்	கூ
அரிதாங்குணத்தை	உ[illegible]	அன்பாயமைந்த	அ
அருணிலைபதியா	சஎ	ஆகமும்பொறியும்	சங
அருமாமறை	அ	ஆசைமுனிவு	கஉ
அருளொடும்பொருர்	ருங	ஆசையகன்றே	ச0
அலையுநினைவத்	எ	ஆசையெனும்பே	உக
அலையுமநிலத்	கஎ	ஆசைவெறுப்பு	கஉ
அவத்தைமூன்றி	சு	இந்தவருண	கஎ
அறிபொருளீ	ருக	இந்தவுடலிற்	ரு
அறியுமறிவே	ருஎ	இந்தவுலகசரா	உசு
[illegible]தேயென[illegible]	ரு0	இந்தவுலகிற்	உச
அறிவாகுந்தனி	ருரு	இந்தவுலகோ	,,
அறிவாந்தன்மை[illegible]ல்	கரு	இம்மைமறுமை	ருகூ

	பக்கம்.		பக்கம்.
இருக்குமிடஞ்சே	௯	உறவெனக்கிளரும்	௪௪
இருத்தலான	௧௫	உனக்குணர்விருந்தே	௫௯
இலங்கிடும்விடய	௫௧	உன்னலீதென்	௧௩
இல்லாநீல்	௧௧	எங்குமிருந்தே	௩௭
இனியான்செய்வ	௨௭	எங்கெங்குனக்கு	௩௬
ஈசன்முதலா	௨0	எங்கெங்கோடி	௨௨
உடலமவத்தை	௩௫	எண்ணைற்கருதின்	௪௧
உடலமுதலா	௨௫	எதிரிடும்பொருள்க	௫0
உடலம்பொறியோ	௫	எந்தநாயகன்	௧
உடலைவெறுத்து	௩௮	எந்தநிலைகள்	௩௯
உருவநாமங்க	௫௨	எந்தநிலையும்	௨௨
உருவநாமமா	௩௮	எந்தப்பலத்திலுக்கு	௩௬
உருவமொடு	௩௧	எந்தப்பொருளுங்	௧௮
உலகதன்முதலா	௪௩	எந்தவின்ப	௭
உலகமதி	௨	எம்மதத்தவர்கள்	௫௫
உலகமழிந்தாங்	௧௯	எல்லாநின்று	௮
உலகமுயிர்கள்பரமாக	௩௫	எல்லாந்தனது	௧௫
உலகமுயிர்கள்பரமி	௧0	எல்லாப்பொருளு	௪0
உலகமெய்யென்	௧௧	எவனருட்	௩
உலகமோ	௨	எவ்வுயிர்களுமா	௪௫
உலகம்வேறென்	௨0	என்ற[illegible]	[illegible]
உலகிற்கண்ண	௧௯	[illegible]	௫[illegible]
உள்ளத்திருப்பை	௨௯	என்றமெ[illegible]க	
		[illegible]டித்தி	௪௪

	பக்கம்.		பக்கம்.
என்றுமொத்த	௩௯	காணுதலனைத்து	௪௮
என்றுமொருவ	௨௨	காயமாதிகளே	௫0
என்னுலறியா	௨௫	கோசமைந்துமா	௪௬
ஏகமான	௩௮	சகமுயிர்தற்பர	௩௨
ஏதமில்லா	௨௧	சகலமேனவாங்	௫௫
ஐந்தொழிலாகுங்	௪௯	சத்தொடுசித்தா	௩௨
ஒருபொருளிடத்தி	௪௮	சருவமாந்தேகன்	௫0
ஒன்றேயுணர்வு	௧௫	சாதனநான்கு	௪௬
கடப்சளவிலகா	௭௯	சாத்திரவிசார	௪௬
கடமாதிகளும்	௨௫	சித்தத்தனைசவை	௨௧
கண்டபொருளாஞ்	௩௫	சிந்தையுமதனுட்	௫௩
கண்டவறிவல்	௧௮	சிவத்துவமசியென்	௫௪
கதிராலொளியு	௧௯	சிவமெனுமாத்தன்	௪௪
கதிராற்றேன்றுங்	௯	சிவமேஞான	௪
சரணமொன்று	௪௧	சிறுவர்குழுமி	௧௬
கருமமகன்றே	௪0	சின்மாத்திரமாம்	௧௭
கனவிலநேக	௧௯	சீதமதிபோல்	௨௩
கனவிலநந்த	௧௫	சீவனுயர்பாழ்	௫௪
கனவிற்காணும்	௬	சுகியாயிருந்தர்	௬
கனவிற்[illegible]	௮	சுருதிமுடிவுஞ்	௩௯
கனவினை	௪௩	செறியும்படமும்	௧௬
கனவுசுழுத்தி	,,	சென்றகனவும்	௧௫
காணுங்கனவை	௬	சொல்லவேண்டு	௨௩

	பக்கம்.		பக்கம்.
ஞானகுருவே	உக	நனவுகனவுசுழுத்தி	சஉ
ஞானசரியை	உகூ	நனவுகனவொழி	ஙஉ
தத்துவரூபப	சகூ	நன்றுங்கனவை	சகூ
தவத்தைச்செய்து	சய	நாமரூபங்கட்	ருக
தன்னாற்றோன்றுங்	கூ	நாமோரகண்ட	எ
தன்னிற்றோன்றுஞ்	கஎ	நானொன்றே	[illegible]
தன்னிற்றோன்றுமினை	கக	நானுவிதமாஞ்	க
தன்னிடத்தோன்று	ருஉ	நானுவிதமாய்	அ
தன்மைமுன்னிலை	சஎ	நிலவீர்	ச
தாயுந்தந்தை	சஉ	நினதுமாயா	உ[illegible]
தானுமறிவே	கய	நினைவுவந்து	க[illegible]
தானேசிவமென்	உஉ	நினைவுருவாகத்	சங
தானேமூன்று	கச	நினைவினிலுதித்த	ருஉ
திரிமூர்த்திகளும்	உகூ	நின்றாருளால்	உகூ
திருவளர்யானை	சங	நீயும்யானும்	உரு
தெரிவுருவான	ருரு	நீற்காத்தா	உங
தொம்பதப்பொருடா	ருக	பந்தமோசத	உகூ
தோன்றுவினைவைத்	கஅ	பரவையிடத்தோர்	கஅ
தோன்றுமெய்ப்பொரு	சச	பந்தமதகன்று	ருரு
நமஅசத்தியத்தலே	கக	பற்றும்விடயந்	ரு
நம்மாலினைத்த	சக	பாசமும்பசுவும்	சகூ
நனவினிற்சுழுத்தி	ருஉ	புரியைப்புரியென்	கக
நனவினுடனுஞ்	கங	புறக்கரணங்க	ருஉ

	பக்கம்.		பக்கம்.
பொருளுமிருளு	ஙஎ	பட்டும்பழு	ஙஎ
பொன்னிற்றோன்றும்	உய	மாறுவே[illegible]	சக
பொன்னையின்ன	,,	முற்பகற்பொருள்	
பொன்னைவிடுத்து	ஙஎ	மூலமாக	ஙச
பொன்னென்றுலே	கக	யாதொருபொருளி	சஎ
போதமவத்தை	ங[illegible]	யானெனதெனவா	சரு
மண்முதலாக	ஙய	வந்துபணிந்தான்	ச
மதியாலுயர்ந்த	உச	வாழிசிற்சபையி	ருகூ
மலர்புரையு	ஙய	விடமதசடமா	சரு
மலைமொழிந்தெங்கு	ருரு	விண்ணிற்றோன்றும்	சஎ
மனத்தினைசைவே	உக	விருத்தியிற்றி	அ
மனமொழிந்திடும்	உஉ	வெளியினிடத்து	சஎ
மனமும்வாக்கு	ஙக	வேதமதனிற்	ரு
மனமேயுலக	கய	வேதமொழிபோன்	ஙஎ
மாசவறு	உ	வேதாகமங்க	உஎ
மாயையாணவங்க	சஅ	வையமதிலே	ஙங

பாட்டுமுதற்குறிப்பு அகராதி

முற்றிற்று.

உ

சிவபெருமான்திருவருள்வாழ்க.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கஅ	கரு	கற்றால்	களரால்
சஉ	ரு0	வைத்து	வைத்தே
சஎ	,,	மருளென்	மருளின்
சஅ	,,	யுணர்த்தல்	யுணர்தல்
ருக	ரு0	வீடென்னன்கு	வீடெணாநன்கு
கூரு	கரு	சொரூபத்தைத்	சொரூபத்தையும்
எக	[illegible]	தொழிலு	தொழிலும்
எகூ	ககூ	இன்றிய	இல்லாத
,,	உ0	அறிவேண்டும்	அறியவேண்டும்
அக	ககூ	சர்வாதிஷ்டான	சர்வாதிஷ்டான
க0எ	உ0	விவகாரத்தை	விகாரத்தை
ககஅ	கூ	இல்லனவாய்	இல்லனவாய
கஙக	க	மறைந்திருந்த	மறைத்திருந்த
கசஎ	ச0	ஆர்சித்த	ஆர்ச்சித
கசஎ	கஉ	ரூபமாகச்சேஷ்டிப்பித்து	ரூபமாகச்சேஷ்டிப்பிக்கும்
,,	கூ	மன்னித்து	மன்னித்து
கருக	கரு	பந்தத்தாரு	பந்தத்துக்கு
கருரு	உரு	திஷ்டாஞ்ஞான	அதிஷ்டாஞ்ஞான
கஎக	க	விருத்தியாகசோக்காது	விருத்தியால்சோக்காது

380
TAMIL NADU
5328